

TORSDAG DEN 17. DECEMBER 2009

FORSÆDE: Pál SCHMITT

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.00)

2. Gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt på dagordenen er mundtlig forespørgsel til Kommissionen af Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyn Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan og Kyriacos Triantaphyllides for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om gennemførelse af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (O-0108/2009/rev.2 – B7-0217/2009).

Malcolm Harbour, spørger. – (EN) Hr. formand! Med Deres tilladelse vil jeg foreslå, at vi lige tøver en kende, fordi dette er en mundtlig forespørgsel til Kommissionen, og vi havde håbet, at hr. McCreevy ville være her, men jeg ser, at det er hr. Samecki, som vil få ordet. Jeg har ikke mødt hr. Samecki før, så det er interessant, at han er her for at svare på et spørgsmål, som hr. McCreevy og hans team har arbejdet med.

Jeg ville have budt hr. McCreevy velkommen her og takket ham for hans arbejde hidtil, så hvis formanden vil hilse ham i anledning af, at vi formodentlig ikke ser ham mere her i Parlamentet. Jeg er ikke desto mindre overordentlig glad for, at hr. Barnier, der har været et meget aktivt medlem af mit udvalg, er mødt op her for at lytte, for det er en sag, som kommer til at fylde meget i hans indbakke – naturligvis forudsat at Parlamentet godkender indstillingen af ham, og Kommissionen kommer i gang. Det er i hvert fald godt, at han er her.

Den frie bevægelighed for erhvervsudøvere og direktivet om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er blandt de allervigtigste spørgsmål, mit udvalg er mest optaget af i hele opbygningen af det indre marked. Det er meget passende, at vi her til formiddag drøfter det spørgsmål til Kommissionen, som i bund og grund går ud på, at vi gerne vil holdes ajour med hensyn til forløbet med at gennemføre det reviderede direktiv, som mit udvalg arbejdede på tilbage i 2004-2005, og hvordan det rent faktisk bliver gennemført af medlemsstaterne. Det er også et meget godt tidspunkt, fordi professor Monti i mandags var til møde i vores udvalg for at tale om sin mission for kommissionsformanden vedrørende den fremtidige kurs for det indre marked. Han pointerede meget kraftigt, at en del af problemet med det indre marked faktisk ikke er manglende lovgivning, men at de eksisterende instrumenter til etablering af det indre marked ikke håndhæves konsekvent og ikke er effektive nok.

Med hensyn til den gensidige anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ved vi allerede, som det klart fremgår af ordlyden i vores spørgsmål, at borgerne overalt i EU støder på en lang række problemer i forbindelse med anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Det er et af de områder, hvor der er flest klager i problemløsningsnetværket Solvit, som vi meget kraftigt støtter på medlemsstatsniveau. Mange føler sig frustreret over, at der ikke er nogen klare afgørelser, og at der heller ikke er nogen kontakt mellem godkendelsesorganerne i de forskellige medlemsstater. En af de ting, vores egen undersøgelse har vist, og udvalget bestilte en undersøgelse af dette område, er, at der samordnet slet ikke gøres nok for at sørge for, at folk kender deres rettigheder ifølge reglerne om gensidig anerkendelse. Det andet aspekt er, at det ud fra det stykke arbejde, vi og andre har udført, også er åbenlyst, at der ikke er erhverv nok, hvor man faktisk tænker på at gå over til et europæisk system vedrørende erhvervsmæssige kvalifikationer. Der skal sættes et meget stort spørgsmålstejn ved ordningen med hensyn til, hvor lettilgængelig den er, og hvor effektiv den er i praksis. Ud fra diverse statistikker og informationer – og jeg er sikker på, at vi inden længe vil høre fra Kommissionen – ved vi, at gennemførelsen af dette instrument har været forsinket i stort set hver eneste medlemsstat. Det har taget meget længere tid end forventet at få det til at fungere, og det i sig selv vækker bekymring vedrørende selve instrumentets kompleksitet.

Sammenfattende i forhold til arbejdet i Udvalget om Det Indre Marked i de næste fem år glæder det mig, at samtlige koordinatore i udvalget vist er her i dag, og jeg vil gerne takke dem for det arbejde, de har udført sammen med mig med hensyn til at forme den kommende dagsorden for dette udvalg. Spørgsmålet om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er ikke bare en engangsforeteelse. Vi har en vis

fornemmelse af, at vores udvalg kommer til at spille en rolle ved fortsat at undersøge, fremme og fremsætte anbefalinger om den kommende udvikling på de centrale lovgivningsområder, de centrale elementer af det indre marked.

Vi ved, at Kommissionen i 2011 skal tage direktivet om gensidig anerkendelse op til fornyet behandling. Vi planlægger at afholde et møde med de nationale parlamenter og de nationale parlamentsmedlemmer for at drøfte dette forslag. Vi har i forvejen haft en høring om dette, og vi har vores undersøgelsesrapport. Det er de instrumenter, mit udvalg kan gøre brug af, og hvis koordinatorerne er enige, er jeg sikker på, at vi kan udarbejde en initiativbetænkning på et eller andet tidspunkt i 2010 som input i den drøftelse, Kommissionen vil få.

Spørgsmålet skal ses i denne sammenhæng. Vi ser frem til at høre Kommissionens svar vedrørende fastsættelse af rammerne, men det er blot begyndelsen på processen, og jeg er sikker på, at den nye kommissær vil kunne sørge for fremdrift og arbejde sammen med os om virkelig at udvikle dette centrale lovgivningsområde og få det indre marked til at fungere bedre.

Paweł Samecki, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke medlemmerne i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse for at have rejst disse vigtige spørgsmål.

Inden jeg svarer på de specifikke spørgsmål, vil jeg gerne først komme med et overblik. Målsætningen med af direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer er at gøre vores medborgeres frie bevægelighed på det indre marked lettere. To år efter gennemførelsesperioden udløb er gennemførelsen afsluttet i 22 medlemsstater, og fire medlemsstater vil forhåbentlig gøre det fornødne inden årets udgang. På nuværende tidspunkt er jeg er imidlertid bekymret over Grækenland, som endnu ikke har informeret os om landets gennemførelsesforanstaltninger.

Og lad mig så tage fat på det første spørgsmål. Gennemførelsen har været en udfordring for medlemsstaterne, hovedsagelig fordi den vedrører mere end 800 forskellige erhverv. Disse erhverv er tilmed ofte underlagt føderal eller regional lovregulering. Det skal dog ikke være nogen undskyldning for forsinkelser, og Domstolen har ikke godkendt sådanne forsinkelser i de seks domme, der indtil videre er afsagt.

Med hensyn til det andet spørgsmål oplever man de største problemer i erhvervene inden for sundhedssektoren og blandt arkitekter, hvor der på EU-plan findes en forholdsvis høj grad af harmonisering af uddannelseskravene. Der opstår også problemer i erhverv med relativ høj tendens til mobilitet på tværs af grænserne som f.eks. lærere eller turistguider.

Med hensyn til det tredje spørgsmål prioriterer Kommissionen det højt at sikre korrekt og konsekvent gennemførelse af direktivet. Vi har med henblik herpå udviklet en adfærdskodeks vedrørende forvaltningspraksis og en brugervejledning til almenheden, hvilket også vil fremme en mere konsekvent gennemførelse.

Med hensyn til de hindringer, der er identificeret ved hjælp af Solvit, er vi fuldt ud klar over de helt konkrete problemer som f.eks. forsinkelser under anerkendelsesproceduren, manglende reaktion fra de nationale kompetente myndigheder, udokumenterede afgørelser, bortkomne sagsdokumenter osv. Undertiden gives der sågar fejlagtige oplysninger til migranter, og de anmodes om at følge nogle forkerte procedurer. Netværket Solvit har dog vist sig at være effektivt til at løse mange af de problemer.

Men der er jo mere Solvit. Der er nu etableret nationale kontaktsteder i alle medlemsstater, hvor borgerne kan få information og hjælp, og Kommissionen forventer, at kontaktstederne oven i købet bliver mere udfarende i fremtiden. Desuden har informationssystemet for det indre marked også tilvejebragt et medium, der mere end 1 200 gange i år har været brugt til informationsudveksling blandt mange af de regulerede erhverv. Det har medført forbedringer i det daglige administrative samarbejde mellem medlemsstaterne.

Endelig er Kommissionen vedrørende det sidste spørgsmål ikke i stand til at vurdere, om der er behov for reform i øjeblikket. Det vil der blive taget stilling til i en efterfølgende evalueringsrunde jf. direktivet. Det er bestemt vores hensigt, at overholde tidsplanen i direktivet. Det vil være op til Kommissionen i den nye periode at træffe afgørelse om, hvordan vi kommer videre.

Kurt Lechner, for PPE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! I 2005 vedtog vi dette direktiv efter flere års arbejde og forhandling her i Parlamentet, og det trådte i kraft. I 2007 var det gennemført. Vi er nu nået frem til 2009, og det er svært at acceptere, at direktivet ikke er blevet gennemført overalt, navnlig da det ikke var noget fuldstændig nyt, idet der i forvejen fandtes nogle forslag. Jeg kan kun tilskynde Kommissionen til at lægge mere pres på medlemsstaterne.

Jeg havde forventet, at problemerne ville ligge i den praktiske håndhævelse af direktivet. Det vigtigste spørgsmål i de kommende undersøgelser er at finde ud af, hvor der er specifikke lokale problemer, og hvad der rent faktisk sker. Det er allerede blevet nævnt, at 20 % af klagerne til Solvit vedrører dette spørgsmål. Det er en meget alvorlig sag. Hr. Harbour påpegede med rette – og jeg ønsker ikke at gentage det, han sagde – hvor vigtigt dette problem rent økonomisk er for det indre marked.

Men ud over det økonomiske aspekt er det også en af borgernes grundlæggende frihedsrettigheder, at man kan udøve sit erhverv og realisere sit potentiale i en anden stat, f.eks. når man gifter sig eller af en eller anden grund flytter til et andet land. Dette er et reelt problem for borgerne i EU.

Det er vigtigt, at vi erkender, at der uundgåeligt vil være problemer. Det er kompliceret, det tager tid at gennemføre, og der er tale om forskellige kulturer og traditioner, især med hensyn til de forskellige erhverv og begreberne kvalitet og kvalifikationer inden for erhvervene. Man kan derfor ikke uden videre anerkende enhver kvalifikation, der er opnået i ét land, i et andet land. Det handler for mig og for os ikke så meget om de stærkt problematiske enkeltsager, der uvægerlig vil opstå, men mere om at undersøge – og det er her Solvit kommer ind i billedet – om der er en brist i strukturerne eller i systemet, og om og hvordan der kan ske forbedringer.

Jeg vil gerne påpege, at det aldrig vil være muligt at få denne problemstilling endelig afklaret. Det er en tilbagevendende problemstilling, fordi der jo konstant kommer nye erhverv og nye jobbeskrivelser. Det er derfor også en tilbagevendende opgave for Kommissionen og for Parlamentet, men også for medlemsstaterne, hvis gode vilje jeg på dette tidspunkt gerne vil appellere til.

Evelyne Gebhardt, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Indledningsvis vil jeg gerne sige, at det virkelig er skandaløst, at der ikke er nogen medlemmer af Kommissionen til stede her, for det er et spørgsmål, der er stillet til Kommissionen. Dette viser foragt for Parlamentet. Det er ganske enkelt en skandale, og vi finder det totalt uacceptabelt.

(Tilråb)

Ja? Ja, han rejste sig ikke op. Nå, det beklager jeg. Det kan jeg ikke acceptere.

Men nu videre til emnet, der drejer sig om unionsborgerskabet, om borgerne, der har ret til at bevæge sig frit i hele EU og udøve deres erhverv, hvor de bor, og hvor de vælger at arbejde. Vi har udarbejdet disse love, således at det bliver lettere, og således at processen med at få anerkendt erhvervsmæssige kvalifikationer virkelig kan gøres tidssvarende. Jeg finder det ganske enkelt uhørt, at medlemsstaterne i mange tilfælde ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at gennemføre denne lovgivning og sikre, at borgerne i realiteten har bevægelsesfrihed. Kommissionen har stadig meget at gøre på dette område.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på et punkt, der er særdeles vigtigt for mig, og som vi gentagne gange har bragt op her i Parlamentet. Vi skal sikre, at det europæiske erhvervskort, som vi har foreslået, indføres. Borgerne får dermed noget håndgribeligt, som sætter dem i stand til at bevæge sig rundt i hele Europa. Der er organisationer, som forsøger at gøre det. Men jeg føler, det er vigtigt at spørge Kommissionen om, hvorvidt det er et område, hvor den kunne involvere sig for at fremskynde processen.

Cristian Silviu Buşoi, for ALDE-Gruppen. – (RO) Hr. formand! Den frie bevægelighed for personer er en af de grundlæggende rettigheder for EU's borgere. Det omfatter også den frie bevægelighed for erhvervsudøvere, hvilket er af afgørende betydning for at sikre, at det indre marked fungerer så effektivt som muligt.

Som nævnt i alle indlæggene hidtil støder erhvervsudøvere, der ønsker at udøve deres ret til frie bevægelighed, på trods af vedtagelsen af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i 2005 stadig på en lang række problemer. Personlig er jeg blevet bekendt med forskellige sager af denne type, som ikke alene rumænske statsborgere, men også andre EU-borgere, har gjort mig opmærksom på i forbindelse med en række erhverv.

Mine kolleger fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse gjorde mig den ære at udpege mig til ordfører for EU's problemløsningsnetværk Solvit. Som nævnt tidligere har en væsentlig del af de sager, der skal løses i Solvit, forbindelse med mangler i ordningen vedrørende gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Jeg tror, vi er nødt til detaljeret at analysere de problemer, som er indrapporteret til Solvitcentre, således at vi kan se, hvad vi kan forbedre.

Der er også brug for bedre kommunikation mellem kontaktstederne med henblik på at fremme den gensidige forståelse i medlemsstaterne. De er nødt til at forstå, hvordan de andre ordninger i EU fungerer, således at der ved anvendelse af direktivet kan opnås størst mulig fleksibilitet, samtidig med at man kan undgå de administrative hindringer, der blokerer for erhvervsudøvernes aktiviteter.

Endelig er det ønskeligt, at de fem medlemsstater, som endnu ikke er færdige med at gennemføre direktivet, eller alle de stater ud af de 22, som har gjort dette, men hvor man stadig har problemer med gennemførelsen eller har gennemført direktivet i utilstrækkelig grad, hurtigt retter op på situationen. Det endelige mål er, at få det indre marked for levering af tjenesteydelser, hvor der direkte er problemer vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, til at fungere problemfrit.

Heide Rühle, for Vets/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg tror, vi alle er enige om målet her. Vi vil naturligvis alle gerne, at borgerne i EU kan bevæge sig frit og udøve deres erhverv. Spørgsmålet er, hvorfor dette direktiv efter fire eller nu næsten fem år stadig ikke er blevet gennemført korrekt. Jeg synes, det ville give mening, hvis udvalget ikke alene var involveret i at udarbejde og gennemføre lovgivningen, men bagefter også foretog en analyse af årsagerne til, at gennemførelsen forsinkes på denne måde.

Direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer er ikke det eneste direktiv, som volder problemer. Når der er så mange sager i Domstolen, når der er så mange klageprocedurer, og når Solvit er så dybt optaget af dette spørgsmål, må det betragtes som et wake-up call. Vi må se nærmere på årsagerne til dette. Der er en række årsager. På den ene side er det altid meget let at sige, at medlemsstaterne er ansvarlige for forsinkelserne. Protektionisme er så afgjort en anden af årsagerne. De forskellige kulturer og retssystemer spiller givetvis også en rolle. Hvilken indvirkning har EU's lovgivning på de forskellige retssystemer? Det er et andet spørgsmål, vi skal tage fat på.

Vi skal desuden overveje, om direktivet har haft den påtænkte virkning, eller om man med direktivet lige fra starten ikke har kunnet opnå det, man ville. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi ser på dette spørgsmål igen. Denne type forudgående analyse er et af de væsentlige spørgsmål, som udvalget skal beskæftige sig med og sørge for at komme videre med.

Jeg har imidlertid også nogle spørgsmål til Kommissionen. Jeg er overrasket over, at disse retningslinjer først dukker op efter mere end fire år. Det kunne være sket langt tidligere. Men jeg glæder mig over retningslinjerne. Jeg har læst dem, og de er så afgjort nyttige. Det ville ikke desto mindre have været nyttigt at have haft dem noget før. Jeg vil gerne tilslutte mig fru Gebhardt's spørgsmål om, hvad der sker med det europæiske erhvervskort. Det vil være det andet vigtige skridt.

Adam Bielan, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Krisen, som i den seneste tid har ramt EU, har uomtvistelig vist, hvor betydningsfuldt det indre marked er for, hvor velfungerende hele EU er. Vi vil ikke have afsluttet opbygningen af EU uden at have indført en vis frihed for mennesker til at bevæge sig frit, hvilket bl.a. sikres via direktivet om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Det er derfor en trist og foruroligende kendsgerning, at det fire år efter vedtagelse af direktivet stadig ikke er i tråd kraft i fire lande, og ingen af medlemsstaterne gennemførte det, inden den i direktivet fastsatte frist, den 20. oktober 2007.

I den forbindelse er mit første spørgsmål til Kommissionen som følger: Har Kommissionen ikke været for passiv i sidste fire år, og hvad gjorde Kommissionen helt præcis, så alle lande kunne nå at gennemføre direktivet i tide? For det andet vil jeg gerne spørge om, hvornår Kommissionen vil fremlægge en evalueringsrapport om gennemførelse af direktivet, og hvad der vil blive lagt til grund for konklusionerne i rapporten. Direktivet om tjenesteydelser skal være gennemført ved årets udgang. Vi ved i dag i Parlamentet allerede, at mange lande ikke når at vedtage de fornødne love i tide. Jeg vil gerne spørge, hvilken forbindelse Kommissionen ser mellem disse to dokumenter?

Endelig er det for det land, jeg repræsenterer, særdeles vigtigt at få spørgsmålet om migration af sygeplejersker afklaret. Med direktivet indføres der harmonisering af uddannelseskravene til sygeplejersker. Jeg vil gerne spørge, hvilke konkrete initiativer Kommissionen har taget for at hjælpe sygeplejersker fra landene i Central- og Østeuropa, herunder Polen?

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! For det første vil jeg gerne sige Kommissionen hjertelig tak for at have fremlagt sin holdning. Jeg vil dog også gerne påpege, at Parlamentet ifølge den tværinstitutionelle aftale mellem Kommissionen og Parlamentet – og jeg har set det ske med direktivet om tjenesteydelser, som vi drøftede i Bruxelles for flere måneder siden – har ret til at kræve, at den ansvarlige kommissær skal være til stede for at svare på vanskelige spørgsmål. Jeg mener ikke, vi kan løse denne problemstilling med Kommissionen, som vi har nu, og det nytter ikke noget at forsøge på det.

På Parlamentets vegne vil jeg gerne forklare den repræsentant for Kommissionen, som er her, at vi mener, at denne del af den tværinstitutionelle aftale er særdeles vigtig. Hvorfor nu det? Ikke af formalitetsmæssige grunde, men fordi det er et særdeles vigtigt politisk spørgsmål for borgerne i EU. Hr. Bielan omtalte lige direktivet om tjenesteydelser, som kun kan fungere, hvis der er en gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Det er af stor betydning, men mange mennesker føler sig også noget hjælpeløse, hvis de får det indtryk, at deres arbejdsgiver bruger uoverensstemmelser vedrørende gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer på tværs af grænserne til simpelthen at reducere lønmodtagernes indtjeningsmuligheder.

Disse mennesker føler, at de er ladt i stikken og er hjælpeløse. Jeg har selv set det i en række sager her på grænsen mellem Tyskland og Frankrig. Men det er naturligvis ikke det eneste problemområde. Det er rigtigt, at vi ikke kan løse alle problemerne fra den ene dag til den anden, og at det bliver et tilbagevendende problem fremover, som ordføreren hr. Lechner sagde. Det er ikke desto mindre vores opgave at vise borgerne, at vi tager deres bekymringer alvorligt, og dette omfatter efter min mening også, at Kommissionen tillægger spørgsmålet tilstrækkelig stor betydning.

Jeg håber, vi vil kunne arbejde sammen med Kommissionen i den nye periode om dette med henblik på at komme videre. Jeg vil gerne bede Kommissionens repræsentant om at arrangere dette med det generaldirektorat, der har ansvaret for dette område.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi har allerede drøftet den frygt, der er i forbindelse med at gennemføre direktivet om tjenesteydelser. I den forstand har direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer symbolværdi. En række stater har undladt at overholde gennemførelsesfristen og har problemer på grund af lakunerne i teksten. Selv om dette direktiv udgør et solidt fundament for gensidig anerkendelse, er der ikke taget hensyn til de specifikke karakteristika for visse erhverv. Kendsgerningen er at anerkendelse af kvalifikationer uden fastsættelse af nogle egentlige fælles kvalifikations- og uddannelsesniveauer, bl.a. for videregående uddannelser, kun kan skabe besvær og mistillid i medlemsstaterne, hos erhvervsudøverne og hos borgerne.

Det mest åbenlyse eksempel er sundhedssektoren. F.eks. har franske jordemødre lov til at udskrive recepter og er uddannet til det, hvilket ikke er tilfældet i andre lande. Hvad sker der så, når en jordemoder uden en sådan tilladelse kommer til Frankrig uden supplerende uddannelse og skal udskrive en recept? På tilsvarende måde findes visse specielle erhverv ikke i alle medlemsstater.

Dette direktiv er afgørende for arbejdskraftens frie bevægelighed, der er det fundament, hvorpå det europæiske projekt er bygget, men direktivet skal forbedres og styrkes, og på baggrund af de opståede problemer skal man identificere de erhverv, hvor det er nødvendigt med sprogundervisning og en harmonisering af uddannelserne.

Jeg vil gerne nævne det bemærkelsesværdige initiativ, der støttes af alle erhverv inden for sundhedssektoren, om at etablere et EU-kort. Dette er en reel garanti for ihændehaveren såvel som for kunden eller patienten, og jeg opfordrer Kommissionen til at udvide ordningen til andre erhverv, da vi dermed kan forbedre den gensidige anerkendelse og vinde borgernes tillid.

Antonyia Parvanova (ALDE). – (EN) Hr. formand! Når vi drøfter gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, og hvor velfungerende det indre marked er, er vi nødt til at se på den aktuelle situation i sundhedssektoren, idet direktivet og gennemførelsen deraf evt. skal drøftes yderligere, for så vidt angår denne sektor.

Ud over fuld gennemførelse af dette direktiv er det af afgørende betydning at indføre yderligere foranstaltninger vedrørende gensidig anerkendelse, ikke alene af eksamensbeviser, men også af kvalifikationer hos personalegrupperne i sundhedssektoren. Levering af sundhedstjenesteydelser kræver passende sproglige færdigheder, registrering hos nationale tilsynsmyndigheder og vigtigst af alt evnen til at yde sikker og højkvalitativ pleje.

Jeg mener, der er behov for bedre informationsudveksling mellem medlemsstaterne om registrering af sundhedssektorens personalegrupper, f.eks. via en fælles EU-database. Et kompetencesikringssystem er også et afgørende element ved levering af sikre sundhedstjenesteydelser, og vi skal overveje fælles standarder for evaluering af kompetencer og færdigheder.

Mobiliteten for sundhedssektorens personalegrupper er også et spørgsmål om folkesundhed og offentlig sikkerhed. Ud fra disse præmisser har Domstolen allerede godkendt yderligere nationale

sikkerhedsforanstaltninger vedrørende varebevægelser. Det er også logisk, at sådanne foranstaltninger skal gælde for levering af sundhedstjenesteydelser, især når ny kommunikationsteknologi gør det muligt at benytte kontroversielle fremgangsmåder som f.eks. elektroniske lægekonsultationer. Vi er nødt til tage udfordringen med en aldrende befolkning op, og det vil lægge endnu mere pres på personalegrupperne i sundhedssektoren i EU.

Samtidig med at vi sikrer mobiliteten for sundhedssektorens personalegrupper, skal vi desuden kunne garantere, at alle borgere i EU har adgang til sundhedstjenesteydelser, der ydes på rette tidspunkt og er af højeste kvalitet. Det er et ansvar, der påhviler os alle. Jeg håber, EU's institutioner og medlemsstaterne vil overveje dette seriøst, eftersom en række nationale sundhedssystemer næsten er drænet for erhvervsudøvere, og det vil gøre det overordentlig vanskeligt for os at tilvejebringe grundlæggende sundhedspleje.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Hr. formand! Hvis vi gerne vil have vores medborgere til at være mobile – og det er det, den europæiske økonomi har brug for – skal de være sikre på, at de, når de f.eks. har opnået deres kvalifikationer i Polen, ikke har problemer med at få anerkendt kvalifikationerne i alle andre medlemsstater. Jeg forstår så udmærket problemets omfang. De 800 regulerede erhverv, som hr. Samecki omtalte, udgør sammen med en lang række regler for disse erhverv på nationalt og regionalt plan en betydelig udfordring for forvaltningerne i medlemsstaterne. Men udfordringen for vores medborgere, som har problemer med at få anerkendt deres kvalifikationer, består først og fremmest i at finde rundt i denne komplekse jungle. Dette bekræftes af data fra Solvit, og derfor er problemet med at gennemføre direktivet i tide kun ét aspekt af vores drøftelse.

Vi må dog ikke glemme, at der dukker mange problemer op, fordi der i medlemsstaterne er en manglende tillid til uddannelses- og efteruddannelsessystemerne i de andre medlemsstater. Der mangler i sidste ende samarbejde, ressourcer og engagement fra de national forvaltnings side. Indførelsen af et EU-erhvervskort er en god idé, og vi havde mulighed for at drøfte det i Parlamentet i den foregående periode. Et sådan kort skal imidlertid fremme menneskers mobilitet, og ikke i stedet være en hæmsko. Indførelse af kortet – og jeg vil gerne meget kraftigt understrege dette – må ikke blive endnu en barriere på det indre marked.

Om knap ti dage udløber fristen for gennemførelse af direktivet om tjenesteydelser. Jeg nævner dette, fordi det også er vigtigt i forbindelse med vores forhandling i dag. Disse to direktiver supplerer i visse henseender hinanden. Gennemførelsen af direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer kan ikke kaldes en succes, og jeg vil således tillade mig endnu en gang fra dette sted at opfordre til at intensivere arbejdet med begge direktiver, fordi vi uden dem ikke kommer videre med det indre marked.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Hr. formand! Som bekendt blev 15 direktiver konsolideret til en enkelt retsakt vedrørende gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Gennemførelsen i de forskellige medlemsstater har givet anledning til en række praktiske problemer. Problemerne er velkendte, og Kommissionen bør lave en oversigt over stridspunkterne og analysere de problemområder, der er identificeret i forbindelse med gennemførelsen af disse vigtige bestemmelser vedrørende det indre marked.

Protektionismen, som stikker sit grimme ansigt frem på forskellige niveauer, er en hindring ikke alene for den frie bevægelighed for personer, men også for det indre marked. Vi må forsøge at finde frem til de uklare områder, således at direktivet ikke gøres mindre effektivt på grund af mistillid. Vi beder ikke EU om at gøre det, som medlemsstaterne burde gøre, men der skal gøres en indsats for at gøre tingene nemmere ved at være med til at nedbryde erhvervsmæssig korporatisme.

For bedre at kunne gennemføre dette direktiv kræves det, at der opnås en større grad af anerkendelse af kvalifikationer via netværkene Solvit og Eures, at der opfordres til at skabe fælles platforme, at der etableres effektive kontaktsteder, og ikke mindst at dette direktiv sammenkobles med direktivet om tjenesteydelser.

Louis Grech (S&D). – (MT) Hr. formand! Det største problem med at få dette direktiv gennemført ordentlig er medlemsstaternes manglende tillid til hinandens systemer. Medlemsstaternes manglende interesse i at samarbejde med hinanden giver sig også udtryk i den usammenhængende måde, hvorpå de opfatter informationssystemet for det indre marked. Alle medlemsstater hæver, at de anvender systemet, men anvendelsesgraden varierer alt efter til hvilket formål, det anvendes. Et informationsudvekslingssystem kan umuligt fungere efter hensigten, når medlemsstaterne ikke anvender det på samme måde. Man er nødt til at have komplette data, der opdateres løbende, og man er også nødt til at etablere et referencepunkt for alle medlemsstater, hvor hver enkelt medlemsstat leverer alle de data, der er nødvendige, for at direktivet kan blive anvendt helt konkret.

Jeg vil gerne bede Kommissionen om at informere os om de handlingsplaner, den agter at vedtage for at sikre ordentlig gennemførelse af dette direktiv, hvis vi virkelig ønsker at tilslutte os idéen om det indre marked og ikke blot tolker den efter for godt befindende.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Hr. formand! Inden jeg går i gang med mit spørgsmål, har der her til formiddag været meget snak om Solvit. På det sidste IMCO-udvalgsmøde hørte vi om underfinansieringen af Solvitcentrene. Det er måske nyttigt, hvis hr. Barnier tager sig dette ad notam inden høringen af ham, men der er altså én praktikant, som kører organisationen i en stor medlemsstat. Det kan vi ikke acceptere fremover, for Solvit er en fremragende tjeneste.

Mit spørgsmål til Kommissionen har med erhvervsudøvere inden for sundhedssektoren at gøre. En erhvervsudøver med ringe kvalifikationer risikerer at bringe patienternes sundhed i fare og kan i yderste tilfælde være årsag til dødsfald.

Overvejer Kommissionen at pålægge de kompetente myndigheder en juridisk forpligtelse til proaktivt og effektivt at videreformidle oplysninger om erhvervsudøvere, der er slettet i de respektive registre, for at sikre, at mobiliteten for erhvervsudøvere inden for sundhedssektoren ikke bringer patientsikkerheden i fare?

Det nuværende informationssystem for det indre marked gør det muligt at udveksle informationer, men kun når en kompetent reguleringsmyndighed har et spørgsmål om en person, der søger om optagelse i et givet register, så vi skal have en bedre informationsudveksling, så myndighederne kan få besked, når en person på grund af inkompetence er blevet slettet i et register.

Jeg vil gerne takke formanden for at have taget denne problemstilling op med udvalget.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Hr. formand! Der er blevet sagt meget om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Spørgsmålet er: Hvorfor er det vanskeligt at anvende dette direktiv, der er så vigtigt, og som alle har savnet så længe? Tja, ganske enkelt fordi det er vanskeligt og kompliceret at anvende det i dagligdags, operationelle sammenhænge.

Jeg ser tre hovedproblemer. Det første problem er naturligvis sproget, som er et punkt, der har været taget op. Det andet problem er kompleksiteten i forbindelse med de procedurer, der skal følges for at få godkendt en persons kvalifikationer som gyldige – til tider må de pågældende personer bogstaveligt talt hoppe og springe for at få deres oprindelige eksamensbeviser anerkendt. Og det tredje problem er nok, at de oprindelige uddannelser ikke er ens.

Jeg mener, det i den henseende ville være en god idé, at Kommissionen bad medlemsstaterne om for hvert enkelt erhverv at udpege et enkelt kompetent fagligt organ, som har ansvaret for efter- og videreuddannelse – idet efter- og videreuddannelse er en af løsningerne. Disse kompetente organer skal anmodes om på EU-plan at træde sammen som en "bestyrelse" for at fastlægge en fælles europæisk form for udstedelse af certifikater. Vi vil på den måde efterhånden se, at erhvervsudøvere går fra oprindelig at have et uens uddannelsesniveau til at få et fælles niveau med hensyn til efter- og videreuddannelse.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Belgien er en af de fem medlemsstater, der endnu ikke har gennemført direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer fuldt ud. Men ifølge mine oplysninger mangler man kun at løse problemet med rejsende erhvervsudøvere for at overholde EU's lovgivning.

Bortset fra de indbyggede vanskeligheder i det belgiske institutionelle system med hensyn til at gennemføre de forskellige EU-direktiver ser det ud til, at direktivet, som vi drøfter her, er specielt kompliceret. Det er allerede blevet nævnt. Belgien er ikke det eneste land, hvor der er direktiver, som ikke er gennemført, er ringe gennemført eller kun til dels er gennemført. Af hensyn til erhvervsudøverne vil jeg derfor opfordre Kommissionen til at hjælpe de medlemsstater, som har problemer med gennemførelsen. Erhvervsudøverne bør kunne nyde godt af den frie bevægelighed for personer og etableringsfriheden, hvilket jeg gerne vil påpege, er hovedformålet af dette direktiv.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! For det første vil jeg gerne takke hr. Samecki for veludført arbejde. Jeg tror, vi alle er enige i det princip, vi drøfter her til formiddag, men det skal ikke alene finde anvendelse i hele EU, men også på verdensplan.

Det er noget, vi drøftede for nylig i den canadiske delegation, der er et skridt i den rigtige retning. Men hvis vi går efter den utopiske situation, må vi sikre, at de erhvervsmæssige kvalifikationer overholder samme standard i hele EU – og ideelt set på verdensplan.

Der går løse rygter om, at de studerende – i nogle lande i hvert fald – når deres uddannelsesmæssige baggrund ikke er god nok til at kunne komme ind på et studium, kan tage til et andet land og betale sig fra at blive optaget der.

Så der er behov for uafhængig verificerbar dokumentation for, at standarderne er ensartede, og hvis de er ensartede, er der ingen undskyldning for ikke at gennemføre princippet i hele EU – og forhåbentlig efterhånden på verdensplan – for at opnå det, vi gerne vil, nemlig arbejdskraftens frie bevægelighed for erhvervsudøvere.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Hr. formand! Lad os gå lige til sagen her. Medlemsstaternes svigt med hensyn til at tage sig sammen, for så vidt angår anerkendelsen af erhvervsmæssige kvalifikationer, koster os arbejdspladser. Medlemsstaternes svigt med hensyn til faktisk at tage dette alvorligt er et stort problem. Samhandelen på tværs af grænserne i det, der skulle være et indre marked, er langt fra, hvad den burde være. Vi er i færd med at genopbygge den europæiske økonomi, og en del af denne øvelse skal involvere måder, hvorpå vi kan forøge handelen på tværs af grænserne og gøre arbejdskraften mere mobil, end den er nu.

Vi skal bevæge os ind på et nyt område med initiativrig innovation, hvor vi i Europa arbejder sammen om at fremstille verdens mest avancerede produkter. Da vores produktionsbase er svundet ind – Irland er et godt eksempel på dette – udgør eksport af tjenesteydelser en ny måde, hvorpå vi kan styrke handelen i Europa. Men for at kunne gøre det skal man i Europa have nogle standarder med hensyn til kvalifikationer.

Indtil videre begrænser medlemsstaternes svigt med hensyn til at blive enige om reglerne for dette vores mulighed for at sælge de pågældende tjenesteydelser på tværs af grænserne. For de involverede personer begrænser det arbejdskraftens frie bevægelighed.

Jeg er enig med min kollega hr. Grech i, at medlemsstaterne ikke viser tilstrækkelig respekt især for det informationssystem, de anvender, og det er der nogen i hver medlemsstat, som skal stilles til ansvar for. Jeg opfordrer kraftigt Kommissionen til at identificere og gøre noget ved de faktorer, som hindrer, at det indre marked bliver realiseret på dette område.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne fokusere på et enkelt aspekt i forbindelse med denne forhandling. Der mangler tilsyneladende mange folk inden for specialiserede faggrupper, hvilket har medført, at der foregår handel med kvalifikationer, og at man ikke tager hensyn til de ægte kvalifikationer. Det kan indebære store risici, både i f.eks. sikkerhedsbranchen og på store fabrikker som f.eks. kemiske fabrikker og olieraffinerier. Nationalt tilsyn er i den sammenhæng tilsyneladende ikke nok.

Jeg vil gerne stille kommissæren tre spørgsmål. For det første om han kender til denne problemstilling, for det andet om Kommissionen kan give os en rapport om det, og for det tredje hvad vi kan gøre ved det.

Dette er et fuldkommen latterligt, uønsket fænomen, som jeg mener, skal ryddes af vejen.

Milan Zver (PPE). – (SL) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er virkelig et særdeles vigtigt spørgsmål, vi forhandler om her, nemlig om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i EU. Det er et stort problem, fordi kvalifikationer er et resultat af uddannelsessystemerne i EU's medlemsstater, dvs. mindst 27 systemer.

Nogle af de tilstedeværende kan formentlig huske, at vi i marts sidste år etablerede den europæiske referenceramme for kvalifikationer, der er en ordning, som gør det muligt at sammenligne forskellige uddannelsessystemer. Men det er problematisk, at medlemsstaterne ikke har gennemført denne referenceramme. Nogle af dem har ikke gennemført ordningen fuldt ud, og nogle har blot anvendt den som en praktisk måde, hvorpå de kan sammenligne kvalifikationer, stillinger, færdigheder og uddannelsesniveauer i de forskellige lande.

Der ligger efter min mening en stor opgave og venter på medlemsstaterne på dette specifikke område, og hvis de virkelig fik gennemført den europæiske referenceramme for kvalifikationer, der tidligere er vedtaget af institutionerne i EU, ville de i høj grad gøre det nemmere at sammenligne og reelt gensidigt anerkende uddannelsesmæssige kvalifikationer.

Paweł Samecki, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand, mine damer og herrer! Undskyld, at jeg ikke fik rejst mig op under mit første indlæg. Det skyldes manglende erfaring og det tidlige tidspunkt på dagen.

Jeg vil gerne generelt tage fat på et par udvalgte spørgsmål. Vi bør først og fremmest understrege, at Kommissionen har støttet medlemsstaterne med forberedelserne i forbindelse med at få direktivet gennemført. Hvis gennemførelsesperioden har været udløbet, har vi har også ihærdigt forlangt direktivet gennemført. I

2007 offentliggjorde vi en gennemførelsesvejledning. Og derefter udviklede vi informationssystemet for det indre marked, der nu anvendes ganske intensivt af alle medlemsstater, og vi offentliggjorde i juni i år også en adfærdskodeks for god forvaltningsskik.

For et år siden anlagde Kommissionen sag mod de medlemsstater, der ikke havde gennemført direktivet, ved Domstolen, og Domstolen afsagde seks for os positive domme, hvor man fordømte den manglende gennemførelse i de berørte medlemsstater. For ganske nylig offentliggjorde vi en resultattavle, der viser gennemførelsesstatus i medlemsstaterne, og som også indeholder en brugervejledning for borgerne og erhvervslivet.

Afslutningsvis vil jeg gerne takke for alle spørgsmålene og bemærkningerne og især takke udvalgsformanden, Malcolm Harbour, for hans værdifulde input. Vi mener, at det nu er op til medlemsstaterne at gøre som forventet af dem. Kommissionen ser frem til at udvikle et særligt forhold med Parlamentet også med hensyn til denne sag. Specifikt er vi er parate til aktivt at drøfte, hvordan direktivet fungerer i praksis, og hvordan vi i de kommende år bedst tager højde for et miljø præget af hastige forandringer.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Christa Klač (PPE), skriftlig. – (DE) Det er et erklæret mål med dette direktiv at få gennemført de nuværende lovbestemmelser om den frie bevægelighed for erhvervsudøvere inden for EU fuldt ud. Den frie bevægelighed for erhvervsudøvere blev allerede indført med direktiv 2005/36/EF. Men der opstår hele tiden problemer, navnlig i grænseregionerne inden for EU. Mange mennesker i den region, jeg kommer fra, arbejder i Luxembourg, Belgien eller Frankrig. Jeg får talrige forespørgsler fra borgere, som krydser grænsen til et af nabolandene for at arbejde. Disse forespørgsler drejer sig ofte om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Den situation er man nødt til at gøre noget ved. Erhvervsorganisationer har indgået aftaler vedrørende specifikke erhverv, men det hjælper ikke altid, og alt for ofte skal borgerne kæmpe for at få deres kvalifikationer anerkendt. Det bliver navnlig svært, når et bestemt land ikke har et specifikt erhverv, eller når erhvervet er organiseret på en anden måde, f.eks. fysioterapeuter eller personer med en ph.d. i virksomhedsøkonomi. Samtidig mangler der personale på mange områder. F.eks. skal sygeplejersker og værktøjsmagere i fremtiden have bedre muligheder på vores arbejdsmarkeder, og frem for alt skal det indre marked fungere effektivt, for så vidt angår arbejdskraft. Vi skal have en gennemsigtig, enkel og klar anerkendelsesprocedure.

3. Samhørighedspolitikken efter 2013 (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel til Kommissionen af Danuta Maria Hübner for Regionaludviklingsudvalget om samhørighedspolitikken efter 2013 (O-0121/2009/Rev. 1 – B7-0229/2009)

Danuta Maria Hübner, spørger. – (EN) Hr. formand! For tre år siden blev der på baggrund af den hidtil uset store udvidelse af EU og nye udfordringer foretaget en større reform af den europæiske samhørighedspolitik.

Det var ikke tilfældigt, at de højst prioriterede områder for den europæiske samhørighedspolitik tilbage i 2005 og 2006 var Lissabonstrategien, innovation og konkurrencedygtighed, klimaændringer, energisikkerhed og -effektivitet, vandeffektivitet, investering i nye færdigheder, forskellige områders tiltrækningskraft på de unge og livskvalitet.

Det er fordi vi har forstået, at samhørighedspolitikens mission er at være på forkant med forandringerne, ikke at følge efter dem, at vi på dagsordenen for samhørighedspolitikken for 2007-2013 har alle de prioriteringer, som vi i dag ser på Kommissionens Europa 2020-dagsorden.

Det var også derfor, man for mere end to år siden offentliggjorde analyserapporten "Regions 2020" ["Regionerne i 2020"]. Formålet var at finde ud af, hvad prioritetsområderne for samhørighedspolitikken skal være efter 2013. Vi er i dag klædt godt på til fremtidens udfordringer.

For et år siden blev alle kræfter i forbindelse med politikken sat ind på EU's genopretningsplan, hvorved der også blev foretaget en uhyre vigtig kobling mellem exitstrategien i forbindelse med en realøkonomisk krise på den ene side og langsigtet bæredygtig vækst og strukturomstilling på den anden side.

Men vores mundtlige forespørgsel drejer sig om fremtiden. I årene fremover vil der i det Europa, vi lever i, blive brug for voldsomme kollektive indgreb som reaktion på forventningerne hos borgerne, der i dag er velinformerede borgere, som fuldt ud er klar over, hvor meget der afhænger af valg truffet af politiske beslutningstagere. Disse forventninger bliver bekræftet i offentlige meningsmålinger.

Jacques Delors sagde engang, at det europæiske indre marked handler om konkurrence, der virker stimulerende, om samarbejde, der gør os stærkere, og om solidaritet, der gør os forenet. Europæisk samhørighed, som får det indre marked til at fungere, er udmøntet i den europæiske regionalpolitik, der i dag netop bygger på dette tredelte fundament, dvs. konkurrencedygtighed, samarbejde og solidaritet.

Vi har i årevis talt om behovet for at slippe udviklingspotentialet i alle EU's regioner og byer løs og mobilisere det. Erfaringen og logikken viser klart, at denne mobilisering viser sig at være mest effektiv, hvis den gennemføres, når de undernationale niveauer af de europæiske regeringer er involveret direkte.

Den europæiske regionalpolitik har allerede bestået subsidiaritetstesten. Nærhedsprincippet fungerer for Europa.

Reformen af samhørighedspolitikken i 2006 har gjort den til en moderne stedbaseret politik, der bygger på en balance mellem lighed og effektivitet, mellem nedefrakommende og topstyrede fremgangsmåder samt mellem fælles strategiske EU-målsætninger og lokal fleksibilitet.

Det er nødvendigt at komme videre med disse spørgsmål, at fortsætte reformen af den politiske styring, men der er visse principper, man ikke skal give afkald på. Den nye traktat har bestyrket den nye opfattelse af det europæiske nærhedsprincip, der allerede er dybt rodfastet i samhørighedspolitikken, dvs. nærhedsprincippet udvidet til de lokale og regionale forvaltningsniveauer.

Vi kan gøre mere på dette område, navnlig for så vidt angår det lokale niveau. De kræfter, der foreslår, at samhørighedspolitikken kan begrænses til Bruxelles og det nationale plan, kender enten ikke de europæiske realiteter eller forstår ikke, at en udelukkelse af det lokale og regionale Europa fra bestræbelserne på at opfylde de fælles EU-målsætninger i bedste fald er økonomisk uklogt og politisk set er farligt.

Samhørighed er et begreb, der udelukker udelukkelse. Af politiske, økonomiske, sociale og legitimitetsmæssige årsager må samhørighedspolitikken ikke være splittende. Den skal være en politik for alle – ligesom det indre marked er, og ligesom den fælles valuta er.

Alle elementer i denne integrationstrekant – det indre marked, den fælles valuta, samhørighed – er indbyrdes forstærkende og indbyrdes afhængige. De er vores fælles offentlige gode i EU.

Som politiske beslutningstagere har vi forstærket indsatsen ved at love at levere varen. Udfordringerne er velkendte. EU's 2020-strategi har været igennem en offentlig høring.

Der er brug for en udviklingspolitik med klare mål og redskaber. Samhørighedspolitikken er en udviklingsorienteret politik, der inddrager alle forvaltningsniveauer i EU, der arbejder sammen for de europæiske borgere.

Afslutningsvis har Europa brug for ny energi med henblik på at tage vare på sin fremtid, forny sig selv på en assertiv måde. Det er legitimt at spørge om, hvor denne energi kan og skal komme fra. Efter min opfattelse er svaret åbenlyst. I dag skal denne energi komme nedefra. I dag kan denne energi slippes løs via direkte inddragelse af lokale og regionale forvaltningsniveauer i EU i bestræbelserne på at opfylde de fælles EU-målsætninger.

Paweł Samecki, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! De stillede spørgsmål er yderst relevante. De understreger den betydning, man i Parlamentet tillægger samhørighedspolitikken, samt engagementet i at fastholde politikken i centrum af den europæiske integration.

Med hensyn til spørgsmålet om forvaltning på flere niveauer er dette blevet anerkendt som en grundlæggende mekanisme ved fastsættelse af EU's politiske prioriteringsområder. Den stigende indbyrdes afhængighed mellem forskellige regeringsniveauer i EU blev understreget via det høringsdokument, Kommissionen udsendte om EU's 2020-strategi.

Samhørighedspolitikken er et godt eksempel på forvaltning på flere niveauer. Den rummer en forvaltningsordning, hvor man værdsætter og udnytter lokal og regional viden samt kombinerer den med strategiske retningslinjer på fællesskabsniveau, og hvor de forskellige indgreb på regeringsniveau koordineres.

Styrken ved forvaltning på flere niveauer blev også understreget af Regionsudvalget i dets hvidbog fra juni 2009, hvor det opfordrede EU til at styrke mekanismerne til forvaltning på flere niveauer og påpegede den løftestangsvirkning, samhørighedspolitikken har, og som også bidrager til gennemførelse af andre fællesskabspolitikker.

Vedrørende de to spørgsmål om den kommende opgivelse af målsætning 2 og støtteberettigelsen for alle regioner i EU i perioden 2007-2013 er alle regioner berettiget til strukturfondsstøtte. Vedrørende perioden efter 2013 har Kommissionen på nuværende tidspunkt ingen officiel holdning.

For så vidt angår det tredje spørgsmål om svækkelsen af additionalitetsprincippet, er additionalitet et af de grundlæggende principper i samhørighedspolitikken. Det sikrer, at strukturfondene ikke træder i stedet for offentlige eller tilsvarende strukturudgifter i en medlemsstat. Man har således en garanti for den reelle økonomiske virkning af EU's intervention, og samhørighedspolitikken får en væsentlig europæisk merværdi.

Med hensyn til spørgsmålet om den regionale dimension af samhørighedspolitikken efter 2013 fastholder man i Lissabontraktaten målsætningen om at reducere forskellen mellem udviklingsniveauerne i de forskellige regioner og tilbageståenheden i de mindst foretrukne regioner som led i EU's befojelser vedrørende økonomisk, social og territorial samhørighed som omhandlet i artikel 174.

Desuden påpeges det i artikel 176, at hensigten med Den Europæiske Fond er, at den "skal bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Unionen ved at deltage i udviklingen og strukturtilpasningen af de områder, der er bagefter i udvikling, og i omstillingen af de industriområder, der er i tilbagegang".

Hvad angår spørgsmålet om inddragelse af regionale og lokale forvaltningsniveauer i bestræbelserne på at opfylde de EU-målsætninger, der er formuleret inden for rammerne af samhørighedspolitikken efter 2013, vil jeg endnu en gang gerne gøre opmærksom på Kommissionens høringsdokument om EU's 2020-strategi, hvor man efterlyser aktiv støtte fra interesseparter som f.eks. arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet og erkender, at det for at få succes også er afgørende, at EU's 2020-vision vinder indpas i alle regionerne i EU.

Kommissionen er endnu ikke nået frem til en holdning til, hvilken rolle samhørighedspolitikken skal spille i forbindelse med virkeliggørelsen af EU's 2020-strategi. Men med samhørighedspolitikken har man mulighed for at mobilisere regionale eller lokale aktører på tværs af alle grænser i bestræbelserne på at opfylde EU-målsætningerne.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt Kommissionen agter at fremlægge en hvidbog om territorial samhørighed, er der lige i den aktuelle fase ingen planer om en separat hvidbog om territorial samhørighed. De politiske konklusioner som følge af den offentlige debat om grønbogen om territorial samhørighed vil i stedet blive indarbejdet i den omfattende lovpakke om samhørighedspolitikken for perioden efter 2013, som bliver udarbejdet i forbindelse med den femte samhørighedsrapport, der ifølge den nye traktat skal fremlægges i 2010.

Med hensyn til spørgsmålet om Den Europæiske Socialfonds rolle i samhørighedspolitikken i bestræbelserne på at opfylde målsætningen om afbalanceret og bæredygtig udvikling, spiller samhørighedspolitikken en afgørende rolle i forbindelse med virkeliggørelsen af de europæiske prioriteringer. Dette gør sig også gældende for Den Europæiske Socialfond, der fortsat forfølger sit mål som fastlagt i afsnit XI i den nye traktat.

Opnåelse af social, økonomisk og territorial samhørighed kræver hensigtsmæssige politikker og en blanding af investeringer fra forskellige niveauer. Investeringer i menneskelig kapital finansieret via ESF udgør en uhyre vigtig bestanddel i dette policy-mix i forbindelse med den globale videnbaserede økonomi.

For så vidt angår spørgsmålet om samhørighedspolitikken rolle i forhold til andre EU-politikker, har EU med samhørighedspolitikken adgang til den største investeringskilde i realøkonomien. I meddelelsen i december 2008 fra Kommissionen "Samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer" understregede man politikken betydning med hensyn til at fokusere på virkeliggørelse af EU's Lissabondagsorden, investering i mennesker, virksomheder, forskning og innovation, prioriterede infrastrukturprojekter og energi.

I øjeblikket fokuserer Kommissionen på at sikre, at gennemførelse af de planlagte investeringer kan finde sted så effektivt som muligt i partnerskab med nationale og regionale myndigheder. Denne indsats indebærer nært samarbejde mellem relevante tjenester i Kommissionen og mellem Kommissionen og relevante regionale og lokale myndigheder.

Et praktisk eksempel på samarbejde mellem Kommissionens tjenestegrene er den praktiske vejledning om EU-finansieringsmuligheder for forskning og innovation, der blev offentliggjort i 2007, og som blev udarbejdet

som hjælp til potentielle støttemodtagere for at de kunne finde ud af, hvordan de tre finansieringsinstrumenter i Fællesskabet fungerer, og som giver de politiske beslutningstagere råd om samordnet adgang til disse instrumenter.

For så vidt angår ESF, bevirker den store overensstemmelse mellem prioriteringerne heri og i retningslinjerne for beskæftigelsen, at der er en direkte sammenhæng mellem EU's beskæftigelsespolitiske prioriteringer og EU's økonomiske støtte.

Der er også komplementaritet mellem de tiltag, der støttes af samhørighedspolitikken og af politikken for udvikling af landdistrikter, sådan som det tydeligt fremgår af Fællesskabets strategiske retningslinjer for begge politikker.

Jeg håber, at jeg har svaret på nogle af spørgsmålene, og jeg ser frem til en interessant forhandling.

Lambert van Nistelrooij, for PPE-Gruppen. – (NL) Hr. formand, hr. kommissær! Forhandlingen i dag vedrører primært en indgående vurdering af samhørighedspolitikken og den fremtidige kurs for denne politik. Parlamentet ønsker naturligvis en økonomisk midtvejsevaluering. Samhørighedspolitikken og anvendelsen af midler nu og i det efterfølgende tidsrum op til 2020 udgør et centralt element heri. Men til vores store overraskelse kan vi slet ikke se nogen omtale af en indgående vurdering i det uofficielle oplæg til midtvejsevalueringen. Jeg vil gerne som den første taler fra Det Europæiske Folkepartis Gruppe (De Kristelige Demokrater) gøre det klart, at Kommissionen, som snart tiltræder, skal forelægge Parlamentet en indgående vurdering og ikke give et vrængbillede af regionalpolitikken.

I visionsdokumentet EU-2020 fra Kommissionens formand, hr. Barroso, forudses der vækst og en videnskabeligt økonomi, udstyr og uddannelse, konkurrence og en grøn økonomi. Nuvel, regionalpolitikken nu og i fremtiden udgør rammerne for EU's integration med henblik på at nå disse mål. Hvis man ser på overgang til andre energiformer, klimaændringer og Lissabonstrategien, er det alt sammen uhyre vigtige elementer for regionerne og byerne.

For PPE-Gruppens vedkommende vil vi gerne, at der med samhørighedspolitikken fokuseres noget mere på de centrale elementer i EU 2020-strategien, samtidig med at man bevarer solidariteten mellem alle regionerne og også målsætning 2, som kommissæren talte så vagt om lige før. Fremme af konkurrencen i de rige regioner udgør en del af den indgående vurdering. Opsplitning af budgetterne, forøgelse af sektorfragmenteringen af midler på EU-plan inden for rammerne af en sådan midtvejsevaluering tjener intet formål overhovedet og er en forkert tilgang at anlægge. I de nuværende krisetider ser vi, hvor stor betydning regionale midler har for økonomisk genopretning. Disse midler bliver udbetalt hurtigere og bliver anvendt fuldt ud. I 2009 blev praktisk talt 100 % anvendt til innovation og nye mål i min region, regionen Zuid-Nederland. I begyndelsen af 2010 fremlægger jeg selv en betænkning om synergieffekten mellem regionale midler og forskning og udvikling.

Jeg vil gerne slutte af med et spørgsmål. Kommissæren siger, at han ikke vil fremlægge en hvidbog om territorial samhørighed, men det er jo alligevel Parlamentet, som skal tage hånd om dette ved hjælp af den almindelige lovgivningsprocedure og sikre, at der kommer nye bestemmelser herom.

Constanze Angela Krehl, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg havde også gerne set en mere spændende indledning til dette emne, fordi jeg tror, den europæiske samhørighedspolitik skal ændres efter 2013. Vi står over for helt andre udfordringer end for 10 eller 15 år siden.

Fokuspunktet i min gruppe er, at solidariteten mellem regionerne ikke står til forhandling. Det betyder på den ene side, at alle regionerne skal have mulighed for at deltage i EU's samhørighedspolitik, og det betyder på den anden side også, at vi skal modsætte os ethvert forsøg på at renationalisere samhørighedspolitikken. Der er brug for en europæisk tilgang, som gør det muligt for borgerne at identificere sig med EU.

Det er for os hævet over enhver tvivl, at vi også er nødt til at ændre os. I de næste par år vil søgelyset være rettet mod en drøftelse af prioriteringen af de områder, som finansieres via den europæiske samhørighedspolitik. Vi vil i fremtiden ikke kunne støtte alle med EU-midler. Vi må fokusere på at få etableret effektive infrastrukturer, især i de nye medlemsstater, og på at udvikle forskning og innovation. Vi skal i fremtiden naturligvis desuden holde os for øje, at vi med den europæiske samhørighedspolitik skal reagere hensigtsmæssigt på udfordringer som f.eks. klimaændringer, demografiske ændringer og øget globalisering.

Vi er også nødt til at fokusere på byudvikling. Det skyldes ikke, at jeg ønsker at forsømme landdistrikterne, men at vi ved, at 80 % af indbyggerne i EU bor i byer samt byområder, og at udvikling af landdistrikterne

desværre ikke er en del af samhørighedspolitikken i øjeblikket, men er omfattet af landbrugspolitikken. Vores tilgang er at skabe stærkere netværk. Jeg ved endnu ikke, om det kommer til at fungere, men vi må sørge for at vokse med opgaven.

Det er vigtigt, at støtte til borgerne selv også udgør en del af samhørighedspolitikken, og derfor beklager jeg, at kommissærens svar var lidt undvigende. For vores vedkommende betyder det først og fremmest uddannelse, undervisning og kvalifikationer for alle – lige fra småbørn til ældre mennesker. Livslang uddannelse er her et væsentligt begreb. Men det betyder også, at Den Europæiske Socialfond (ESF) fortsat skal være integreret i samhørighedspolitikken. Man må slet ikke få den tanke at pille ESF ud af samhørighedspolitikken.

Samarbejde på tværs af grænserne er særdeles vigtigt for os. Vi vil gerne styrke samarbejdet, samtidig med at man begrænser bureaukratiet.

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

Filiz Hakaeva Hyusmenova, for ALDE-Gruppen. – (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Forhandlingen om reformen af strukturfondene er af grundlæggende betydning med hensyn til den mulighed, som EU har for at råde over finansielle instrumenter, der – sammen med de relevante naturlige og menneskelige ressourcer – er egnet til den økonomiske situation.

Vi står over for en meget vanskelig opgave med at forudse og udtænke en samhørighedspolitik, der på lang sigt fremmer borgernes velstand. Denne politik var og er fortsat en af de synlige målbare indikatorer for europæisk solidaritet. Forskellighederne mellem visse regioner er imidlertid relativt markante, og vi skal ikke se bort fra den kendsgerning.

Det er foruroligende, at der er tegn på, at disse forskelligheder er for opadgående, hvilket kan øge uligheden og føre til isolering. Som repræsentant for en af de fattigste medlemsstater i EU opfordrer jeg kraftigt til, at et af fokuspunkterne i samhørighedspolitikken er samhørigheden mellem lavindkomstlandene i EU.

Jeg er opmærksom på, at vi ikke kan betragte strukturfondene som en mirakelkur. Vi er klar over, at vi er nødt til i fællesskab at gøre en indsats og sætte farten op med hensyn til at overholde EU's grundlæggende normer. Vi må også advare mod den mulighed, at det, hvis landene i EU bevæger sig i forskellige hastigheder, evt. på et egnet tidspunkt kan føre til en indre omstrukturering af EU.

Frem for alt skal vi fastlægge kriterier, forenklede betingelser og ensartede muligheder for at få ressourcer via EU's fonde. Først herefter bør der tilføjes en bestemmelse om at reducere støtten til lande, hvor der ikke sker nogen fremskridt. Jeg synes, det er hensigtsmæssigt, at landene, hvis nogle af dem støder på vanskeligheder, mens de agerer på egen hånd, er omfattet i forbindelse med områder og problemer med en yderst transnational dimension.

Som følge heraf vil EU's ressourcer også blive bevilget til de forholdsvis rige lande og deres regioner med et lavere BNP. Endelig skal resultaterne af samhørighedspolitikken også måles efter, hvor mange arbejdspladser der skabes. Det er også en indikator for, hvor integreret politikken er med andre politikker, og sikrer merværdi.

Elisabeth Schroedter, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Der er ikke blevet sagt synderlig meget om betydningen af den europæiske samhørighedspolitik i Europa. Det er en central politik i EU, idet den centralt holder sammen på EU. Det er et symbol på solidaritet og på overvindelse af national egoisme. Det er et instrument for alle regionerne. Parlamentet finder det derfor så foruroligende, at denne solidaritetsordning evt. bare bliver afskaffet bag vores ryg. Det peger ikke i retning af god regeringsførelse, når Kommissionen i hemmelighed udarbejder strategiske dokumenter i stedet for at føre åbne forhandlinger om, hvordan vi kan fortsætte med solidaritetsordningen set i lyset af de store udfordringer, vi står over for, såsom klimaændringer og demografiske ændringer og i betragtning af de stramme budgetter.

Vi har brug en reform, men den skal resultere i reelle forandringer. Den skal medføre en bæredygtig udvikling i regionerne. Den skal tilvejebringe støtte til regionerne til deres projekter og ikke være en topstyret politik på den måde, som denne øremærkningsordning på nuværende tidspunkt gør. Der skal i stedet udvikles en nedefrakommende proces i tæt partnerskab med alle aktørerne i regionerne. Vi kender denne proces. Vi har i forvejen LEADER-fremgangsmåden til udvikling af landområder. Det er en fremragende fremgangsmåde til at fremme bæredygtig udvikling og få alle involveret for at sikre et meget højt niveau af lokal accept. Men Kommissionen skal være modig nok til at sige ja til solidaritetsordningen og ja til, at regionerne bestemmer deres egen udvikling – i stedet for at det er de nationale regeringers ansvar.

Oldřich Vlasák, for ECR-Gruppen. – (CS) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Den nuværende samhørighedspolitik er en levende organisme. I takt med at Europa forandrer sig, ændrer situationen for de enkelte stater og grupper sig med hensyn til denne politik. Desværre er der dukket flere spørgsmål end svar op i drøftelserne af den fremtidige samhørighedspolitik efter 2014.

Vil samhørighedspolitikken fortsat hovedsagelig gavne de mindst udviklede regioner i EU? Vil vi få lejlighed til at etablere transportmæssige og tekniske infrastrukturer i den kommende periode? Vil vi formå at forbedre livskvaliteten og foretage besparelser? Vil vi formå at reducere bureaukratiet og overadministrationen i forbindelse med tildeling af EU-midler? Vi vil i den allernærmeste fremtid søge efter konsensusbaserede svar på disse og andre spørgsmål.

Med tanke på de kommende udviklingstendenser anser jeg det personlig for absolut nødvendigt for det første at afstemme de lokale myndigheders rolle korrekt i forbindelse med forvaltning af EU's fonde og for det andet at målrette EU's fonde mod at støtte anvendelsen af moderne teknologier. Det er præcis de to områder, som er kombineret i initiativet om "intelligente byer", der giver mulighed for at give nyt liv til lokalmyndighederne og samtidig giver erhvervslivet mulighed for i en tid med økonomisk krise at anvende moderne systemer og intelligente teknologier og skabe økonomisk vækst. Det er så absolut en grund til at målrette de strategiske investeringer mod dette område ikke alene på lokalt forvaltningsniveau, men også på medlemsstats- og endog EU-plan. Intelligente transportsystemer, som kan skåne byerne for trafikkaos, understøttende navigationsmekanismer, som kan øge byturismens tiltrækningskraft, og telefontilkaldesystemer, der gør det muligt for ældre medborgere at blive længere i deres egen bolig, er alt sammen former for investering, der bør gives grønt lys til.

Som følge af den økonomiske krise er vores forhandling om den fremtidige samhørighedspolitik sågar blevet endnu mere presserende end nogensinde før. Vi skal i dag tænke os om to gange, inden vi bestemmer, hvor vi kanalisere EU-midler hen.

Charalampos Angourakis, for GUE/NGL-Gruppen. – (EL) Hr. formand! EU's samhørighedspolitik har ikke alene svigtet med hensyn til at reducere de regionale og sociale uligheder, men den har også bidraget til at forværre dem. Tallene i statistikkerne er ofte fiktive størrelser – hvilket EU selv indrømmer – og derfor blev der etableret en overgangsstøtteordning for en række regioner, hvoraf tre ligger i mit hjemland, Grækenland.

Reglen om ulige udvikling i det kapitalistiske system er uomgængelig, navnlig i krisetider, hvor kontrasterne oven i købet bliver mere markante. Prognoserne for 2013 ser desværre endnu værre ud for arbejderne, navnlig i de mindre udviklede områder. EU's samhørighedspolitik forsøger at skønsmale denne antigræsrods politik, bestikke folk, desorientere arbejderne og nok så vigtigt sikre kapitalens rentabilitet.

Formålet med midlertidig at glatte kontrasterne ud mellem grupper af plutokratiet, hvilket misvisende kaldes "solidaritet", bliver nu afløst af reglen om konkurrence og det frie marked. Disse elementer findes også i Lissabonstrategien og EU's strategi for 2020.

Der opfordres til nye former for regional og lokal forvaltning, som foreslået i Grækenland af partierne PASOK og Nyt Demokrati, udvidet og mere direkte indgriben fra EU's side i de regionale organer og differentieret territorielt samarbejde, der også vil fungere på tværs af de nationale grænser. Vi opfordrer arbejderne til at forkaste denne politik.

Endelig vil jeg gerne benytte min taletid til at opfordre formanden til at gøre sin indflydelse gældende med hensyn til at opnå en blåstempling i Parlamentet af de retfærdige krav hos arbejderne, der går på gaden for at protestere.

John Bufton, for EFD-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vedrørende samhørighedspolitikken efter 2013 viser et lækket udkast til et budgetdokument "A Reform Agenda for a Global Europe", at EU-finansiering fra 2013 og fremefter måske bliver ændret til udelukkende at være en nationalt koordineret snarere end en regionalt tildelt bevilling.

I udkastet afviser man det regionale og lokale styringsniveau i forbindelse med forvaltning på flere niveauer, og forkaster dermed det delte forvaltningsprincip. Der indføres i stedet en sektorbaseret tilgang til det nye budget frem for den uafhængige tilgang i de nuværende strukturer.

Forslaget om at begrænse politikken til nationalt plan vil medføre, at de støtteberettigede medlemsstater styrer omfordelingen. Det betyder ikke alene, at nettobidragyderne vil gå glip af yderligere tilbagebetalte midler, men at de stater, der forventes at komme med i EU ved en kommende udvidelse, vil blive medlem i henhold til en samhørighedsfinansiering, som sandsynligvis forbliver uændret i den kommende budgetperiode.

Som følge heraf vil de lande, der i øjeblikket må bære en stor andel af EU's finansielle byrde, såsom Det Forenede Kongerige, opdage, at de skal finansiere et stadig stigende antal medlemsstater, der er berettiget til støtte.

Endnu færre skuldre skal bære endnu mere, og rabatten til Det Forenede Kongerige går muligvis fløjten. Med flere lande, der står i kø for at komme med i EU, er jeg bekymret for, at Wales vil opleve, at den støtte, der er hårdt brug for, vil gå til nyere medlemsstater.

Det er ikke nogen overraskelse, at nogle af Europas rigeste lande som Norge og Schweiz er gået i en stor bue uden om EU, velvidende at de ville komme til at betale til deres fattigere naboer. Men Wales har ikke råd til at betale til EU, hvis der ikke kommer nogen penge retur.

Udviklingstendensen forstærker EU's stigende ambition om yderligere integration, centralisering og føderalisme, men man giver afkald på den regionale dimension af samhørighedspolitikken, der ligger til grund for EU's løfte om at støtte territorial samhørighed og gavne alle medlemmer.

I stedet forsøger EU som en ulv i fåreklæder i det skjulte at droppe samarbejde og kompromis til fordel for konsolidering.

Selv om borgerne i Europa fik at vide, at EU – ud fra argumentet om stærkere handelsforbindelser – styrkede båndene til landbruget og fremmede ligheden, gør rænkespillet i et voksende bureaukratisk globalt EU, at der er mindre fokus på landbrug og regionaludvikling og i stedet mere fokus på en uønsket ambitiøs global strategi, der omfatter øget indvandring til lande som Det Forenede Kongerige.

Større dele af EU's budget vil skulle gå til en sådan dagsorden på bekostning af regioner som f.eks. Wales. De sidste udbetalinger til projekter omfattet af EU's strukturfondsprogrammer for 2007-2013 vil ske i 2015. Der hersker usikkerhed om, hvor mange, om nogen, EU-midler Wales vil kunne få i fremtidige finansieringsrunder.

Hvis samhørigheden evt. forsvinder helt fra de forholdsvis rige nationer, uden at der overhovedet nævnes noget om overgangsfinansiering, vil det betyde, at befolkningen i Det Forenede Kongerige får endnu mindre at skulle have sagt.

Pengene til betaling af den uforholdsmæssig store regning for medlemskabet kunne kanaliseres bedre ud ved at blive brugt til økonomisk udvikling via projekter, som Det Forenede Kongerige helt på egen hånd træffer beslutning om.

EU's budgetrevision, der offentliggøres til forår, viser sandsynligvis, at hver regering i Europa bekendtgør, at det er nødvendigt med øget offentlig låntagning. Det ser mere og mere ud til, at omfanget af midler, der er til rådighed for Wales, bliver væsentlig mindre.

Konsekvenserne vil omfatte reduktioner i programbudgetter, færre samfundsøkonomiske investeringer i Wales og vidtrækkende tab af arbejdspladser i forbindelse med programforvaltning og projekt gennemførelse.

Frem for at have nogen form for gavnlig indvirkning på borgerne i min valgkreds vil EU's aktiviteter være et slag i ansigtet på befolkningen i Wales, hvis man beslutter sig for at trække tæppet væk under fødderne på os. Det sandsynlige resultat af at reducere tildelingen af midler til Wales og Det Forenede Kongerige vil få stor indvirkning på vores land som helhed, og det vil også ramme landbrugssektoren.

Tiden må nu være inde til, at befolkningen i Wales og Det Forenede Kongerige får en folkeafstemning om relationerne til EU, så folket kan bestemme, om de ønsker at blive styret fra Westminster eller Bruxelles.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Lad os blot et øjeblik forestille os de europæiske regioner uden den europæiske regionalpolitik. Mange byer og landregioner ville stå uden afgørende incitamenter vedrørende strukturforandringer. Grænseregionerne med deres problemer med grænsependlere og grænseoverskridende infrastrukturer ville ganske enkelt blive forsømt. Socialpolitikken ville ikke længere være begunstiget af EU-bidrag til uddannelses- og beskæftigelsespolitik. Mellemstore virksomheder ville være hindret i med succes at deltage i internationale netværk.

Uden EU's regionalpolitik ville lokalsamfundene i regionerne ikke længere være synlige. Vi er derfor meget irriteret over signalerne fra Kommissionen med bl.a. forslag om socialprogrammer uden støtte via strukturfinansiering. Det ville gøre Kommissionen til et socialmonopol uden regionerne eller ville føre til krav om støttepolitik til blot de svageste i vores samfund. Dette ville efterfølgende betyde, at vi fuldstændig ville tabe den europæiske sammenhæng af syne, og vi ville vende tilbage til en tidsalder med renationalisering.

Uanset om Kommissionen nu har gjort disse dokumenter offentligt tilgængelige eller ej, vil Parlamentet ikke lægge ryg til den deri antydede kurs for en regionalpolitik uden regionerne. Det betyder ikke, at vi ikke er åbne over for tanken om reform. Nye udfordringer i forbindelse med miljøet, energipolitikken eller de demografiske ændringer skal integreres i vores eksisterende tilskudsstrukturer. Jeg går også ind for at gøre det lettere at måle EU's bidrag til regionerne.

De medlemsstater, der hele tiden undlader at vise, at de forvalter midlerne ordentligt, skal desuden have pålagt strengere sanktioner. Mere regional medfinansiering, mere lånefinansiering, mere gennemsigthed og mere effektivitet – dette er den form for forslag, vi gerne ser for reformen af samhørighedspolitikken. Vi vil støtte forslag af denne type, men vi vil bekæmpe ethvert forsøg på at ødelægge regionalpolitikken. Reformen ja, renationalisering nej!

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Hr. formand! Jeg er enig med de medlemmer, som har haft ordet indtil videre, og jeg vil også gerne påpege, at vi ikke kan acceptere en samhørighedspolitik efter 2013, der for det første vil skelne mellem regionerne i Europa med forslag såsom opgivelse af målsætning 2 (konkurrencedygtighed), for det andet vil omfatte renationalisering af EU-politikker og for det tredje vil udelukke lokale myndigheder fra programplanlægningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker.

Vi forestiller os tværtimod en samhørighedspolitik efter 2013 – en periode, hvor der stadig vil være en fælles europæisk politik, som gælder i alle regioner i EU – hvor der fortsat er tilstrækkelige midler til at nå målsætningerne, og hvor der er forenklede ansøgningsregler, således at politikken opnår endnu større merværdi.

Jeg er bekymret over indholdet i dokumentet vedrørende 2020-strategien, fordi der ikke henvises til samhørighedspolitikken, som er det mest hensigtsmæssige redskab til at nå Lissabonstrategiens mål. En stor del af samhørighedspolitikken går faktisk i forvejen ud på at nå disse mål og vil bevise sin merværdi. Det er også et vigtigt bevis for samhørighedspolitikken betydning, at den har været lokomotivet i forbindelse med den europæiske økonomiske genopretningsplan.

Der er én udviklingspolitik, én solidaritetspolitik, én politik for hver enkelt medborger i EU, uanset i hvilken region i EU, vedkommende bor i. Men i Kommissionen glemmer man desværre dette, eller man synes at se bort fra det, og man behandler forslag, som ændrer principperne i og formen af samhørighedspolitikken. Men man kan være forvisset om, at vi vil benytte enhver lejlighed til at minde Kommissionen om dette.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Finansiering til regionerne og strukturfinansiering udgør en del af vores praktiske økonomiske politik og synliggør i stor grad EU. I lokalforvaltningsenhederne, dvs. byerne og kommunerne i regionerne, arbejder de forskellige aktører tæt sammen. Vi skal derfor bibeholde denne helhedstilgang for hele EU.

Jeg opfordrer Kommissionen til at fokusere meget mere på små og mellemstore virksomheder og inddrage lokalforvaltningsenhederne, byerne og kommunerne, langt mere i den fremtidige samhørighedspolitik. Vi bliver helt sikkert nødt til at investere i infrastrukturen i fremtiden, men vi skal frem for alt sørge for, at innovation og overførsel af teknologi sikres for små og mellemstore virksomheder. Vi bør i fremtiden også gøre det muligt, at der kan ydes støtte til arbejdspladser. Dette er de afgørende punkter, når der skal vælges en ny kurs for struktur- og samhørighedspolitikken i EU.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! For så vidt angår Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance, er samhørighedspolitikken det centrale i en af de mest grundlæggende politikker i EU, nemlig solidaritetspolitikken. Europa bliver stærkere, hver gang der udvises europæisk solidaritet. Dette er af grundlæggende betydning for os.

Kommissionen skal efter vores opfattelse integrere følgende principper. For det første skal territorial samhørighed, da den er en politisk prioritet, også prioriteres højt rent budgetmæssigt.

For det andet udgør en region et hensigtsmæssigt partnerskabsniveau med hensyn til regionaludviklingspolitik. Renationalisering af denne politik ville vi ikke kunne acceptere.

For det tredje skal samhørighed også anvendes til at reducere de største økonomiske og sociale uligheder inden for et område – til gavn for ugunstigt stillede byområder eller problemfyldte landdistrikter, eller hvor der findes meget få serviceydelser på grund af strukturmæssige ulemper som f.eks. på øer.

Endelig skal det vurderes individuelt, i hvilken grad alle EU's regioner er berettiget til at nyde godt af samhørighedspolitikken, naturligvis alt efter deres økonomiske stade, men EU skal kunne yde sit bidrag, hver gang samhørighedspolitikken står på spil.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Hr. formand! Dette er en central forhandling om EU's karakter. Valget står mellem markedet og socialpolitikken. Kommissionens nuværende tanker om den fremtidige samhørighedspolitik er uacceptable. Strukturfondene skal styrkes og ikke svækkes. Man bør fra europæisk side gøre mere og ikke mindre for at overvinde de økonomiske og sociale udviklingsforskelle. Jeg vil gerne ganske åbent sige, at renationalisering – selv af dele af den nuværende samhørighedspolitik – ville få en alvorlig indvirkning på dårligt stillede regioner, bl.a. i Tyskland og særlig i Østtyskland. Efter den sidste udvidelsesrunde i EU er forskellene mellem regionerne i EU vokset.

Det er desuden vigtigt for mig, at især de socioøkonomiske forudsætninger i de regioner, som lige ligger over grænsen for støtteberettigelse på 75 % af EU-gennemsnittet for BNP pr. indbygger, anerkendes. Hvis disse regioner pludselig mistede al støtte efter 2013, ville det få katastrofale følger for dem.

Det er naturligvis særdeles vigtigt, at EU's specifikke støtte til byer øges, idet det er her, det store potentiale for økonomien og finanserne ligger, idet byerne også har været særlig hårdt ramt af krisen.

Jeg vil gerne komme med en sidste bemærkning om grænseregionerne. Som parlamentsmedlem fra Østtyskland ved jeg, at vi er nødt til at investere og gøre en del der. Jeg er meget bekymret for, at Kommissionen svigter os på dette område.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Hr. formand! Det er formentlig i mellemtiden velkendt, at der er stor bestyrtelse og uro blandt medlemmerne i Regionaludviklingsudvalget, fordi et såkaldt hemmeligt dokument fra Kommissionen har cirkuleret siden oktober. Dette dokument indeholder et udkast til en budgetreform for perioden 2013-2020, der udgør en kovending i budgetpolitikken. Den oprindelige regionale fokus i budgettet er blevet afløst af en sektorbaseret tilgang.

Det nye udkast udgør en massiv indskrænkning af nærhedsprincippet og princippet om forvaltning på flere niveauer, hvilket er i modstrid med Lissabonstrategien. Helt konkret omfatter udkastet planer om at opgive målsætning 2, dvs. konkurrencedygtighed og beskæftigelsespolitik. Da der findes målsætning 2-regioner i hver medlemsstat, vil dette jo desværre berøre to tredjedele af alle EU's regioner. Dette uheldige forslag begrundes med, at forskellen mellem nye – eller dvs. fremtidige – medlemsstater og Vesteuropa på nationalt niveau er så stor, at der er behov for en ny budgetpolitik. Set i lyset af finanskrisen siges dette at være en måde, hvorpå man kan stimulere økonomien.

Det er for mig helt åbenlyst, at man med dette forslag vil komme Tyrkiets eventuelle tiltrædelse i forkøbet. Vi ved, at det ville kræve øget finansiering, og dette er en planlægningsmåde, som skal sikre, at de enorme pengebeløb, der ville være nødvendige ved en sådan tiltrædelse, står til rådighed.

Jeg vil dog gerne helt klart sige, at det positive udfald af samhørighedspolitikken på regionalt plan afhænger af, hvor tæt på de lokale økonomiske problemer den kommer. De pågældende midler vil derfor ligesom hidtil blive investeret fornuftigt og effektivt. Hvis den regionale bestanddel ikke tages med, kan man ikke komme ud af den økonomiske krise.

Jeg lod mig ikke overbevise af hr. Barrosos svar på fru Hübners åbne skrivelse, hvor hun giver udtryk for sine betænkeligheder, og jeg forventer derfor en snarlig og konkret redegørelse.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Vores gruppe støtter helt klart en stærk og velfinansieret samhørighedspolitik, som kan fremme konvergensen i EU's regioner. Vi mener faktisk, at denne politik for at være effektiv skal reformeres og forstærkes. Vi, Parlamentet og Kommissionen, skal udforme denne politik i fællesskab og med størst mulig gennemsigtighed.

Jeg glæder mig over, at Regionaludviklingsudvalget i Parlamentet har nedsat en arbejdsgruppe vedrørende den fremtidige samhørighedspolitik. Høringer om budgettet efter 2013 og de kommende mål for denne politik skal inddrage alle de pågældende aktører, dvs. medlemsstaterne, regionerne, Kommissionen og Parlamentet. Det er utænkeligt at svække – eller helt at afskaffe – de regionale og lokale niveauer, der giver hele denne politik mening. Navnlig for så vidt angår finansiering, hersker der i dag stor usikkerhed om samhørighedspolitikens fremtid. Det er uklart, hvornår den nuværende finansieringsramme udløber, og det samme gælder omfanget af reformen af de finansielle overslag. Man må ikke glemme, hvor vigtigt det er at opretholde stabilitet i forbindelse med finansiering af denne politik. Det er også yderst vigtigt at afvise enhver tanke om renationalisering af samhørighedspolitikken, da dette ville fratage regionerne valgmuligheden

for at bestemme, hvordan strukturfondsmidlerne skal distribueres og vil ødelægge den regionale dimension af denne politik.

Vi forventer en umiskendeligt proaktiv holdning fra Kommissionens side vedrørende udarbejdelse af en hvidbog om territorial samhørighed. For så vidt angår distributionen af disse midler, ønsker vi ikke millimeterretfærdighed, men økonomisk lighed, og vi ønsker dette i forbindelse med en form for harmonisk udvikling, der bygger på resultater og på situationer, som varierer fra område til område. Samhørighedspolitikken skal ikke blot fokusere på de fattigste regioner. Den skal være stilet mod alle EU's regioner, herunder de oversøiske regioner.

Det er af helt afgørende betydning for Parlamentet at have klart identificerede lokale kontaktpersoner. Det er prisen – den eneste pris – for, at midlerne fra EU's strukturfonde bliver distribueret retfærdigt og effektivt.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne begynde med at sende en hilsen til alle de sociale organisationer, der er til stede i København, idet jeg håber på et positivt resultat for jordens fremtid og for den globale samhørigheds fremtid.

Vi skal værne om samhørighedspolitikken som en fællesskabspolitik, der er et bolværk mod forsøg på reationalisering. Det er nødvendigt, ikke alene på grund af den direkte indvirkning på udviklingen af samhørighed i alle vores regioner og medlemsstater, men også på grund af dens merværdi med hensyn til strategisk planlægning, økonomisk stabilitet og synligheden af det europæiske projekt.

Det er samtidig vigtigt at tage hensyn til den helt afgørende rolle, regionerne spiller og skal spille i forbindelse med samhørighedspolitikken. Decentral forvaltning og god regeringsførelse på forskellige niveauer er afgørende for at sikre, at regionaludviklingspolitikken er en succes.

Etableringen af overgangsmekanismer, der giver en glat overgang i de regioner og lande, hvor der efterhånden gribes mindre ind inden for rammerne af det såkaldte konvergensmålsætning og Samhørighedsfonden, er et andet punkt, der bekymrer mig. Og det samme gælder for udviklingen af europæiske regioner, hvor man skal håndtere naturgivne vanskeligheder, bl.a. de særlige forhold i grænseregionerne.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Vi har været særdeles foruroliget over at være vidne til hele forløbet i forbindelse med reformen af budgettet, navnlig vedrørende struktur- og samhørighedspolitikken.

I en krise, der er kendetegnet ved enorme sociale uligheder og regionale asymmetriske forhold, er struktur- og samhørighedspolitikken en grundlæggende faktor til opnåelse af reel økonomisk og social samhørighed. Det indebærer, at der fastholdes stramme målsætninger på dette område, og at man ikke forsøger at nationalisere omkostningerne i forbindelse med Fællesskabets politikker i hverken landbruget eller fiskeriet, hvilket ville skade de mindre udviklede lande og regioner såvel som regionerne i Fællesskabets yderste periferi.

Der er imidlertid forskellige tegn på, at man lægger op til at undergrave samhørighedsbegrebet endnu mere, enten ved at forsøge at få det til at omfatte og finansiere alle mulige former for aktiviteter og aktører, der intet med samhørighedsmålsætninger at gøre – navnlig EU's strategi for 2020 og politikken vedrørende klimaændringer – eller ved at ændre kriterierne for støtteberettigelse og forvaltning. Denne forhandling om samhørighedspolitikken efter 2013 er derfor hårdt tiltrængt. Vi ser frem til at få et klart svar på, om man vil støtte en reel økonomisk og social samhørighedspolitik.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi har snarest muligt brug for en forhandling om Fællesskabets budget og om, hvordan man forbedrer bæredygtigheden og gennemsigtigheden i fremtiden. Finansieringsrammen for perioden efter 2013 skal bygge på solidaritet og territorial samhørighed. Dette er centrale værdier for regioner såsom Madeira, der har vedvarende problemer og folgelig har brug for vedvarende støtte.

Jeg vil gerne delagtiggøre mine kolleger i nogle tanker, som vi efter min mening altid skal have, når vi tænker over og udvikler vores samhørighedspolitik. Ved en række lejligheder har Kommissionen nævnt nogle aspekter, som jeg tror, er uhyre vigtige, som f.eks. behovet for, at denne politik bliver mere fleksibel, enkel, effektiv og resultatorienteret med hensyn til fastlæggelsen og gennemførelsen deraf. Der er dog spørgsmål, som bekymrer mig noget, især for så vidt angår behovene i den yderste periferi. Jeg vil i den anledning gerne komme med tre korte bemærkninger.

For det første bør den nuværende regionale tilgang have forrang i forhold til alternative kriterier som f.eks. sektorer med merværdi. En sådan forandring kunne skabe usikkerhed om målsætning 2, der i øjeblikket er

til gavn for omtrent to tredjedele af EU's regioner, og kunne ligeledes potentielt virke imod hensigten i regioner med højspecifikke økonomiske profiler og konkurrencemæssige fordele.

For det andet tror jeg, det er af afgørende betydning at bibeholde nærhedskriteriet i forbindelse med samhørighedspolitikken. Det skal fortsat have høj prioritet at bevilge og forvalte midler fra strukturfondene ud fra et regionalt synspunkt og ikke ud fra et nationalt eller endog et centraliseret europæisk synspunkt.

I forbindelse med mit tredje og sidste punkt, men et mindst lige så vigtigt punkt, vil jeg gerne fremhæve Lissabontraktatens artikel 349, der indeholder bestemmelser om særbehandling i den yderste periferi med hensyn til adgang til strukturfonde præcis på grund af den økonomiske og sociale situation, som er værre på grund af vedvarende og særlige begrænsninger og karakteristika, der manifesterer sig som konstante problemer og derfor kræver den vedvarende støtte, vi efterlyser.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Hr. formand! Samhørighedspolitikken bidrager i dag til udviklingen af vej- og jernbaneinfrastruktur, først og fremmest i de nye medlemsstater. Takket være denne politik er der skabt mange nye arbejdspladser, og der vil så afgjort blive skabt flere i de næste par år. Investeringer vedrørende miljøbeskyttelse er også særdeles vigtige.

Ved en evaluering af politikken og den hidtidige effektivitet deraf er det værd at svare på et grundlæggende spørgsmål, nemlig hvad der sker efter 2013. Parlamentet skal tydeligt sige, at der ikke hersker konsensus omkring rationalisering af samhørighedspolitikken. Ligesom de traditionelle aktiviteter og mekanismer skal samhørighedspolitikken efter 2013 støtte forskning, videnskab, udvikling, innovation, jobskabelse og kampen mod global opvarmning. Samhørighedspolitikken skal også i større grad omfatte landdistrikterne. Det er vigtigt, at en gennemførelse af samhørighedspolitikken bygger på regionerne og makroregionerne.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil kort tale om tre punkter, nemlig lige rettigheder og lige status, hemmeligholdelse og sidst, men ikke mindst, betydningen af landdistrikternes udvikling. 20 år efter Berlinmurens fald og 20 år efter, at vores kollega László Tókécs gennembrød tavshedens mur i begyndelsen af den rumænske revolution i Temesvár (Timișoara) i Transsylvanien, er det mere end én gang blevet sagt, at vi i det 21. århundrede ikke længere har gamle og nye medlemsstater i EU, men et EU, der er en helhed. Jeg er helt enig i dette udsagn, der jo er meget generelt, men jeg føler, det er vigtigt, at det ikke alene indgår som led i symbolske beslutninger, men også udmøntes i den daglige anvendelse af samhørighedspolitikken, der er en af EU's vigtigste fælles politikker.

Hvis EU's medlemsstater nyder godt af lige rettigheder og lige status, er det ubegribeligt, at samhørighedspolitikken skal reformeres på en måde, hvor EU's medlemsstater, der kom med i EU i 2004 og 2007, bliver taberne i den nye samhørighedspolitik. En sådan reform er ganske enkelt utænkelig. Mit andet punkt drejer sig om hemmeligholdelse. Det er en latterlig situation, hvis Kommissionen enten fremsætter en række meningsløse erklæringer om samhørighedspolitikken fremtid eller absolut intet siger om spørgsmålet. Som parlamentsmedlem og medlem af det relevante parlamentsudvalg forventer jeg, at Kommissionen indtager en klar, utvetydig holdning til disse spørgsmål.

Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne tale om udvikling af landdistrikterne. Jeg mener bestemt, at udviklingen af landdistrikterne fortsat skal udgøre et afgørende aspekt af samhørighedspolitikken. Der skal tilføres passende ressourcer til landdistriktudviklingspolitikken. På baggrund af den tekniske holdning, man blev enig om i Rådet af Kommuner og Regioner i Europa, mener jeg, at det er vigtigt for os at gennemtænke mulighederne for at integrere landdistriktudviklingspolitikken med samhørighedspolitikken efter 2013.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Hr. formand! Samhørighedspolitikken er EU's vigtigste instrument til at sikre, at alle borgerne i EU har lige store chancer for succes, ligegyldigt hvor de bor. Den bidrager på afgørende vis til at skabe en europæisk tilhørsfølelse og er en af de mest vellykkede og effektive former for europæisk udviklingspolitik.

Jeg kan ikke skjule min bekymring for Kommissionens nu famøse "uofficielle oplæg" og forslagene deri. Vi kan ikke acceptere renationalisering af samhørighedspolitikken, der i praksis ville ophøre, hvis effektiviteten deraf afhang af hver enkelt medlemsstats økonomiske stade. Jeg håber oprigtigt, at Kommissionen én gang for alle vil forlade den kurs.

Som bekendt er der i traktatens nye artikel 349 bestemmelser om, at EU's politikker skal justeres efter de særlige karakteristiske forhold i den yderste periferi, især for at mindske ulemperne dér, men også gøre god brug af deres potentiale. Hvilke tanker har kommissæren vedrørende den fremtidige strategi for den yderste periferi, som Kommissionen vil fremlægge i 2010?

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Ligesom mine kolleger er jeg også blevet foruroliget over en række af de tendenser, som fremgår af det interne dokument, der i betragtning af den overordnede sammenhæng blev lækket for nylig. Det område, der giver mig mest anledning til bekymring er forslaget om at nedprioritere målsætningerne om konkurrencedygtighed.

Disse konkurrencemæssige målsætninger har været af afgørende betydning i forbindelse med landdistrikternes og regionernes udvikling – især teknologiparkerne, som har været med at drive den intelligente økonomi fremad og vil være endnu mere påkrævet fremover.

De har også bidraget til samhørighed inden for samt på tværs af regioner. Jeg tror, det er særdeles vigtigt at indse, at der er enorme fattigdomslommer i regionerne. Det problem erkender man ikke altid, og jeg mener navnlig, at kriteriet om at basere alt på det nationale BNP, er en fejlagtig målemetode. Beregningen skal baseres mere på købekraft, og købekraften i nogle regioner er givetvis langt lavere end det nationale gennemsnit.

Jeg håber, at disse spørgsmål samt de muligheder, synergieffekten mellem forskning, innovation og regionaludvikling giver, bliver behandlet i den kommende hvidbog.

Ligesom min kollega vil jeg også være optaget af landdistriktsudviklingspolitikken – om end ikke som en led i samhørighedspolitikken, men snarere i forlængelse af den fælles landbrugspolitik – men det er samtidig absolut nødvendigt, at landdistriktsudviklingspolitikken ikke kommer under pres i nogle af de kommende forslag, fordi udvikling af landdistrikterne, og navnlig familielandbrug, er af afgørende betydning for den sociale infrastruktur i samfundet.

Endelig vil jeg også gerne lige sige, at der skal gøres mere for at bekæmpe svindel. Jeg ved, der er sket forbedringer i de senere år, men vi skal påse, at de midler, EU giver, går derhen, hvor de var tiltænkt, således at folk får bedre muligheder i hele EU.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Hr. formand! Podkarpacie – den region, jeg repræsenterer – er en region med pragtfulde, ambitiøse, hårdtarbejdende mennesker, et sted, hvor mange foretagsomme virksomheder har deres virke. Der kommer nye udspil på banen som f.eks. Aviation Valley, men samtidig er Podkarpacie et af de dårligst udviklede områder i EU. Vores problemer er ikke resultatet af manglende vilje, men af strukturelle og infrastrukturelle begrænsninger, hvilket vi ved hjælp af en række programmer forsøger at komme ud over. Jeg vil gerne understrege, at vi som led i vores indsats ikke beder om almisser, men om støtte til vores udspil. Vi ønsker også, at den europæiske økonomis konkurrenceevne bliver bedre, og vi vil gerne have løsninger, der er med til at beskytte vores klima.

Men vi vil også gerne have, at prioriteringsrækkefølgen for finansiering ændres gradvis, ikke pludselig, fordi det ville betyde, at de svageste regioner blev overladt til sig selv. Det er meget vigtigt, at samhørighedspolitikken gennemføres af regionerne, fordi en sådan løsning giver den bedste virkning. Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at samhørighedspolitikken sender et særdeles vigtigt signal til borgerne. Den viser, at Europa er forenet, og at det svarer sig at deltage i dette enestående projekt.

Sabine Verheyen (PPE). – (DE) Hr. formand! Den regionale strukturfinansiering er et vigtigt redskab for europæisk integration, og især målsætning 2-midlerne er i den sidste tid af mennesker i mange regioner blevet anset for at være et lokomotiv for den lokale strukturelle og økonomiske udvikling. Det er et vigtigt middel til håndtering af strukturelle forandringer i regionerne og i lokalforvaltningsenhederne.

Det giver borgerne mulighed for at få førstehåndserfaringer med EU, fordi midlerne har en lokal virkning. Men vi har brug mere enkle, tydeligere og mere gennemsigtige strukturer og bedre kontrol med samhørighedsmidlerne, således at midlerne bliver anvendt på en bæredygtig og effektiv måde. Samhørighed eller konvergens af social og økonomisk udvikling er et hovedmål for EU, og det er derfor vigtigt, at dette instrument i fremtiden bliver styrket og ikke svækket.

Samhørighedspolitikken i Europa skal tilføres mere klarhed, mere gennemsigtighed og mere effektivitet. De enkelte medlemsstater skal også påtage sig mere ansvar på dette område. Det er derfor væsentligt at fastholde additionalitetsprincippet i finansieringen. Vi ønsker ikke, at strukturfinansieringen skal renationaliseres. Jeg vil derfor gerne bede Kommissionen om at opfylde disse krav i forbindelse med finansieringskriterierne for 2013.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Hr. formand! Wales er formentlig det mest EU-venlige område i Det Forenede Kongerige, og grunden er, at hvert lokalsamfund, næsten hver enkeltperson og mange organisationer nyder godt af EU-midler, tidligere målsætning 1-midler og nu konvergensmidler.

Hvis Kommissionen går videre med sine forslag, tror jeg derfor, det vil få enorme politiske konsekvenser i områder som Wales. Det vil naturligvis også få enorme økonomiske, finansielle og sociale konsekvenser for disse regioner.

Jeg mener således, det er helt afgørende, at alle medlemmer i Parlamentet kraftigt opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag, som er acceptable for os – og hermed mener jeg forslag, der sætter hver region i hele Europa i stand til at opfylde betingelserne for at få adgang til strukturfondene – og også sikre, at de områder, hvor berettigelsen til konvergensmidler bortfalder efter 2013, får en form for overgangsstatus fremover.

Formanden. – Så er hr. Gollnisch omsider ankommet. Han får ordet, men kun i ét minut.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! Jeg har under alle omstændigheder lyttet meget omhyggeligt til alle mine kollegers indlæg. Jeg mener, der er to hovedpunkter, som går igen i disse indlæg. Det første punkt er hemmelighedskræmmeriet i forbindelse med Kommissionens mystiske "uofficielle dokument", og derfor ser vi spændt frem til Kommissionens forklaringer.

Det andet punkt er denne temmelig mærkværdige holdning, hvorved territorial samhørighedspolitik tilsyneladende omdefineres på grundlag af helt nye prioriteringer, der ser ud til at have meget lidt til fælles med samhørighed i sig selv. Jeg tænker her navnlig på spørgsmålet om udenrigspolitik, der jo har høj prioritet for den højststående repræsentant, men som naturligvis prioriteres meget lavere i denne sammenhæng.

Hvad angår den fælles landbrugspolitik, er den desværre allerede i stort omfang ofret på markedskræfternes alter. Vi mener derfor, at det ville være overordentlig nyttigt, hvis Kommissionen kunne give os en meget tydeligere idé om, hvad dens målsætninger er fra nu af. Endelig synes jeg ikke, at global opvarmning hører hjemme under samhørighedspolitikken.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg deler bekymringerne hos mange af mine kolleger. Jeg tror slet ikke, at en tilbagevenden til positive vækstrater for BNP som f.eks. i prognoserne for 2010 vil markere afslutningen på den økonomiske krise, vi oplever. Vi vil først kunne anse den for at være helt ovre, når beskæftigelsen er nået op på niveauet inden krisen. I de mest optimistiske budgetoverslag skønnes det at ske omkring 2010.

I den sammenhæng er det nødvendigt at gennemføre en investeringspolitik, og det er strategisk altafgørende, at målsætning 2 eller noget tilsvarende bibeholdes, da den udgør et effektivt instrument, der kan hjælpe vores regioner med at komme ud af krisen. En bibeholdelse af målsætning 2 er af interesse for Italien og for mange andre europæiske lande, eftersom den opfylder et uhyre vigtigt behov, nemlig udvikling af de mindst udviklede regioner og styrkelse af konkurrenceevnen i de mest udviklede regioner.

I betragtning af disse argumenter mener kommissæren så ikke, at Kommissionens opgivelse er overordentlig skadelig for regionerne i bl.a. Italien, Europa og Middelhavslandene?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Hr. formand! Alle eller i hvert fald de fleste af talerne har nævnt den europæiske sociale model, men dette kommer ikke nok til udtryk i EU's budget eller i samhørighedspolitikken. Jeg så derfor gerne, at Den Europæiske Socialfond (ESF), var selvstændig og adskilt fra den europæiske strukturpolitik. Der skal bevilges flere midler til ESF, og fonden skal være mere fleksibel. Det skal også være muligt at stille flere midler til rådighed i den syvårige finansperiode.

Ved at adskille Den Europæiske Socialfond fra strukturpolitikken bliver det muligt at stille tilstrækkelige midler til rådighed til de regioner, der ikke er økonomisk underudviklede, og som man derfor i vid udstrækning har set bort fra i forbindelse med EU's strukturelle finanspolitik. Den Europæiske Socialfond skal derfor anvendes mere effektivt til at bekæmpe problemer på arbejdsmarkedet som f.eks. en høj arbejdsløshed, en lav beskæftigelsesgrad for kvinder, mange unge, der går ud af skolen tidligt, og en lav grad af efteruddannelse.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Hr. formand! Jeg mener, at vores parlamentsudvalg tog en særdeles vigtig beslutning i forbindelse med forhandlingen i dag, som viser sig at være særdeles interessant, idet der bliver rejst så mange spørgsmål og særdeles vigtige aspekter, som ikke alene vedrører en effektiv samhørighedspolitik efter 2013, men også EU's karakter.

Jeg vil gerne påpege, at denne forhandling, disse betænkeligheder, udspiller sig på et meget mærkeligt tidspunkt for EU. På den ene side har vi i kraft af Lissabontraktaten et positivt skridt i retning af integration, og på den anden side gennemlever vi stadig konsekvenserne af en hidtil uset international finanskrise, hvor vi alle forstår, hvor betydningsfuld solidariteten i EU er i form at støtte via det indre marked og samhørighed.

Jeg vil gerne spørge Kommissionen om to ting, som bekymrer Parlamentet, og hvor jeg deler mine kollegers betænkeligheder. Er det for det første hensigten i planerne at medtage nogle innovative forslag, hvilket vi med glæde ville acceptere, vedrørende renationalisering af Fællesskabets samhørighedspolitik, og hvad skal der for det andet ske med målsætning 2, fordi det er faktisk det, der er nødvendigt for konkurrenceevnen, ikke alene for visse områder, men i sidste ende for hele det europæiske marked.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Hr. formand! Jeg mener, at Parlamentets og EU's opgave består i at fastlægge de grundlæggende betingelser, der gør det muligt for mennesker fra alle medlemsstater at få den bedst mulige livskvalitet i de regioner, hvor de bor. Men disse betingelser varierer meget rundt om i Europa. Det er baggrunden for, at vi skal have en stærk og tilstrækkelig finansieret samhørighedspolitik.

Vi må på det kraftigste forkaste alle forslag, der indebærer, at vi forlader vores valgte kurs, og vi har i dag hørt, at der er stillet nogle forslag i den retning. Vi har ikke brug for nogen renationalisering. Vi har brug for finansieringsinstrumenter for alle de europæiske regioner, herunder de underprivilegerede områder og de områder, der allerede har et højt udviklingsniveau. Vi skal ikke sætte det på spil, der allerede er opnået.

Vi har brug for et gennemsigtigt støttesystem, der giver let adgang til finansiering, men også sikrer, at midlerne anvendes korrekt og effektivt. Vi skal tænke i europæiske baner, men handle regionalt.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg finder denne forhandling om den fremtidige samhørighedspolitik efter 2013 særdeles nyttig. I vore dage, navnlig under denne krise, er forskellene mellem udviklingsniveauet i Europas forskellige regioner betragtelige og vokser stadig.

Lokale regioner i Europa skal fortsætte med samhørighedspolitikken for at kunne nå de planlagte mål. Forskellighederne mellem de respektive regioner skal her og nu reduceres hurtigere. Inddragelsen af de regionale og lokale forvaltningsniveauer skal helt sikkert øges, men uden at disse regioner nødvendigvis føler, at de efterhånden bliver glemt og ladet i stikken.

Mange lande i EU baserer også deres udviklingsindsats og nationale økonomiske politik på samhørighedspolitikens målsætninger. I mit hjemland, Rumænien, mener vi også, at det vil være særlig nyttigt at fortsætte med den nuværende samhørighedspolitik efter 2013, idet man skal kombinere indsatsen og de nationale midler med midlerne fra strukturfondene og finanserne på regionalt niveau.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Hr. formand! Jeg er enig i, at regionalpolitik er løftestangen for at opnå bedre samhørighed og solidaritet i Fællesskabet. Den nuværende internationale økonomiske krise har vist tænder. Den har givet anledning til en lang række uligheder og udøvelse af pres, navnlig blandt de sårbare grupper. Den har givet større arbejdsløshed, uligheder og sociale omvæltninger på nationalt og regionalt plan.

Men den nuværende globale økonomiske krise er også en udfordring. Solidariteten i Fællesskabet skal snarest muligt styrkes med henblik på at opnå en ordentlig, integreret europæisk regional samhørighedspolitik, hvor der fastsættes nogle vigtige prioritetsområder og sikres ordentlige infrastrukturer og tættere grænseoverskridende samarbejde via udveksling af god praksis.

Vi siger nej til forskelsbehandling, nej til renationalisering, nej til bureaukrati, nej til manglende gennemsigtighed, nej til hemmelig afskaffelse af fonde og afskaffelse af målsætning 2, hvilket vil skade Sydeuropa og Middelhavslandene. Vi siger ja til retfærdig fordeling af fællesskabsmidler, til lokale myndigheders deltagelse, til en styrkelse af små og mellemstore virksomheder, til en passende reform, der skal gennemføres således, at der er passende midler til aktiviteter i overensstemmelse med målsætningerne i Europa for 2010. Endelig siger vi ja til særbehandling af fjerntliggende områder, navnlig i Sydeuropa og Middelhavslandene.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (EN) Hr. formand! Den øgede brug af forvaltning på flere niveauer har medført en stigning i behovet for koordineringsmekanismer og -platforme, og de lokale myndigheder befinder sig ofte i en situation, hvor de må afhjælpe sociale uligheder som følge af et forløb for denne politik, som de ikke kan kontrollere og kun i ringe grad kan påvirke.

Det er desuden meget vanskeligt at skønne langtidsvirkningerne af projekter, der finansieres via europæiske fonde, og virkningen af programmer, som gennemføres på samme tid.

Jeg vil gerne vide, hvordan Kommissionen har i sinde at støtte den indsats, der er blevet ydet af lokale myndigheder med henblik på at skabe en integreret og bæredygtig udviklingsstrategi med udgangspunkt i

lokalsamfundenes behov og under hensyntagen til de behov, der kunne blive påvirket af udefrakommende faktorer.

Hvilke instrumenter vil Kommissionen udvikle til de lokale myndigheder?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Hr. formand! Samhørighedspolitik er en hjørnesten i udviklingspolitikken. Det er faktisk den politik, der bidrager mest til at styrke regionernes og lokalsamfundenes identitet. Vi kommer efter min mening ud i to ekstremer her. Nogle vil gerne lægge lidt for meget i politikken, mens andre ønsker at begrænse den for meget. Den vigtigste målsætning med politikken er helt sikkert bæredygtig udvikling på en række områder.

Samhørighedspolitikken skal være den samme for både byområder og landdistrikter. Lad os ikke glemme, at EU efter en så stor udvidelse i høj grad er differentieret. Det er en vigtig opgave at sikre lige udviklingsmuligheder. Aktuelle udfordringer, vi er nødt til at imødegå samtidig, er kampen mod den økonomiske krise, de ufordelagtige demografiske tendenser og endelig klimaændringerne. Men en ting står fast, og det er, at der er behov for at fortsætte samhørighedspolitikken og tilpasse den til de nuværende udfordringer.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hr. formand! Jeg vil gerne tilføje noget til det, min kollega sagde, nemlig at det, når vi taler om intelligente byer, er vigtigt, at vi investerer mere i energieffektivitet i boliger. 90 % af de bygninger, der vil eksistere i 2020, findes allerede nu. Jeg anmoder derfor om at den fremtidige samhørighedspolitik styrker bevillingerne til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, således at medlemsstaterne kan anvende den til at forbedre energieffektiviteten i bygninger, navnlig privatboliger. Jeg mener også, vi skal investere mere i kollektiv transport for at udvikle mobiliteten i byerne.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Hr. formand! Mine kolleger har dækket de grundlæggende spørgsmål for forhandlingen i dag. Jeg vil blot gerne fremhæve to punkter.

For det første er det uacceptabelt, at forhåndsbetingelserne skal være opfyldt, og faciliteten skal findes, for at kunne drage nytte af vores samhørighedspolitikker og -programmer, når det så i sidste ende ikke kan lade sig gøre af operationelle og, nok så vigtigt, bureaukratiske årsager. Jo mere vi forenkler vores procedurer og politikker, desto tættere kommer vi derfor på det, vi efterstræber, dvs. samhørighed i Europa.

For det andet har vi har nævnt, at vi under alle omstændigheder er ved at komme ud af den økonomiske krise, som i øjeblikket plager hele Europa og hele verden. Hvis vi gerne vil være optimistiske, skal vi tydeligvis styrke de områder, der har størst behov, og, nok så vigtigt om jeg så må sige – og jeg vil gerne have et svar fra Kommissionen her – de socialgrupper, der har størst behov for støtte. Jeg tænker her frem for alt på de unge.

Dette er vores grundlæggende holdning og synspunktet i vores politiske gruppe vedrørende den sociale markedsøkonomi. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan imødegå fremtiden med sikkerhed.

Paweł Samecki, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Først og fremmest er der ingen tvivl om, at samhørighedspolitikken vil spille en stor rolle ved gennemførelsen af EU's 2020-strategi.

EU's 2020-strategi vil være en reaktion på en lang række globale udfordringer, og samhørighedspolitikken vil være blandt de centrale og grundlæggende instrumenter, EU og medlemsstaterne har rådighed med henblik på at tage fat på disse udfordringer. Bekymringer om, at samhørighedspolitikken vil blive adskilt fra gennemførelsen af EU's overordnede strategi, er således ubegrundede.

For det andet har Kommissionen på nuværende tidspunkt ikke klare svar på mange af de nævnte spørgsmål og problemer som f.eks. geografisk dækning, dækning eller forekomst af målsætning 2-regioner, passende finansieringsbasis, overgangsordninger eller status for individuelle grupper af regioner.

Jeg indrømmer dette, men der pågår nogle livlige og dybdegående forhandlinger blandt Kommissionens tjenestegrene samt blandt regeringsekspertene fra medlemsstaterne og Kommissionen. Disse forhandlinger vil resultere i, at Kommissionen i efteråret 2010 har færdigudviklet sin holdning fuldt ud.

I løbet af de kommende måneder bør de her i dag nævnte spørgsmål og problemer blive besvaret af Kommissionen på behørig vis.

Endelig vil jeg gerne takke alle medlemmerne for deres spørgsmål og forslag. De bekræfter, hvor vigtig samhørighedspolitikken er som instrument til langtidsinvesteringer på områder, som er nødvendige til opbygning af vækstpotentialet i de europæiske regioner og medlemsstaterne. Jeg vil tage de interessante og

værdifulde bemærkninger fra parlamentsmedlemmerne med til Bruxelles, og jeg vil aflægge beretning til mine kolleger i Kommissionens tjenestegrene og til min efterfølger.

Kommissionen vil være klar til i de kommende måneder at fortsætte drøftelserne med Parlamentet om, hvordan den fremtidige samhørighedspolitik skal se ud.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Livia Járóka (PPE), skriftlig. – (HU) Forhandlingen om den fremtidige samhørighedspolitik er af overordentlig stor betydning. Da det drejer sig om en horisontal politik, der omfordeler mere end en tredjedel af EU's budget, har konsekvensen af at nå samhørighedspolitikens målsætninger en afgørende indflydelse på kontinentets fremtid. Helt fra starten har samhørighedspolitikken været en bemærkelsesværdig succes i EU15. Det er desværre nødvendigt med mere aktiv indgriben i de medlemsstater, som i den seneste tid er kommet med i EU og er ramt af ekstrem fattigdom. Situationen er desuden blevet endnu vanskeligere på grund af nye, markante udfordringer som f.eks. klimaændringerne, det dalende befolkningstal eller den globale økonomiske recession. Som følge deraf bliver vi i fremtiden nødt til at håndtere de territoriale forskelle med hensyn til sociale og økonomiske indikatorer i nogle mere effektive og fleksible rammer. Der skal også fokuseres kraftigt på udviklingen af de mindst udviklede områder, navnlig de små regioner, der ligger under det regionale gennemsnit og kæmper med langt større ulemper end selv andre omgivende områder. Med dette formål in mente vil det være værd at overveje at øremærke nogle ressourcer på EU-plan, der specifikt er rettet mod at bringe de planlægningsstatistiske regioner ifølge LAU 1 (tidligere NUTS 4) på linje, hvor de pågældende små regioner eller de lokale organisationer bestemmer, hvordan disse ressourcer skal anvendes. Samordningen med EU's andre politikker skal også forbedres. Barriererne mellem de forskellige fonde skal afskaffes, således at man kan opnå den størst mulige ressourceallokering. Gennemførelsesreglerne skal også forenkles meget. Desuden skal der gives forrang til investeringer vedrørende uddannelse, erhvervsuddannelse og vedvarende beskæftigelse samt til gennemførelse af omfattende programmer, der er tilpasset til de små regioners individuelle behov.

Richard Seebler (PPE), skriftlig. – (DE) Regionernes Europa er et princip, som man i EU længe har været enig om. I samhørighedspolitikken efter 2013 skal denne vision forblive intakt. Det er en god tilgang at gøre territorial samhørighed til hovedformålet. I den forbindelse spiller samarbejde mellem regionerne en betydningsfuld rolle. I de seneste årtier har den interregionale tilgang resulteret i en række markante succeshistorier. De forskellige EU-projekter på dette område gør det muligt for borgerne at opleve EU direkte og bringer den handlefrihed, der er karakteristisk for europæisk politik, ned på regionalt niveau. Men der ligger stadig et stykke arbejde foran os. En interregional tilgang kræver effektiv samordning for at bringe de forskellige strukturer i de forskellige lande på linje med hinanden. Andre vigtige hjørnestene i regionalpolitikken i de kommende år vil være additionalitet med hensyn til finansiering, tværsektorielt samarbejde og betingelser. For at sikre at midlerne når frem til de områder, der har behovet, skal der være klare og specifikke mål med projekterne. Efter min mening tilfører omhyggelig langsigtet planlægning også merværdi, og man hindrer spild af EU's midler.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), skriftlig. – (PL) Jeg er bange for, at de bestemmelser, Kommissionen har fremlagt – navnlig vedrørende opgivelsen af målsætning 2 og opgivelsen af det regionale aspekt af samhørighedspolitikken til fordel for en sektorbaseret tilgang – kan betyde en tilbagevenden til idéen om et Europa i to hastigheder og en forøget økonomisk og kulturel afstand mellem det gamle og det nye Europa. En sådan model ville være et skridt væk fra integrationen af alle de 27 lande og fra den tanke om solidaritet, der er nedfældet i Lissabontraktatens artikel 3. Den tanke er helt sikkert den grundlæggende årsag til hele samhørighedspolitikken, der sigter på at udjævne mulighederne og udrydde de regionale forskelle.

Forslaget fra Kommissionen om at fokusere mere på forskning og udvikling af nye teknologier er prisværdigt. Dette er vejen frem for Europa. Når vi satser på dette, må vi dog ikke glemme de regioner og lande, hvor det er af grundlæggende betydning at bringe levestandarden op på EU-gennemsnittet. Man skal jo huske på, at de rigeste områder i EU er mere end 11 gange rigere end de fattigste områder. En udryddelse af disse forskelle skal fortsat være hovedprincippet i EU's samhørighedspolitik.

Der er for tiden ved at blive udarbejdet en ny udgave af dokumentet. Jeg håber, at Kommissionen i den nye udgave vil tage hensyn til det, der er blevet sagt under forhandlingen i dag, og det, der bliver sagt i forskellige dele af EU og på forskellige niveauer, dvs. lokalregeringer, regeringer, foreninger og ikkestatslige organisationer. Man opnår kun en god regionalpolitik ved at arbejde tæt sammen med regionerne.

(Mødet udsat kl. 11.05 og genoptaget kl. 11.30)

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

Formanden. – Jeg vil gerne fremsætte en meddelelse. Den vedrører en medarbejder, der i mange år har støttet os i Europa-Parlamentet, fru Birgitte Stensballe. Hun forlader os desværre og fratræder den 1. januar 2010.

(Parlamentet gav fru Stensballe et stående bifald)

4. Dagsorden

Martin Schulz (S&D). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har to bemærkninger til forretningsordenen, som jeg gerne vil fremsætte efter hinanden. For det første har jeg en anmodning til hele Parlamentet. Den vedrører et uopsætteligt spørgsmål, som vi drøfter i eftermiddag. Det drejer sig om sagen om Aminatou Haidar.

Der står et uopsætteligt spørgsmål på dagsordenen i eftermiddag. Jeg vil gerne bede medlemmerne om at have tiltro til følgende procedure. Nogle medlemmer, der har været tæt involveret i denne sag, ved – og jeg kan ikke give flere detaljer herom, men jeg er en af dem, der ved det – at vi vil få en løsning på denne sag i løbet af dagen. Fremtrædende regeringsrepræsentanter fra EU arbejder på at nå frem til en positiv løsning. Derfor ville det være fornuftigt at fjerne dette uopsættelige spørgsmål fra dagsordenen i eftermiddag, for enhver yderligere debat ville blot lægge hindringer i vejen for det arbejde, som nogle diplomatiske kanaler gør. Derfor anmoder jeg Parlamentet om at tilslutte sig, at vi i denne usædvanlige sag fjerner dette uopsættelige spørgsmål fra dagsordenen, fordi det vil bidrage mere til at løse problemet, end hvis vi drøfter sagen. Det var min første anmodning. Den anden følger om lidt.

Formanden. – Hr. Schulz, jeg er ikke sikker på, at vi kan drøfte dette punkt igen. Jeg er bange for, at det er for sent, fordi vi tidligere har truffet en beslutning herom. Det er vanskeligt at drøfte dette punkt igen.

Joseph Daul (PPE). – (FR) Hr. formand! Jeg støtter hr. Schulz' forslag. Jeg tror, at forhandlingerne er yderst vanskelige. Vi taler om en sag vedrørende et menneske, en kvinde, og der gøres i øjeblikket en indsats for at finde en politisk løsning.

Jeg mener derfor, at det er vigtigt ikke at forværre situationen, når der er forhandlinger i gang om at finde en politisk løsning. Jeg anmoder om, at vi først får lov at finde en politisk løsning.

(Bifald)

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Jeg vil gerne fremsætte en kort bemærkning. De diplomatiske bestræbelser er meget vigtige, men Aminatou Haidar har nu sultestrejket i 33 dage på hospitalet. Det værste, vi kunne gøre, ville være at fortælle en kvinde, der kæmper for grundlæggende menneskerettigheder, at Parlamentet nu vil glemme hende her.

Formanden. – Mine damer og herrer! I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 140 kan vi stemme om forslaget om at fjerne dette punkt fra dagsordenen.

I den forbindelse vil jeg gerne bede et medlem om at tale for forslaget.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Hr. formand! I min egenskab af leder af den spanske socialdemokratiske delegation i Europa-Parlamentet vil jeg gerne udtrykke min påskønnelse af, hvad formanden for Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet sagde, støttet af formanden for Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater). Det gør jeg af to grunde. For det første fordi Parlamentet efter min opfattelse klart viser sin solidaritet med fru Haidar personligt og med hendes sag i denne farlige situation som følge af en lang sultestrejke.

For det andet fordi jeg mener, at Parlamentet også indtager en positiv holdning til støtte for de intensive, multilaterale diplomatiske bestræbelser, der ledes af den spanske regering. Det er trods alt regeringen i det land, hvor fru Haidar i øjeblikket befinder sig. Det er også regeringen i det land, hvor sultestrejken finder sted, som ifølge fru Haidar selv ikke vil ophøre, førend hun vender tilbage til et område, der ikke hører ind under spansk jurisdiktion.

Jeg støtter derfor de igangværende diplomatiske bestræbelser, og jeg mener, at vores bedste fremgangsmåde ville være at undgå et beslutningsforslag, der kunne være en risiko for alle forhandlinger, som måske finder sted i de kommende par timer ...

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. – Nu vil jeg bede et medlem om at tale imod forslaget.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Hr. formand! Jeg tager ordet for at give udtryk for, at min gruppe er imod dette forslag, og jeg vil nu forklare hvorfor. Jeg synes ikke, det er passende at stille et sådant forslag i formiddag. Desuden ville det betyde, at vi undlader at respektere alle de grupper i Parlamentet, der har forelagt beslutningsforslaget.

Så sent som i går brugte vi tre timer på at finde en måde til at fjerne denne sag fra den politiske debat og ophøre med at fokusere på, hvad der sker i Spanien. Takket være alle de involverede gruppers bestræbelser lykkedes det os at forene forskellige holdninger og nå frem til en fælles tekst til et beslutningsforslag. Det lykkedes os også at overvinde meningsforskelle på det samme møde.

Jeg mener derfor, at hvis det anses for at være upassende, at Parlamentet ikke udtaler sig i en sådan situation, hvornår skal det så gøre det? Hvornår?

(Kraftigt bifald)

Jeg har en sidste anmodning ...

(Formanden afbrød taleren)

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Hr. formand! Det er ikke rigtigt at sige, at Parlamentet har givet udtryk for en holdning til sagen om fru Haidar. Det er ikke sket. Parlamentet skulle udtrykke sin holdning i dag. Det skulle gøre det i dag, efter en sultestrejke, der har varet i 33 dage, og alligevel gøres der et forsøg på at forhindre os i at drøfte sagen. Jeg synes, at dette er umoralsk. Jeg gentager, det er fuldstændig umoralsk.

(Bifald)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Hr. formand! Jeg bad om ordet for en bemærkning til forretningsordenen. Parlamentet har uigenkaldelige forpligtelser, hvad angår menneskerettigheder og overholdelsen af dem. Hr. Schulz har i formiddag stillet Parlamentet et forslag. Hvis han er indviet i kendsgerninger eller vigtige oplysninger om fru Haidars sag, bør han stille disse oplysninger til rådighed for Parlamentet. Derefter kan der træffes en beslutning på plenarmødet ved forhandlingens begyndelse i eftermiddag.

(Bifald)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Hr. formand! I mange år har jeg på min gruppes vegne været ansvarlig for forhandlinger om menneskerettigheder her i Parlamentet. Jeg behandler denne sag med stor omhu. Jeg vil gerne nævne, at jeg i søndags havde en meget lang diskussion om denne sag med den marokkanske udenrigsminister.

Jeg har indtryk af, at der i dag er mulighed for at bringe fru Haidars sultestrejke til ophør og for at finde en løsning for hende. Hvis jeg havde haft indtryk af, at en offentlig erklæring ville bidrage til en løsning på denne sag, ville jeg fremsætte en offentlig erklæring. Da jeg imidlertid mener, at diskretion er den bedste måde til at løse problemet i den slags komplicerede diplomatiske sager, vil jeg bede medlemmerne om at iagttage den nødvendige diskretion for at sikre, at denne kvinde reddes. Det er mit eneste ønske.

Formanden. – Mine damer og herrer! Jeg vil gerne bede om et øjebliks opmærksomhed. Vi kan ikke fortsætte diskussionen herom i det uendelige.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med at udtrykke min overraskelse over, at vi, som fru Bilbao Barandica påpegede, brugte næsten tre timer på at drøfte denne sag i går. Hvis hr. Schulz har haft relevante oplysninger om denne sag siden i søndags, burde vi være blevet informeret herom i går. Jeg gentager, at vi skulle have haft oplysningerne i går, inden vi drøftede det fælles beslutningsforslag. Vi skulle have kendt til disse oplysninger, da de forskellige grupper drøftede sagen og nåede frem til en aftale, dvs. et kompromis.

– (FR) Hr. formand! Nej, det er ikke rigtigt. Vi har ansvaret for at vedtage et beslutningsforslag, for at vi i det mindste kan vide, hvad Parlamentet mener om sagen om Aminatou Haidar. Derfor beder jeg ikke om, at vi ikke stemmer, men om, at vi skal afholde en forhandling som sædvanlig.

(Bifald)

Charles Tannock (ECR). – (EN) Hr. formand! Parlamentet er tydeligvis splittet. Dette er et meget ømtåleligt emne. Der er en masse forvirring. Lad mig venligst bede om, at vi udsætter denne afstemning til kl. 15.00, for at vi kan rådføre os både med partierne og grupperne og ligeledes finde ud af, hvad der i øjeblikket sker i Marokko.

Formanden. – Mine damer og herrer! Vi har hørt alle kommentarerne. De har hørt alt, og De har nu et fuldt overblik. I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 140 sætter jeg dette forslag til afstemning. Vi har et specifikt forslag om, at vi ikke drøfter denne sag i dag.

(Parlamentet gav sin tilslutning)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Hr. formand! Jeg beklager meget, at jeg endnu en gang må bede om Parlamentets tålmodighed. På stemmelisten for i dag har vi afstemningen om subsidiaritetsprincippet. I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 177, stk. 4, anmoder jeg om, at vi udsætter afstemningen herom til næste plenarmøde og undersøger, om det er lovligt at vedtage et beslutningsforslag herom. Jeg tror, der er betydelig enighed i hele Parlamentet om, at subsidiaritetsprincippet og de grundlæggende rettigheder skal garanteres. Der er imidlertid overhovedet ingen mening i at træffe beslutning herom på EU-plan. Jeg vil også gerne specielt på mine italienske kollegers vegne sige, at den debat, der finder sted i Italien, er en italiensk og ikke en europæisk debat, og at mine kolleger ligesom vi vil forsvare diversitet og pluralitet. Der er imidlertid ingen mening i at gøre dette i et beslutningsforslag af denne art.

(Tilråb)

Det er forbløffende, at grupper, der har ordet demokrati i deres navn, ikke engang kender det demokratiske princip om at lade en taler tale ud.

I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 177, stk. 4, anmoder jeg om, at afstemningen udsættes til næste plenarmøde, og at det undersøges, om beslutningsforslaget og afstemningen er lovlige.

(Bifald)

Formanden. – Mine damer og herrer, hr. Schulz! Sæt venligst Deres hovedtelefoner på. Jeg har et specifikt forslag. Vi når frem til dette punkt under anden del af afstemningen. Først stemmer vi om budgettet, og derefter har vi adskillige supplerende punkter. De kan alle tænke over hr. Schulz' forslag, som vi kommer tilbage til om et øjeblik, når vi alle har beslutningsforslaget foran os under anden del af afstemningen.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Nu hvor det uopsættelige spørgsmål er fjernet fra dagsordenen, vil jeg gerne bede Dem om at fordele taletiden om Vestsahara mellem de to andre uopsættelige spørgsmål, da vi i går havde nogle heftige diskussioner om taletiden i forbindelse med uopsættelige spørgsmål. Dette er mit praktiske forslag med henblik på forhandlingen i eftermiddag, og jeg vil bede Dem om at godkende det, da vi vil bruge en time på at drøfte uopsættelige spørgsmål.

Formanden. – Vi tager hensyn til Deres forslag.

5. Afstemning

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er afstemningen.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

5.1. Anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet: energiprojekter (forretningsordenens artikel 138) (afstemning)

5.2. Den europæiske økonomiske genopretningsplan og energiområdet (ændring af den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning) (forretningsordenens artikel 138) (afstemning)

5.3. Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010, modificeret af Rådet (alle sektioner) (afstemning)

- Før afstemningen:

László Surján, *ordfører*. – (EN) Hr. formand! Vi vil om lidt afholde den sandsynligvis korteste afstemning om budgettet under Nicetraktaten, og dette bliver helt sikkert den sidste afstemning under Nicetraktaten.

Hvordan er det muligt, at stemmelisten er så kort? Det skyldes gruppernes fortræffelige samarbejde. Som ordfører vil jeg gerne takke alle de grupper, der deltog i forberedelsen af denne afstemning. Endvidere vil jeg gerne takke sekretariatet for dets arbejde. Uden det ville det også have været umuligt at have blot disse to sider her. Mange tak til Dem alle.

(Bifald)

Jeg synes, det er berettiget, at forslaget er så kort, for i en krisetid skal vi arbejde på at klare krisen og ikke bruge tid på langvarige afstemninger.

Vladimír Maňka, *ordfører*. – (SK) Hr. formand! Jeg foreslår, at vi stemmer om "øvrige institutioner" under ét, da jeg ikke forventer problemer.

Formanden. – Der er opstået en situation, hvor vi stemmer om forskellige institutioner, og i overensstemmelse med reglerne er vi forpligtet til at stemme særskilt om hver institution. Det er ikke muligt at kombinere det hele til en samlet blok. Det ville være i strid med proceduren.

Hans Lindblad, *formand for Rådet*. – (SV) Hr. formand! Rådet har med tilfredshed noteret sig, at Parlamentet nu bekræfter den aftale, der blev indgået under forligsmødet den 18. november i år. Det er vores opfattelse, at Parlamentets andenbehandling sammen med resultatet af Rådets andenbehandling kan betragtes som udgørende en fælles tekst fra budgetmyndighedens to grene i overensstemmelse med den nye artikel 314 i Lissabontraktaten.

Rådet accepterer denne fælles tekst. Således er det nu op til Europa-Parlamentets formand at fastslå, at budgettet er endeligt vedtaget. Rådet mener imidlertid, at budgettet umiddelbart efter, at formanden har erklæret det for endeligt vedtaget, bør underskrives af de to parter i overensstemmelse med den nye traktat.

Rådet beklager, at der ikke er taget hensyn hertil. Når dette er sagt, så sætter Rådet på ingen måde spørgsmålstegn ved det resultat, vi er blevet enige om. Vi håber, at dette spørgsmål vil være afklaret inden næste års budgetprocedure.

Endelig vil jeg gerne takke formanden for budgetudvalget, Alain Lamassoure, og ordførerne László Surján, Vladimír Maňka og Jutta Haug for deres konstruktive indstilling under denne procedure, der er et udtryk for det særdeles gode samarbejde, vi har haft.

Jeg vil gerne slutte med en personlig bemærkning. At være formand for Rådet er formentlig det mest fremtrædende embede, jeg nogensinde vil beklæde. Det har været en stor ære for mig at tjene Europa på denne måde, og jeg vil gerne sige tak, fordi jeg fik denne mulighed. Mange tak.

(Bifald)

Formanden. – Mine damer og herrer! Da vi har afsluttet denne del af afstemningen, vil også jeg takke og lykønske ordførerne, hr. Surján og hr. Maňka – og tidligere havde vi hr. Böges betænkning – og ligeledes takke alle dem, der har arbejdet på budgettet. Det var et usædvanlig vanskeligt budget. Endvidere vil jeg lykønske vores medlemmer og hele Parlamentet, fordi vi har truffet denne beslutning sammen. Det er virkelig et flot resultat. Tillykke til alle!

(Bifald)

Nu er jeg nødt til at læse nogle meget vigtige punkter op, der er knyttet til den usædvanlige måde, hvorpå vi har vedtaget budgettet. Det er meget vigtigt, fordi vi fra Nicetraktaten er gået over til Lissabontraktaten. Det

var et meget vanskeligt skridt. Vi begyndte under Nicetraktaten, og vi ender under Lissabontraktaten. Det er grunden til, at denne erklæring er nødvendig. De må lytte til denne erklæring.

"Budgetproceduren 2010 er helt usædvanlig. Den blev påbegyndt under EF-traktatens artikel 272 og fuldført, efter at Lissabontraktaten var trådt i kraft.

Den 18. november 2009 enedes Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke blot om at fortsætte budgetproceduren i overensstemmelse med EF-traktaten, men de indgik også en aftale om afslutningen på denne procedure, herunder afstemningen i Parlamentet, der forløb i fuldstændig overensstemmelse med den flerårige finansielle ramme.

Rådet har netop bekræftet sin godkendelse af budgettet, som vi lige har stemt om. Resultatet er, at Parlamentet og Rådet er nået til enighed om en fælles tekst, således som det er formålet med artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Jeg fastslår således, at budgetproceduren, der blev indledt efter artikel 272 i EF-traktaten og fortsat efter artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er blevet afsluttet i overensstemmelse med artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og den flerårige finansielle ramme.

Dermed kan budgetproceduren anses for afsluttet, og budgettet erklæres hermed for endeligt vedtaget."

Dette er en meget vigtig erklæring. Næste gang vil der ikke være sådanne komplikationer, fordi Lissabontraktaten vil være i kraft. Nu vil jeg officielt undertegne dokumentet.

***

Mine damer og herrer! Lad mig venligst tilføje, at formanden for Budgetudvalget er hr. Lamassoure, der har gjort en stor indsats i denne sag. Jeg vil også gerne nævne hans navn, da han har været meget aktiv i denne sag.

6. Velkomstord

Formanden. – I øjeblikket er der en delegation fra Serbien i den officielle loge. Vi vil gerne byde delegationen hjertelig velkommen. Vil De være venlig at rejse Dem op, så alle kan se Dem.

(Bifald)

7. Afstemning (fortsat)

7.1. Forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010, modificeret af Rådet (alle sektioner) (afstemning)

- Før afstemningen om ændringsforslag 3 og 7 (anden del):

László Surján, ordfører. – (EN) Hr. formand! Det foreslås, at der stemmes om ændringsforslag 3 og 7, der er identiske i teksten, i tre dele, og at der stilles et mundtligt ændringsforslag til anden del. Hvorfor? Fordi den oprindelige tekst nævnte Kommissionens opfattelse, men i mellemtiden har Rådet truffet en afgørelse herom.

Derfor vil jeg læse det nye forslag op: "Noterer sig konklusionerne fra Det Europæiske Råd, hvoraf det fremgår, at EU og medlemsstaterne er parat til at bidrage med en hurtig startfinansiering på 2,4 mia. EUR årligt for perioden 2010-2012; understreger imidlertid behovet for information om medvirken og bidrag fra EU-budgettet i 2011 og 2012".

Det er det mundtlige ændringsforslag, og mit forslag er, at vi stemmer for alle tre dele.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Formanden. – Jeg vil gerne benytte lejligheden til at ønske Dem en god treugers pause. Der venter os et meget vigtigt arbejde næste år. Jeg vil gerne indbyde Dem alle til et cocktailparty den 12. januar 2010 for at markere det nye år og Lissabontraktatens ikrafttræden, der er meget vigtig for os. Derfor indbyder jeg Dem alle til den 12. januar.

Held og lykke, glædelig jul og godt nytår!

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

Simon Busuttil (PPE). – (EN) Fru formand! Der er en fejl i PPE-stemmelisten. Jeg vil gerne gøre mine PPE-kolleger opmærksom på, at afstemningen om de to særskilte punkter bør være et plus på vores stemmeliste, altså et plus ved de to særskilte afstemninger, som vi skal stemme om nu.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Hr. formand! Dette er en privat sag for PPE-Gruppen, og jeg kan ikke se, hvorfor Parlamentet skal kedes med det.

7.2. Den nødvendige forbedring som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden af den retlige ramme for adgang til dokumenter (afstemning)

7.3. Forsvar af subsidiaritetsprincippet (afstemning)

- Før afstemningen:

Martin Schulz (S&D). – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne gentage min bemærkning til forretningsordenen:

(Tumult på tilhørerpladserne)

Det glæder mig, at jeg altid formår at vække medlemmerne. Det er godt for kredsløbet.

Jeg gentager, at jeg i overensstemmelse med artikel 177, stk. 4, anmoder om, at afstemningen udsættes, og at det i mellemtiden undersøges, om beslutningsforslaget og afstemningen derom er lovlige.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne se på det proceduremæssige argument. Jeg vil gerne minde Dem alle om, at vi netop har stemt om Cashman-betænkningen. Det er en betænkning, som Parlamentet har udarbejdet i løbet af en igangværende lovgivningsprocedure. Vores juridiske tjeneste har erklæret, at dette ikke er tilladt, men Socialdemokraterne insisterede på at forelægge den. Selv om vi drøftede pressefriheden i Italien, og selv om den ansvarlige kommissær forklarede, at EU ikke har beføjelser på dette område, mente Socialdemokraterne alligevel, at det var umagen værd at angribe Berlusconi. Hver gang det passer Socialdemokraterne, har EU ikke beføjelser, men hver gang andre er imod, har EU beføjelser. Derfor bør vi ikke give efter for dem.

Det er imidlertid værd at drøfte det andet argument seriøst. Er vi ansvarlige for den europæiske menneskerettighedskonvention? Jeg vil gerne minde medlemmerne om, at efter Lissabontraktatens ikrafttræden vil EU deltage i den europæiske menneskerettighedskonvention. Det betyder, at det, hvis det er lovligt, at det italienske parlament drøfter dette, fordi Italien deltager i den europæiske menneskerettighedskonvention, også er lovligt, at Europa-Parlamentet drøfter dette, da det vil deltage i menneskerettighedskonventionen i fremtiden.

Mit tredje og sidste argument vedrører den kendsgerning, at vi ikke er advokater, men politikere. Denne dom berører millioner af mennesker, og derfor bør vi stemme om den i dag.

(Bifald)

(Parlamentet vedtog at udsætte afstemningen)

7.4. Belarus (afstemning)

- Før afstemningen:

Jacek Protasiewicz (PPE). – (EN) Fru formand! Den logiske begrundelse for dette ændringsforslag er at skabe bevidsthed om de seneste tilfælde af undertrykkelse i Belarus. Gennem mit mundtlige ændringsforslag føjes der blot endnu et navn – på en ung demokratisk aktivist, der blev kidnappet den 6. december i år – til listen over navne i dette ændringsforslag.

Det lyder derfor som følger: Efter at have nævnt Zmitser Dashkevich vil jeg gerne tilføje ”og Yauhen Afnahel den 6. december 2009”. Dette er blot en tilføjelse af en person til listen over dem, der chikaneres af regeringen i Belarus.

(Det mundtlige ændringsforslag blev godtaget)

7.5. Voldshandlinger i Den Demokratiske Republik Congo (afstemning)

8. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

– Betækning: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Fru formand! Afgørelsen om anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet viser, at det internationale samarbejde er en succes, og forsikrer os endnu engang om, at EU-institutionerne betragter finansieringen af anden fase af den europæiske økonomiske genopretningsplan som en hastesag. Et andet positivt aspekt af denne afgørelse er, at vi var i stand til at finde ubrugte midler i den økonomiske genopretningsplan til energiprojekter og senere godkende budgetbevillingen hertil. Jeg stemte for betækningen.

– Betækning: Reimer Böge (A7-0085/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Fru formand! Jeg støttede også denne betækning eller betænkningens vedtagelse, fordi resultatet af samrådsmødet – tilsyneladende går Samrådsudvalget ikke særlig direkte og hurtigt til sagen – var positivt med hensyn til at gennemføre den europæiske økonomiske genopretningsplan og altså gennemføre det erklærede mål med denne plan. En anden positiv ting var, at vi under den senere afstemning om budgettet støttede den tidligere beslutning om at bevilge 2,4 mia. EUR til de nævnte formål. Jeg stemte for denne betækning.

– Betækning: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Chris Davies (ALDE). – (EN) Fru formand! Hr. Griffin fra Det Britiske Nationalistparti har antydnet, at min stemme er påvirket af kommercielle interesser. Jeg vil gerne gøre det klart, at jeg er stolt af at være fortalende for teknologier med lavt CO₂-udslip i kampen mod klimaændringer. Jeg har aldrig udbedt mig eller modtaget en øre for mit arbejde. Jeg gør det, fordi jeg tror på det. Alle aktieposter, jeg nogensinde har haft, er altid blevet angivet i interesseerklæringen, og de har aldrig afholdt mig fra at kritisere visse vindkraftprojekter.

Åbenhed og gennemsigtighed har altid været kendetegnende for mit politiske liv, og inden hr. Griffin forsøger at skade medlemmers gode navn og rygte, så lad ham venligst forklare, hvorfor det parti, som han står i spidsen for, to gange ikke har formået at fremsende sit regnskab til den britiske valgkommission i tide. Hans revisorer siger, at regnskabet ikke giver et retvisende billede af hans partis aktiviteter. Mange mistænker, at penge fra hans partis medlemmer er blevet brugt til personlig vinding. Hvis han benægter det, så kunne hr. Griffin måske fremlægge et regnskab, som hans egne revisorer vil godkende.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Fru formand! Hvis jeg må omformulere et citat af John Dunning, som var medlem af det britiske parlament i det 18. århundrede, så er EU-budgettet blevet større, det bliver stadig større, og det burde reduceres.

Jeg stemte imod beslutningen om budgettet, fordi det overskrider grænsen på 1 % af bruttonationalproduktet. Det er en grænse, som vi ikke bør overskride. Vi må være opmærksomme på, at hver eneste euro, vi bruger, kommer fra skatteyderne. Vi bør udvise ansvarlighed for deres penge, og dette er ikke et ansvarligt budget.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Fru formand! Jeg stemte ligesom den sidste taler imod budgettet. Det er interessant, så ofte vi taler om fælles europæiske værdier og solidaritet med borgerne. I en tid, hvor mange befolkningsgrupper og familier slås med den aktuelle økonomiske krise og kæmper for at betale regningerne, og hvor nogle mister deres arbejde, og mange accepterer ligefrem at gå ned i løn, synes jeg, at det er uhørt, at vi stemmer for at forhøje et budget, der ikke tager højde for den aktuelle økonomiske situation.

Vi har behov for sunde finanser, vi er nødt til at vise, at vi har forståelse for vores vælgers bekymringer, og vi er nødt til at være påpasselige med skatteydernes penge. Kun ad den vej kan vi skabe den hårdt tiltrængte vækst og hjælpe borgerne i alle EU-lande. Jeg stemte derfor imod budgettet.

Jeg vil gerne ønske alle en god jul og et godt nytår.

– Forslag til beslutning B7-0248/2009

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg stemte for beslutningen, fordi belarusserne her i dag viser, hvor engagerede de er i EU.

Trods en masse løfter fra belarussisk side, er der foreløbig kun sket beskedne ændringer. Oppositionen underrettede os for ganske nylig om, at præsidenten agter at underskrive et dekret, der begrænser adgangen til fri information på internettet.

EU er helt klart nødt til at støtte Belarus for at bringe landet tættere på Europa, men vi er først og fremmest nødt til at engagere os i den belarussiske befolkning.

Det lader til, at vi nu forsøger at tilnærme os de belarussiske myndigheder ved at ophæve rejseforbuddene, men rejseforbuddene gælder stadig for almindelige mennesker i Belarus. 60 EUR for et Schengenvisum er for dyrt for størsteparten af belarusserne. Samtidig er prisen for russiske borgere kun det halve. Det ville ikke have nogen betydning for EU, hvis de belarussiske borgere kun dækkede omkostningerne til visummet, hvilket ikke er mere end 5 EUR.

Formanden. – Jeg ville sætte pris på, at hr. Brok og hr. Saryusz-Wolski fandt et andet sted at føre deres samtale. Hr. Brok, vil De venligst føre Deres samtale uden for salen?

Vil De venligst føre Deres samtale uden for salen?

Ud!

Hr. Brok, vil De venligst forlade salen og føre Deres samtale udenfor!

Hr. Preda, hvis De ønsker at afgive stemmeforklaring om Belarus, tager vi den nu. Ønsker De det?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Jeg ønskede at forklare, hvorfor jeg stemte for hr. Schulz' forslag. Da jeg ikke troede, at der ville blive fremsat et sådant forslag, indskrev jeg mig ikke på talerlisten i forvejen, men jeg vil gerne afgive stemmeforklaring om hr. Schulz' første forslag vedrørende ...

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. – Jeg beklager, det er ikke muligt. Jeg troede, at De ville tale om Belarus.

– Forslag til beslutning B7-0187/2009

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg stemte for denne beslutning, fordi situationen i Congo er frygtelig. Titusinder af mennesker bliver dræbt i landet hver måned på grund af de væbnede gruppers vold. De congolesiske væbnede styrker er ofte i centrum i forbindelse med sådanne forbrydelser, hvor der indimellem gøres brug af hæmningsløs vold, og volden går som regel ud over civilbefolkningen. Kvindernes situation er forfærdende, og seksuel vold er et specifikt problem i landet. Der er forlydender om voldtægter begået af stort set alle stridende parter, inklusive den congolesiske hær.

Vi bifalder EU's indsats i Congo. Den europæiske militære indsats har været med til at forhindre en situation som den i Rwanda. EU's politimission er særlig vigtig, fordi Congos største problem er straffrihed og manglende kapacitet til strafferetlig forfølgelse. For at skabe mærkbare fremskridt er der imidlertid behov for en større indsats fra det internationale samfunds side. Det er derfor nødvendigt at iværksætte flere tiltag gennem MONUC og bevilge flere ressourcer til FN.

Nirj Deva (ECR). – (EN) Fru formand! Nu, hvor vi snart går på juleferie og skal sidde og spise fede kalkuner, og hvad vi ellers spiser ved denne højtid, må vi samtidig huske på, at mange mennesker i Den Demokratiske Republik Congo i samme periode vil dø.

Knap 5 mio. mennesker er blevet dræbt siden 1999, og det anslås, at 45 000 – størrelsen på en mindre engelsk købstad – 45 000 mennesker hver måned bliver dræbt. Når vi fejrer jul, bør vi tænke på dette og forundres over, at vi og befolkningen i Den Demokratiske Republik Congo fortsat lever på den samme planet.

FN har i ca. 20 år eller mere tappert forsøgt at skabe en vis stabilitet, men med blot 20 000 soldater. Hvordan i alverden skulle FN kunne bevare freden med 20 000 soldater? Vi er nødt til at hjælpe FN med at gøre en effektiv indsats og anholde dem, som straffrit voldtager og dræber kvinder og børn. Vi er for alvor nødt til at sætte en stopper for dette nu.

Forslag til beslutning B7-0191/2009

Simon Busuttil (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg vil på vegne af PPE-Gruppen gerne redegøre for, hvorfor vi stemte imod denne beslutning. Det er ikke fordi, at vi ikke er tilhænger af gennemsigtighed og aktindsigt – og navnlig ikke med den nye traktat – men fordi vi havde fremsat vores eget beslutningsforslag – som vi i sidste ende ikke stemte om – et forslag, som efter vores opfattelse havde en mere afbalanceret tilgang til dette meget følsomme emne.

Vi skal, når vi drøfter spørgsmålet om aktindsigt og gennemsigtighed, passe på ikke at gå for vidt og eksponere dokumenter og procedurer i en grad, der gør hele systemet umuligt at forvalte i praksis. Hvis vi skal give fuld adgang til hemmelige forhandlinger og lukkede forhandlinger, så kan vi ende med at underminere selve forhandlingerne og selve det system, som EU bygger på.

Skriftlige stemmeforklaringer

– Betænkning: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Andrew Henry William Brons (NI), skriftlig. – (EN) Jeg stemte meget modvilligt for denne betænkning. Selv om den primært vedrører en omfordeling af eksisterende midler, ville det involvere støtte via fleksibilitetsinstrumentet. Det primære formål var imidlertid at yde kompensation til Bulgarien og andre lande, som var blevet tvunget til at lukke fungerende atomreaktorer mod bedre vidende. EU havde givet løfte om finansiering, og det løfte skulle holdes.

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) Efter samrådsmødet den 18. november 2009 nåede Parlamentet og Rådet til enighed om at anvende fleksibilitetsinstrumentet i forbindelse med den europæiske økonomiske genopretningsplan og lukningen af Kozloduy-kraftværket i Bulgarien. Selv om begge formål er vigtige, føler jeg, at den behørig og korrekte lukning af dette kraftværk er særlig vigtig. Jeg har således besluttet at støtte ordføreren og stemme for betænkningen.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Det forslag til beslutning, der er til forhandling, vedrører EU's finansiering i perioden 2010-2013 til lukning af kernekraftværket Kozloduy i Bulgarien og anvendelsen af fleksibilitetsinstrumentet i den henseende og dermed opfyldelsen af et løfte, som blev afgivet til Bulgarien under landets tiltrædelsesproces.

Det vedrører også ekstra midler fra fleksibilitetsinstrumentet til anden fase af den europæiske økonomiske genopretningsplan på energiområdet, eftersom denne plan endnu ikke var fuldt finansieret.

Jeg afviser ikke, at kernekraft kan udgøre en del af en velafbalanceret europæisk energisammensætning, og at brugen af kernekraft kan mindske vores eksterne afhængighed på området, men jeg mener, at EU skal tage del i indsatsen for at lukke dette forældede kernekraftværk og samtidig sørge for, at der bevilges tilstrækkelige midler til økonomiske genopretningsprojekter.

Såvel miljøgevinsten ved at lukke Kozloduy som de øgede investeringer i energiprojekter er gode grunde til at anvende fleksibilitetsinstrumentet.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) På samrådsmødet den 18. november 2009 blev det besluttet at anvende fleksibilitetsinstrumentet til at finansiere lukningen af kernekraftværket Kozloduy med et beløb på 75 mio. EUR i 2010. Jeg finder det beklageligt, at Kommissionen først forelagde disse finansieringsbehov i ændringsskrivelse nr. 2/2010 efter Parlamentets førstebehandling, med andre ord efter at Parlamentet havde fastsat sine prioriteter.

Det lagde ekstra pres på underudgiftsområde 1a, hvilket i høj grad påvirkede forløbet af forhandlingerne om budgettet for 2010 og bragte Parlamentets politiske prioriteter i fare. Forpligtelser, som én gang er indgået, skal ikke desto mindre overholdes, sådan som det er tilfældet med protokollen om betingelser og vilkår for Bulgariens tiltrædelse af EU, der forpligter EU til at finansiere lukningen af Kozloduy. Det ekstra finansieringsbehov i perioden 2011-2013 på i alt 225 mio. EUR skal løses i forbindelse med en midtvejsrevision af den flerårige finansielle ramme. Bevilling af yderligere midler til Kozloduy i perioden

2011-2013 bør ikke ske på bekostning af finansieringen af eksisterende flerårige programmer og foranstaltninger. Jeg stemte derfor for.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Anvendelsen af denne fond er baseret på logikken bag energidelen i den europæiske økonomiske genopretningsplan. Jeg undlader af samme årsag at stemme.

Betænkning: Reimer Böge (A7-0085/2009)

David Casa (PPE), skriftlig. – (EN) Genopretningsplanen er blevet en af Kommissionens løsninger på den økonomiske krise, som har plaget Europa i de seneste år. Målet er at genskabe såvel erhvervslivets som forbrugernes tillid og i særdeleshed sørge for at få gang i udlånene. Det har været nødvendigt at udvise fleksibilitet og tillade, at midler om nødvendigt omfordelles mellem forskellige budgetter. Jeg må derfor støtte ordførerens synspunkter og stemme for forslaget.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Den europæiske økonomiske genopretningsplan, som Parlamentet bevilgede 5 mia. EUR til i marts 2009, er opdelt i transeuropæiske energiprojekter og projekter til udbredelse af bredbånd i landdistrikter. Det er et vigtigt instrument, der kan imødegå den økonomiske krise, sætte skub i økonomien og dermed skabe beskæftigelse. På samrådsmødet den 18. november indgik Parlamentet, Rådet og Kommissionen en aftale til en værdi af 2,4 mia. EUR om finansieringen af andet år (2010) af den europæiske økonomiske genopretningsplan. Finansieringen af energi- og bredbåndsinternetprojekterne kræver en revision af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013.

Finansieringen af den europæiske økonomiske genopretningsplan bør ikke udsættes til de efterfølgende år, og jeg glæder mig derfor over den indgåede aftale. Jeg vil også gerne påpege, at den nuværende flerårige finansielle ramme ikke opfylder EU's finansielle behov. Kommissionen bør derfor straks fremsætte et forslag til en midtvejsrevision af den flerårige finansielle ramme. Jeg er også enig i behovet for at udvide den flerårige finansielle ramme for 2007-2013 til 2015-2016. Jeg stemte derfor for.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Selv om disse midler måtte finde positiv anvendelse, er de stadig langt fra i stand til at imødekomme landdistrikternes behov for støtte. EU-landenes landbrug har mange andre behov, og de landmænd, som dyrker jorden, kræver en landbrugspolitik, der tilskynder til produktion, garanterer dem et anstændigt liv og forhindrer den fortsatte ørkendannelse i landdistrikterne.

Hvis vi vitterlig ønsker at bidrage til genopretningen af Europas økonomi, er det derfor ikke nok blot at sige, at vi fremmer solidaritet på energiressourceområdet og udbreder bredbånd i landdistrikterne.

Det, der er behov for – og som vi har slået til lyd for – er en gennemgribende reform af fællesskabspolitikkerne og en betragtelig forhøjelse af budgetmidlerne.

Vi undlod derfor at stemme.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Energidelen i den europæiske økonomiske genopretningsplan indeholder flere markante forslag, bl.a. oprettelsen af en specifik 2020-fond, en skærpelse af de statslige krav til varers miljøresultater og et incitament til energieffektivt byggeri. Lukningen af det bulgarske kernekraftværk Kozloduy (førstegenerationsanlæg) opfylder et presserende behov. Lige så bemærkelsesværdigt er det imidlertid, at EU ikke agter at yde nogen form for bistand til et projekt, der skal føre os væk fra kernekraft.

Selv om der er tale om en hastesag, er EU tydeligvis ikke fast besluttet på at bryde med princippet om maksimal produktivitet. Hvordan kunne EU være det, når den er forpligtet til at give absolut prioritet til liberalismens principper, som lovprises i denne genopretningsplan? Jeg besluttede derfor at undlade at stemme om denne del.

– Betænkning: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Liam Aylward (ALDE), skriftlig. – (GA) Jeg stemte for EU's budget for regnskabsåret 2010. Jeg glæder mig især over aftalen med Rådet, som vil sikre en ekstrabevilling på 300 mio. EUR til mælkeproducenterne. Et af Parlamentets krav i forhandlingerne om budgettet for 2010 var, at der blev oprettet en mælkefond på 300 mio. EUR til afbødning af krisen i mejerisektoren. Selv om Kommissionen fra starten tilsluttede sig forslaget, ønskede den kun at bevilge 280 mio. EUR til fonden.

Disse penge vil være en stor hjælp for mælkeproducenterne, som blev hårdt ramt af de lave priser hen over sommeren, og som har likviditetsproblemer. Jeg bifalder også budgetstøtten til organisationen Special

Olympics og dens anmodning om midler til afholdelse af de europæiske lege i Warszawa i 2010 og de internationale lege i Athen i 2011. Der er bevilget 6 mio. EUR til Special Olympics og vedtaget en bestemmelse om yderligere midler i 2011.

Françoise Castex (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg stemte uden begejstring for EU's budget for regnskabsåret 2010 for ikke at bringe finansieringen af anden fase af den europæiske økonomiske genopretningsplan (energiinfrastruktur og bredbåndsinternet), lanceringen af et nyt europæisk initiativ til fremme af mikrokredit (25 mio. EUR i 2010) og øjeblikkelig hjælp til mejerisektoren (ekstrabevilling på 300 mio. EUR) i fare. Jeg vil gerne påpege, at mine kolleger fra det franske socialistparti og jeg helt tilbage i 2006 stemte imod de finansielle overslag for 2007-2013. Vi kritiserede dengang et discountbudget, som på grund af sine mangler ikke ville gøre det muligt at udvikle vidtrækkende nyskabende projekter. I dag bekræftes vores analyse, for dette budget gør os ikke i stand til at tackle krisen, og det afspejler, at vi mangler et europæisk politisk projekt. Selv om den usædvanligt alvorlige økonomiske krise, som har ramt Europa, kræver en solid, fælles løsning fra EU's side, har Rådet og Kommissionen valgt at lade medlemsstaterne udvikle deres egne genopretningsplaner. Det er ikke med et budget som dette, at vi vil genskabe varig vækst og have held med at bekæmpe klimaændringerne.

Vasilia Viorica Dăncilă (S&D), skriftlig. – (RO) Resultatet af afstemningen om budgettet for 2010 markerer et vigtigt skridt i udarbejdelsen og anvendelsen af fælles normer og foranstaltninger, som er nødvendige for at regulere områderne energi, teknologi, landbrug og infrastruktur. Budgettet anses for at sikre passende støtte i en situation, hvor medlemsstaternes økonomier er i krise. Jeg bifalder bevillingen af 300 mio. EUR – om end der i første omgang kun var afsat 280 mio. EUR – i øjeblikkelig støtte til mælkeproducenterne, som oplever et styrt i priserne, hvilket har gjort deres situation usikker. Jeg tror, at dette tiltag vil imødegå årsagerne til, men frem for alt virkningerne af denne drastiske nedgang på markedet for mejeriprodukter, som falder sammen med den aktuelle økonomiske krise.

Marielle De Sarnez (ALDE), skriftlig. – (FR) EU's budget for 2010 er netop blevet vedtaget. Med dette budget på 2,4 mia. EUR vil vi være i stand til at finansiere anden fase af den europæiske økonomiske genopretningsplan, og det er godt nyt. Forhandlingerne om finansieringen af et europæisk program til fremme af mikrokredit – et særlig nyttigt og nødvendigt instrument, som kan sætte gang i væksten – trækker desværre ud i Rådet.

Det er på samme måde yderst beklageligt, at Rådet har forkastet Parlamentets forslag om at øge støtten til de mest udsatte personer i en tid, som er præget af en økonomisk og social krise uden sidestykke, også i lyset af, at 2010 er blevet udråbt til det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse.

Rådets udmelding sidste fredag om, at EU og medlemsstaterne er villige til at bidrage til finansieringen og den øjeblikkelige gennemførelse af en årlig hjælp på 2,4 mia. EUR fra 2010-2012 til udviklingslandenes kamp mod klimaændringer, er derimod et korrekt skridt. Hvis Rådet imidlertid ønsker at være konsekvent og ansvarlig, må det acceptere det presserende behov for en midtvejsrevision af den finansielle ramme for 2007-2013. Uden den, vil disse nyheder desværre ikke være andet end et PR-stunt.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson og Åsa Westlund (S&D), skriftlig. – (SV) Vi, de svenske socialdemokrater, har besluttet i dag at stemme for finansieringen af anden fase af den europæiske økonomiske genopretningsplan. Planen er et vigtigt skridt i vores fælles indsats for at få EU ud af den finansielle og økonomiske krise. En stor del af genopretningsplanen vedrører imidlertid investeringer i teknologier til opsamling og lagring af CO₂ (CCS). Vi er fortalere for yderligere forskning på området, men vi føler ikke, at vi bør fokusere for meget på denne teknologi, før CCS er blevet sammenlignet med andre eksisterende CO₂-reducerende tiltag. En sådan sammenligning vil gøre os i stand til at investere EU-midlerne dér, hvor de gør størst gavn i kampen mod klimaændringer.

Vi støtter budgetforpligtelsen og stemte for alle sektioner med undtagelse af kravet om indførelse af en permanent støtte til mejerisektoren, som vi stemte imod.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Som jeg har sagt før, mener jeg, at det er afgørende, at de særlige vilkår, som den aktuelle krise medfører, tages i betragtning, når vi drøfter bevillingen af midler til de forskellige sektorer i den europæiske økonomi. Jeg mener navnlig, at det er vigtigt at bevilge midler til gennemførelsen af den europæiske økonomiske genopretningsplan og navnlig vedtage foranstaltninger, der kan styrke den økonomiske vækst, konkurrenceevnen, samhørigheden og jobbeskyttelsen.

Jeg minder om, at det er afgørende at bevilge de fornødne midler til små og mellemstore virksomheder, som er blandt krisens største ofre, så de kan klare sig igennem krisen. Struktur- og samhørighedsfondene er desuden helt afgørende for den nationale økonomiske vækst.

Jeg finder det imidlertid beklageligt, at der kun er bevilget 300 mio. EUR til oprettelsen af en fond for mejerisektoren, hvilket, jeg mener, er for lidt. Den alvorlige krise, som sektoren i øjeblikket befinder sig i, ville berettigede, at der bevilges flere midler til hjælp til producenterne, så de kan klare de aktuelle vanskeligheder.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Dette budget vil bidrage til bekæmpelsen af arbejdsløshed og sætte skub i økonomien. Parlamentet prioriterer den europæiske økonomiske genopretningsplan og støtter den med 2,4 mia. EUR i det kommende år. Jeg bifalder ekstrabevillingen på 300 mio. EUR til mejerisektoren, men jeg er tilhænger af at oprette en budgetpost, der sikrer en permanent fond for denne sektor. Jeg mener også, at det er meget vigtigt, at den nuværende flerårige finansielle ramme for 2007-2013 revideres og udvides til regnskabsårene 2015-2016, sådan som vi foreslog i budgettet. Jeg vil gerne påpege, at kampen mod klimaændringer er en EU-prioritet, som ikke har fået tilstrækkelig opmærksomhed i dette budget. Jeg vil også gerne påpege, at energiforsyningsikkerhed er afgørende for EU, og jeg glæder mig derfor over godkendelsen af Nabuccoprojektet. Budgetterne for Parlamentet og de øvrige institutioner, som er sendt til andenbehandling, er de samme, som vi godkendte ved førstebehandlingen. Vi har under udgiftsområde 5 en margen på 72 mio. EUR, som fortrinsvis vil blive anvendt til at finansiere ekstra udgifter med direkte tilknytning til Lissabontraktatens ikrafttræden. Jeg stemte derfor for.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi stemte imod denne betænkning, hvori der udtrykkes glæde "over den samlede aftale om 2010-budgettet", for der er tale om et fællesskabsbudget, som allerede afspejler prioriteterne i Lissabontraktaten, dvs. afspejler et stadig mere nyliberalt og militaristisk EU, der tager mindre og mindre hensyn til den økonomiske og sociale samhørighed.

Midt i en økonomisk og social krise, som har frygtelige konsekvenser for beskæftigelsen og folks levevilkår, er det uacceptabelt, at udgifterne i forslaget til EU's budget er 11 mia. EUR lavere end i de finansielle overslag.

Vi bifalder imidlertid, at nogle af vores fremsatte forslag blev vedtaget, nemlig:

- indførelsen af en budgetpost for foranstaltninger i tekstil- og skotøjsindustrien med henblik på oprettelse af et fællesskabsprogram for industrien
- indførelsen af en budgetpost, der skal være med til at sikre, at arbejdspladser uden stabilitet bliver til arbejdspladser med rettigheder.

Formålet med disse forslag er først og fremmest at rette opmærksomhed mod den alvorlige krise, der i øjeblikket har ramt tekstilindustrien, og som delvist skyldes den eksponentielle stigning i importen fra tredjelande, og for det andet at være med til at bekæmpe den kraftige stigning i jobusikkerheden, arbejdsløsheden og fattigdommen.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), skriftlig. – (PL) Der blev som følge af samrådsproceduren opnået enighed om et udgiftsniveau, der var tilfredsstillende for Parlamentet og tilstrækkeligt til at gennemføre EU's vigtigste mål for næste år. Aftalerne vedrørende ressourcer til gennemførelse af den europæiske økonomiske genopretningsplan, herunder projekter på energiområdet, hvilket der er afsat 1 980 mio. EUR til, er særlig vigtige. Der vil blive bevilget et beløb på 420 mio. EUR til udbredelsen af bredbåndinternet, hvilket vil bidrage til gennemførelsen af principperne i Lissabonstrategien. Der blev i sidste øjeblik foretaget betydelige ændringer af de planlagte administrative udgifter på grund af Lissabontraktatens ikrafttræden.

Oprettelsen af Det Europæiske Råd som en EU-institution og oprettelsen af posten som formand for Det Europæiske Råd og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil har konsekvenser for EU's budget. De omkostninger, der er forbundet med Det Europæiske Råd og formandsposten, anslås til 23,5 mio. EUR og vil fra 2009 blive ramt af besparelser, mens omkostningerne til oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil kan nå op over 72 mio. EUR, hvilket i øjeblikket svarer til budgetreserven for 2010. Forhandlingen om udgifterne i 2010 slutter således ikke i dag. Reservemidlerne kan vise sig at være utilstrækkelige, og så vil det være vigtigt at regulere budgettet. Det er derfor nødvendigt at appellere til medlemsstaterne om at vise ansvarlighed og stille de nødvendige ressourcer til rådighed, så EU kan opfylde de nye forpligtelser, der følger af Lissabontraktaten.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg stemte uden videre begejstring for 2010-budgettet, for det modsvarer ikke de udfordringer, som vi kommer til at stå over for, ikke kun i forbindelse med den alvorlige økonomiske og sociale krise, men også i forhold til kampen mod klimaændringer. Det primære mål med

min stemme var at prioritere støtten til den europæiske økonomiske genopretningsplan og iværksættelsen af et nyt initiativ om mikrokredit (25 mio. EUR i 2010) samt øjeblikkelig hjælp til mejerisektoren (300 mio. EUR). Vi skal i fremtiden se på effektiviteten i EU's budgetramme, så vi sikrer os kollektive indsatsressourcer, der er i fuld overensstemmelse med reformerne.

Jörg Leichtfried (S&D), skriftlig. – (DE) Jeg stemmer for betænkningen om EU's budget for 2010. Det glæder mig især, at vi i Parlamentet – på trods af at dette er det sidste budget, der forhandles på grundlag af Nicetraktaten, og vi derfor ikke har nogen formel beslutningsmyndighed med hensyn til landbrugsudgifter – har formået at forhandle os frem til en bevilling på 300 mio. EUR til mælkeproducenterne.

Petru Constantin Luhan (PPE), skriftlig. – (RO) EU's budget for 2010 overholder de tidligere forpligtelser, der er indgået på EU-plan med hensyn til den europæiske økonomiske genopretningsplan. Selv om det har været en temmelig vanskelig opgave for os at finde de nødvendige ressourcer både til håndteringen af de problemer, der er udløst af krisen, og til videreførelsen af EU's igangværende udviklingsprojekter, synes jeg, at budgettet i stor udstrækning tager hensyn til begge ting. Kommissionsformandens løfter fra slutningen af 2008 blev overholdt, og der blev desuden indført nyskabende foranstaltninger såsom den forberedende foranstaltning vedrørende Erasmus for unge iværksættere. Med dette budget kan Rumænien fortsat modtage finansiel støtte fra struktur- og samhørighedsfondene. Der er desuden skabt gode muligheder for at løse problemet med grænserne i den østlige del af EU og skabt gode udsigter for Sortehavsområdet, idet der er bevilget ressourcer til en forberedende foranstaltning vedrørende miljømæssig overvågning af Sortehavsområdet og til et fælles europæisk program for udvikling af denne region. Vi har endvidere, på trods af at vi befinder os i en vanskelig situation, overvejet at fokusere på turisme som kilde til udvikling, hvilket er fremhævet i budgetbevillingen til bæredygtig og social turisme.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) EU's budget afspejler EU's politikker, dvs. det afspejler en nyliberal holdning og uvidenhed om flertallets interesser. Krisen i det kapitalistiske system og miljøkrisen – der er konsekvensen af den fanatiske besættelse af at opnå maksimal produktivitet, som udspringer af den evige jagt på profit – vil ikke have haft nogen indflydelse på det. EU indfører fortsat og uanfægtet nyliberale dogmer uden at tage behørigt hensyn til vidnesbyrdet om deres udeblivende økonomiske effekt og miljø- og samfundsmæssige skadevirkninger.

Parlamentet godkendte først i går bevilling af støtte fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Denne fond har ene og alene til formål at give den meningsløse udflytning af store koncerner som Ford, Nokia og Dell et socialistisk skær. Og det er blot ét eksempel. Hvad skal vi mene om den europæiske økonomiske genopretningsplan, hvori der slås til lyd for frihandel, et fleksibelt arbejdsmarked og maksimal produktivitet? Nej, EU er bestemt ikke løsningen, men problemet. At stemme for dette budget ville være imod almene europæiske interesser.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Den betænkning, som blev vedtaget i dag, er yderst vigtig i flere henseender. For det første fordi den sikrer oprettelsen af en økonomisk genopretningsplan til en værdi af 2,5 mia. EUR. Der bevilges desuden et beløb på 300 mio. EUR til tekstilindustrien, hvilket Parlamentet har krævet gennem længere tid. Budgettet indeholder derudover flere støtteposter, som skal anvendes i forbindelse med en vurdering af status i økonomiens nøglesektorer, f.eks. i tekstil- og skotøjsindustrien og i fiskeindustrien, hvor målet er at fremme en fornyelse af fiskerflåden, og begge sektorer er særdeles vigtige for mit land. De pilotprojekter, der skal bremse ørkendannelse og bevare arbejdspladser, er også yderst relevante i disse krisetider. Det bør desuden bemærkes, at dette var det sidste EU-budget, der blev vedtaget i henhold til Nicetraktaten. Med Lissabontraktaten udvides Parlamentets beføjelser til hele budgettet.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Dette budget vil ikke bidrage til at løse de økonomiske, sociale og miljømæssige problemer, som EU står over for, og som er blevet forværret af krisen.

Det formår heller ikke at tage hensyn til de større sociale og regionale uligheder, arbejdsløsheden og fattigdommen. Formålet med EU's budget skal være effektivt at prioritere konvergenspolitikkerne på grundlag af sociale fremskridt, bevarelse og fremme af den enkelte medlemsstats potentiale, bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne og miljøbeskyttelse, så vi kan opnå en reel økonomisk og social samhørighed.

Hele min gruppe står sammen om at forkaste idéen med at anvende fællesskabsbudgettet til at fremme et mere militaristisk og nyliberalt EU. Vi er derfor imod at øge de militære udgifter i budgettet. Vi ønsker i den forbindelse at fremhæve behovet for demokratisk kontrol med udgifterne til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det er en gråzone, der falder uden for den kontrol, som budgetudgifterne er underlagt.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) I en økonomisk krise, hvor Europas borgere er ramt af massive afskedigelser og nedskæringer i de sociale ydelser, er EU også nødt til at spare. I vanskelige økonomiske tider er der naturligvis behov for tiltag, der kan styrke økonomien, men det er tvivlsomt, hvorvidt instrumenter som den europæiske økonomiske genopretningsplan vil formå det. De højt besungne EU-programmer har tidligere vist sig at være papirtigre. Flere EU-tilskud har desuden vist sig at være en invitation til mange forskellige former for misbrug. Det betyder, at skatteyderne hårdt tjente penge i årevis er forsvundet ad mystiske kanaler. I stedet for at blive ved med at puste EU-budgettet op er der behov for en gennemgribende renationalisering af støttesystemet. Jeg forkaster derfor budgetforslaget.

Aldo Patriciello (PPE), *skriftlig*. – (IT) Jeg bifalder ordførerens fremragende arbejde, for det er lykkedes ham at sikre ikke mindre end 1,98 mia. EUR til den europæiske økonomiske genopretningsplan, hvilket gør planen til et grundlæggende mål i 2010-budgettet.

Jeg er sikker på, at den nye plan vil sætte fornyet skub i den økonomiske vækst, konkurrencen, samhørigheden og jobbeskyttelsen i Europa og samtidig vise, at EU-budgettet er et værktøj, der har til formål at prioritere de europæiske borgere og kan tilvejebringe specifikke løsninger og således være med til at afhjælpe den aktuelle økonomiske krise, der har ramt Europa.

Det er nu op til Kommissionen at sørge for, at alle projekter, der skal finansieres i henhold til genopretningsplanen, er fuldt forenelige med den gældende EU-miljølovgivning. Den fælles erklæring, hvori der kræves en forenklet og mere målrettet anvendelse af struktur- og samhørighedsfondene for at bidrage til at overvinde den økonomiske krises konsekvenser, bør også hilses velkommen.

Bevillingen af 300 mio. EUR til afhjælpning af krisen i mejerisektoren er også meget nyttig. Der er tale om ekstra 20 mio. EUR sammenlignet med Rådets henstillinger, hvilket vi kun kan bifalde.

Marit Paulsen, Olle Schmidt og Cecilia Wikström (ALDE), *skriftlig*. – (SV) Vi mener, at landbrugspolitikken skal dereguleres og baseres på markedsvilkårene, hvis den skal være til gavn for forbrugerne og landbefolkningen. Der er således behov for en gennemgribende reform af den fælles landbrugspolitik.

Alle former for eksport- og produktionsstøtte til landbruget bør afskaffes hurtigst muligt og senest inden 2015. Det er desuden vigtigt at afskaffe europæisk og amerikansk landbrugsstøtte, hvis vi skal bekæmpe global fattigdom og sult. Alle handelshindringer for landbrugsprodukter og fisk bør i samme periode udfases og således sikre frihandel på fødevarerområdet.

Den del af EU's budget for 2010, der vedrører landbrug, falder ind under udgiftsområde 2 – "Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer" – og udgør den såkaldte blok 3. Denne blok omfatter interventions- og støtteforanstaltninger, som vi er imod, bl.a. forskellige oplagingsforanstaltninger – f.eks. for alkohol – og storstilet EU-støtte til vinindustrien. Der er også tale om EU-støtte til mælk og frugt i skolerne. Det er i sig selv vigtigt, men vi mener, at dette spørgsmål i stedet bør håndteres på nationalt plan. Blokken omfatter samtidig vigtige initiativer til eksempelvis fremme af dyrevelfærd og kontrol med dyretransporter, som vi principielt ville bifalde. Eftersom afstemningsproceduren imidlertid tvinger os til at tage stilling til denne gruppe af ændringsforslag som helhed, har vi valgt at undlade at stemme om blok 3.

Paulo Rangel (PPE), *skriftlig*. – (PT) Da Parlamentet anerkender de europæiske borgeres ønske om et sikkert og trygt Europa, bifalder det forhøjelserne i forhold til 2009-budgettet under underudgiftsområde 3a vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed. Parlamentet understreger vigtigheden af at stille yderligere finansiering til rådighed via EU's budget til forvaltning af lovlig indvandring og integration af tredjelandsborgere og samtidig bekæmpelse af ulovlig indvandring.

Det påpeger, at disse politikker altid skal gennemføres under overholdelse af EU's charter om grundlæggende rettigheder. Det er lige så vigtigt at øge bevillingen til beskyttelse af grænserne, herunder Den Europæiske Tilbagesendelsesfond og Den Europæiske Flygtningefond, så solidariteten mellem medlemsstaterne fremmes. Parlamentet erkender, at samtlige EU-lande står over for stigende udfordringer med hensyn til politikkerne under dette udgiftsområde, og tilskynder medlemsstaterne til at gøre brug af de – i forhold til 2009-budgettet – øgede midler til området frihed, sikkerhed og retfærdighed, så de sammen kan imødegå disse og eventuelle nye udfordringer ved at fremme en fælles indvandringspolitik, der er så rummelig som mulig, men er baseret på fuld respekt for menneskerettighederne.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg glæder mig over resultatet af afstemningen om 2010-budgettet. Det sikrer, at der tildeles midler til forskellige vigtige projekter og ydes meget tiltrængt støtte, særlig i lyset af de økonomiske vanskeligheder, som EU fortsat står over for. Bevillingen på

300 mio. EUR til mejerisektoren er efter den seneste krise særlig vigtig. Rådet tilsluttede sig til sidst Parlamentets krav om dette beløb efter at have argumenteret for et beløb på 280 mio. EUR. Der bevilges også et betydeligt beløb til anden fase af den økonomiske genopretningsplan – 2,4 mia. EUR – hvilket omfatter afgørende støtte til energiprojekter (herunder vedvarende energi) og infrastruktur samt 420 mio. EUR til udbredelse af bredbånd i landdistrikter. Budgettet vil derfor sikre en betydelig udvikling inden for områderne energi, infrastruktur og teknologi og sikre afgørende hjælp i den aktuelle økonomiske situation.

Nuno Teixeira (PPE), skriftlig. – (PT) Afstemningen om EU's budget er en årlig institutionel milepæl, hvor opbakningen til fællesskabsprogrammerne bekræftes, og Parlamentets rolle fremhæves. Jeg glæder mig over godkendelsen af finansieringen af anden fase af den europæiske økonomiske genopretningsplan for 2009 og 2010, eftersom Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) er meget optaget af at skabe økonomisk og beskæftigelsesmæssig fremgang i den aktuelle krise. Godkendelsen af den nye mikrofinansieringsfacilitet er udtryk for prioriteringen af Lissabonstrategiens mål og den vigtige betydning, som små og mellemstore virksomheder har for jobskabelsen. Jeg er nødt til at give udtryk for min bekymring over nedskæringerne i budgetbevillingerne til struktur- og samhørighedsfondene, da de har afgørende betydning for det økonomiske opsving og den territoriale samhørighed, særlig i regioner i den yderste periferi som Madeira.

Jeg mener, at det er vigtigt at blive ved med at gøre samhørighedspolitikken mere fleksibel for at hæve den nuværende lave gennemførelsesgrad for programmer, der finansieres med fællesskabsmidler. Projekter, der har et strategisk formål og skaber merværdi og styrker konkurrenceevnen på længere sigt, bør desuden fortsat fremmes. Jeg stemte af alle disse grunde for betænkningen, som er kulminationen på en teknisk kompliceret og vanskelig forhandlingsproces.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010, modificeret af Rådet (alle sektioner), og ændringsskrivelserne til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010. I EU's budget for 2010 bevilges der betydelige beløb til de forpligtelser, der blevet indgået i henhold til den europæiske økonomiske genopretningsplan, bl.a. elnet (1 175 mio. EUR), det europæiske net af offshore-vindkraftanlæg (208 mio. EUR) og opsamling og geologisk lagring af CO₂ (523,2 mio. EUR). Parlamentet har også formået at få forhøjet beløbene til transportsikkerhed, fællesforetagendet SESAR, aktiviteter til støtte for den europæiske transportpolitik og passagerers rettigheder, programmet "Intelligent energi – Europa", som er en del af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, samt fællesforetagendet Clean Sky. Bevillingerne til landbruget omfatter desuden en forhøjelse på 14 mia. EUR til fremme af udvikling af landdistrikter og 300 mio. EUR til støtte for mælkeproducenterne, som er blevet meget hårdt ramt af den økonomiske og finansielle krise. Som følge af den økonomiske og finansielle krise er de europæiske borgeres største bekymring i dag at miste deres arbejde. Jeg mener, at der er i 2010 bør rettes særligt fokus på uddannelsesprogrammer for unge iværksættere og støtte til unge iværksætteres start af egen virksomhed.

Artur Zasada (PPE), skriftlig. – (PL) Vi vedtog i dag EU's budget for 2010, som beløber sig til knap 123 mia. EUR. Ethvert budget er en form for kompromis. Mange af os er muligvis bekymrede over underskuddene, men det er værd at understrege, at den gennemsnitlige EU-borger vinder på det dokument, der i dag er blevet vedtaget. EU styrker frem for alt sin energiforsyningsikkerhed og satser på erhvervsudvikling, i særdeleshed mikrovirksomheder. Det glæder mig, at der er afsat 20 mio. EUR til Østersøstrategien. Det er korrekt, at reserven først vil blive frigivet, når Kommissionen har fremsat skriftlige forslag til dens anvendelse, men jeg tror imidlertid, at det vil ske hurtigst muligt. Det glæder mig især, at budgettet omfatter tre projekter, som er vigtige for mit land. Jeg tænker på støtten til Special Olympics, hvis lege afholdes i Warszawa og Athen, legater til unge fra lande, der er omfattet af programmer under den europæiske naboskabspolitik, og oprettelsen af et professorat i europæisk civilisation ved Europakollegiet i Natolin.

Forslag til beslutning B7-0191/2009

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Åbenhed i de europæiske institutioner og gennemsigtighed i deres procedurer er ikke blot garantier for, at civilsamfundet og den offentlige mening i medlemsstaterne holdes underrettet, men er også en integreret og informativ del af institutionernes beslutningsproces. Selv om borgerne i nogen grad føler, at der er en kløft mellem dem og EU, ikke mindst fordi den proces, der førte til Lissabontraktatens ikrafttræden, var vanskelig, til tider uklar og ofte årsag til kritik, må EU-institutionerne holde fast og gøre en helhjertet indsats for i god tid at sikre aktindsigt i det størst mulige antal dokumenter og dermed være med til at fjerne denne kløft.

Jeg finder det imidlertid beklageligt, at venstrefløjen i Parlamentet i kølvandet på traktatens ikrafttræden har udnyttet behovet for forbedringer af den retlige ramme for aktindsigt til at indtage et populistisk standpunkt ved at afvise det reelle behov for fortrolighed på visse områder af EU's arbejde og forsøge at ophøje sig selv til den eneste forkæmper for gennemsigtighed.

Særlig følsomme sager har ikke behov for kunstige og populistiske badutspring. De fortjener at blive taget alvorligt og behandlet ansvarligt og med bredest mulig konsensus. Jeg finder det beklageligt, at det ikke har været muligt.

Sylvie Guillaume (S&D), *skriftlig*. – (FR) Jeg støttede fuldt ud det forslag til beslutning, som min kollega hr. Cashman har fremsat for at få Kommissionen og Rådet til at revidere reglerne for aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter i overensstemmelse med gennemsigtighedsbestemmelserne i Lissabontraktaten. Spørgsmålet har afgørende betydning for, at vores institutioner fungerer på en demokratisk og ansvarlig måde, og skal være med til at genskabe de europæiske borgeres tillid til EU.

Elisabeth Köstinger, Hella Ranner, Richard Seeber og Ernst Strasser (PPE), *skriftlig*. – (DE) Under afstemningen torsdag den 17. december 2009 stemte jeg imod hr. Cashmans beslutning B7-0194/2009 om de forbedringer af retsreglerne om aktindsigt i forordning (EF) nr. 1049/2001, der er nødvendige som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden, fordi der i denne beslutning henvises til omstændigheder, der intet har med gennemsigtighed at gøre, og kræves ændringer, hvis konsekvenser ikke vil udgøre et konstruktivt bidrag til forbedring af gennemsigtigheden.

Jeg vil gerne understrege, at jeg er meget stor fortaler for gennemsigtighed og offentlig aktindsigt. Disse vigtige mål vil imidlertid ikke blive nået ved at efterkomme hr. Cashmans krav, men kun ved at behandle emnet med ansvarlighed, sådan som det fremhæves i beslutningen af fru Sommer, hr. Busuttil og hr. Weber fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) om dette spørgsmål.

Véronique Mathieu (PPE), *skriftlig*. – (FR) Det er af afgørende betydning, at der skabes større gennemsigtighed i EU's arbejde og sikres størst mulig adgang til EU-institutionelle dokumenter, så de europæiske borgere kan få større indsigt i, hvordan EU fungerer. Vi må imidlertid være forsigtige på dette punkt og tage os i agt for enhver form for demagogi. Af hensyn til effektiviteten i EU's arbejde er det nødvendigt at indføre begrænsninger i forhold til det forjættede princip om gennemsigtighed. Risikoen ved at tillade fuld gennemsigtighed er, at forhandlingerne bliver ufrugtbare, eftersom medlemmerne af Parlamentet vil være bange for at tale åbent om følsomme emner. Forhandlinger kræver pr. definition diskretion. Uden, ville disse forhandlinger finde sted på uformelle møder, langt fra de officielle møder, og slutresultatet vil blive det modsatte af det, som vi forsøger at opnå. Jeg er således tilhænger af større gennemsigtighed og bifalder i den forbindelse Lissabontraktatens ikrafttræden. Den vil sikre, at disse ændringer kan finde sted, men det må ikke ske på bekostning af en fornuftig europæisk beslutningsgang.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Lissabontraktatens ikrafttræden gør det nødvendigt at forbedre den retlige ramme for aktindsigt. Sådanne forbedringer skal beskytte alle EU-borgeres rettigheder. Da EU, som det fremgår af præamblen til charter om grundlæggende rettigheder, er et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, er enhver indsats, der fører til større gennemsigtighed i adgangen til EU-institutionelle dokumenter, velkommen. Det er imidlertid også yderst vigtigt at vurdere, i hvilket omfang fuld aktindsigt kan gøre institutionerne mindre velfungerende. Det er derfor vigtigt at finde en balance på det punkt.

Frédérique Ries (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte afgjort for Parlamentets ambitiøse forslag til beslutning om offentlig aktindsigt. Det gjorde jeg, fordi det altid er vigtigt at minde folk om, at gennemsigtighed er afgørende for demokratiet, fordi vejen til aktindsigt i EU-dokumenter stadig for ofte er fuld af faldgruber for den almindelige borger, og også fordi Lissabontraktatens ikrafttræden 1. december ændrer situationen betragteligt. Borgernes ret til aktindsigt i EU-institutionelle dokumenter af enhver art er nu knæsat i artikel 42 i charter om grundlæggende rettigheder. Borgernes rettigheder styrkes også derved, at de nu får adgang til Rådets juridiske udtalelser, og forpligtelserne kommer til at gælde alle EU-institutioner.

Denne afstemning sætter desuden kronen på værket i forhold til min politiske gruppe, som altid er gået forrest i denne kamp. For ni måneder siden vedtog Parlamentet på dette område Cappato-betænkningen og krævede, at Rådets arbejde afspejlede større gennemsigtighed, åbenhed og demokrati. Rådet har bestemt en moralsk forpligtelse til at sikre åbenhed omkring sine beslutninger og forhandlinger. Det er ganske enkelt et demokratisk krav, som det har pligt til at overholde af hensyn til borgerne.

Axel Voss (PPE), *skriftlig*. – (DE) Gennemsigtighed er vigtigt, og betydningen heraf er stigende i globaliseringens tidsalder. Jeg støtter derfor indsatsen for at indføre større gennemsigtighed på EU-plan. Vi

er imidlertid nødt til at fastholde en balance. Denne beslutning går langt videre, end borgerne har behov for, og jeg stemte derfor imod. Det er i dette forslag til beslutning ikke lykkedes at finde en balance mellem den nødvendige gennemsigtighed, og hvad man med rimelighed kan forvente af administrationen og medlemmerne af Parlamentet. Som forslaget ser ud nu, er det ikke længere muligt at garantere den skriftlige fortrolighed og borgernes ret til privatlivets fred i forbindelse med fremsættelse af forespørgsler, databeskyttelsen vakler, og det er ikke til at forudsige konsekvenserne for vores sikkerhed og for Centralbankens finansmarkedspolitik. Det ville desuden give anledning til en grad af bureaukrati inden for administrationen og for medlemmerne af Parlamentet, som slet ikke står i forhold til målet.

Forslag til beslutning B7-0273/2009

Louis Grech (S&D), *skriftlig*. – (EN) Den maltesiske delegation i S&D-Gruppen stemmer for hr. Mauro, hr. Busuttil og hr. Webers forslag til beslutning om nærhedsprincippet. Delegationen følger imidlertid, at bredere enighed om og større opbakning til forslaget ville sende et stærkere budskab til Europa. Det ville i den forbindelse derfor være mere hensigtsmæssigt at støtte forslaget om udsættelse – inden for en fastlagt tidsramme – da det kunne give større mulighed for at opnå bredere enighed.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *skriftlig*. – (FR) Alle europæiske institutioner – nationale institutioner som EU-institutioner – har pligt til at repræsentere den europæiske befolkning i sin helhed uden at gøre forskel. Sekularismen er det eneste princip, hvormed institutionerne kan give befolkningen som helhed adgang til offentlige tjenesteydelser uden at krænke deres tro. Den er vores fælles filosofiske arv og beskytter princippet om civil fred, som EU blev bygget op omkring.

Det er derfor helt afgørende, at Italien efterkommer Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Lautsi mod Italien. Som Domstolen fastslår, skal religiøse symboler forbydes i alle offentlige bygninger i EU. Det er på høje tid, at krucifikser, som blev påbudt i klasseværelser under Mussolini, fjernes fra offentlige skoler.

Edward Scicluna (S&D), *skriftlig*. – (EN) Den maltesiske delegation i S&D-Gruppen stemmer for hr. Mauro, hr. Busuttil og hr. Webers forslag til beslutning om nærhedsprincippet. Delegationen følger imidlertid, at bredere enighed om og større opbakning til forslaget ville sende et stærkere budskab til Europa. Det ville i den forbindelse derfor være mere hensigtsmæssigt at støtte forslaget om udsættelse – inden for en fastlagt tidsramme – da det kunne give større mulighed for at opnå bredere enighed.

Forslag til beslutning B7-0248/2009

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Belarus har med rette fået det lidet flatterende tilnavn Europas sidste sovjetrepublik. Trods fremskridtene i dele af landets politiske, sociale og økonomiske liv er det tydeligt, at ingen af de gennemførte reformer endnu kan berettige, at dette triste tilnavn fjernes.

I Belarus er der ikke frie valg, der er ikke ytrings- forenings- og demonstrationsfrihed, og myndighedernes undertrykkelse er tiltagende.

EU risikerer at være tilbøjelig til at følge en formildende linje over for dette diktatur, ligesom det var tilfældet med Cuba. Jeg mener, at det vil være forkert at følge en sådan linje og ikke gøre det klart, at værdier som demokrati og frihed hverken er til forhandling eller kan tages ud af nogen aftale med Belarus. EU må derfor fastholde og styrke sine forbindelser med den demokratiske opposition i Belarus og ikke svigte dem, som Parlamentet tildelte Sakharovprisen for deres kamp for at demokratisere landet.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) EU kan ikke være et område, der alene bekymrer sig om medlemsstatslige anliggender. EU må også være en drivkraft for demokratiseringen af de lande, der er opstået siden opløsningen af det tidligere Sovjetunionen. Enhver foranstaltning, der har til formål at forbedre forholdene i disse lande, er meget vigtig. Det er i den sammenhæng, at dette forslag til beslutning skal ses. Der stilles krav om iværksættelse af foranstaltninger til støtte for Belarus, som skal ledsages af tydelige tegn på demokratiske reformer i landet samt respekt for menneskerettigheder og retsstaten. Belarus' deltagelse i det østlige partnerskab er et vigtigt skridt i den retning, selv om der stadig er mange forhold, der skal forbedres med hensyn til frihedsrettigheder og beskyttelse i Belarus.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om Belarus, fordi det giver en afbalanceret beskrivelse af situation og fremhæver såvel positive aspekter og fremskridt som det demokratiske underskud på mange områder. Det er efter min opfattelse særdeles vigtigt at sørge for, at den

belarussiske regering hurtigst muligt garanterer ytringsfriheden og forenings- og forsamlingsfriheden, hvilket ville give oppositionspartierne mulighed for at fungere effektivt.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) Beslutningen om Belarus er et vigtigt signal fra EU og fra Europa. Vi bør vise både den demokratiske opposition og de belarussiske myndigheder, at vi ikke accepterer overtrædelserne af menneskerettighederne eller forbuddet mod registrering af politiske partier samt forbuddet mod ngo'er og uafhængige medier – og ikke kun via beslutninger som denne.

Parlamentet kan ikke acceptere brugen af dødsstraf, og Belarus er det eneste land i Europa, der anvender denne type straf. Vi kan ikke lempe sanktionerne mod Belarus, hvis der ikke sker mærkbare fremskridt i retning af en demokratisering af landet. EU må ikke lukke øjnene for de åbenlyse begrænsninger af ytringsfriheden og den manglende respekt for menneskerettigheder, borgerlige rettigheder og ngo'er. Europa-Parlamentet, som består af medlemmer fra 27 lande, er udtryk for demokrati og samarbejde.

De eneste foranstaltninger, som vi kan og vil støtte, er demokratiske foranstaltninger, fordi de er grundlaget for EU. Der kan for vores vedkommende ikke blive tale om godkendelse af andre typer foranstaltninger. Jeg håber, at beslutningen om Belarus bliver et af mange skridt, som vi vil tage. Belarusserne og resten af Europa forventer det af os.

Justas Vincas Paleckis (S&D), skriftlig. – (LT) Jeg stemte med en vis skepsis for beslutningen om Belarus, fordi der i Parlamentet for ofte vedtages dokumenter om Belarus, hvilket forringer deres slagkraft. På den anden side fremhæver denne beslutning tydeligere end de forrige visse positive ændringer i forholdet mellem EU og Belarus, samtidig med at der fastholdes en kritisk tone over for regimet i Minsk. For at der kan ske en grundlæggende forbedring af forholdet mellem EU, EU-medlemsstaterne og Belarus, er Belarus nødt til at styre i retning af reformer og demokratisering. Et sådant retningskifte ville fremme udviklingen af alle former for bånd til dette land. I Litauen har 39 byer og regioner et produktivt samarbejde med belarussiske byer og regioner omkring erfaringsudveksling og deltagelse i fælles projekter. Jeg stemte også for denne beslutning, fordi EU opfordres til at lægge større vægt på konkrete projekter, som er sammenfaldende med partnerlandenes interesser. I beslutningen udtrykte vi glæde over trepartssamarbejdet mellem Belarus, Ukraine og Litauen, der blev de første lande, som fremsatte trepartsprojekter for Kommissionen og EU-medlemsstaterne i henhold til det østlige partnerskabsprogram. Der er tale om en liste over konkrete projekter inden for områderne grænsekontrol, transport, transit, kulturel og historisk arv samt social sikring og energiforsyningsikkerhed.

– Forslag til beslutning B7-0187/2009

Anne Delvaux (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg glæder mig over afstemningen om denne beslutning. Trods Gomakonferencen om fred, stabilitet og udvikling og indgåelsen af en fredsaftale i januar 2008 fortsætter de voldelige kampe ikke desto mindre i den østlige del af DR Congo, og de har ført til de værst tænkelige grusomheder mod civilbefolkningen, særlig kvinder, børn og ældre. Seksuel vold er ved at blive et udbredt problem og begås i dag ikke kun af de krigsførende parter, men også af civile. Der skal hurtigst muligt gøres alt for at sikre befolkningens beskyttelse i en tid, hvor antallet af MONUC-soldater på stedet betyder, at det ikke altid er muligt at dæmpe stigningen i volden. De congolesiske myndigheder har for nylig vist, at de er fast besluttet på at sætte en stopper for straffriheden. Denne multolerancepolitik skal imidlertid ikke kun være ambitiøs, men også anvendes i praksis – hver eneste gerningsmand til grusomhederne skal uden undtagelse stilles til ansvar for sine handlinger. Vi har som medlemmer af Parlamentet pligt til at gøre opmærksom på behovet for at overholde internationale forpligtelser som menneskerettighederne og ligestillingsprincippet, så kvinders værdighed og talløse congolesiske børns uskyld bevares.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Lige siden Mobutu Sese Sekos kleptokratiske regimes fald har Den Demokratiske Republik Congo (tidligere Zaire og før da Belgisk Congo) været plaget af uro og den mest brutale vold, som allerede har kostet millioner af mennesker livet.

Den østlige del af landet har været særlig hårdt ramt af denne plage, som ikke kender nogen grænser, og som har fået en langt mere etnisk end national karakter. De værste grusomheder sker igen og igen med en hyppighed, der gør det umuligt at følge med, og det internationale samfund, særlig FN-styrkerne, har ikke vist sig i stand til at løse problemet trods den hidtidige civile og militære indsats.

At visse afrikanske lande forekommer at være umulige at regere, og at centralregeringerne synes at have mistet kontrollen med dele af deres områder, er desværre fænomener, som endnu ikke er blevet udryddet. De er ofte forbundet med ulovlig udnyttelse af eller rovdrift på råstoffer, hvor enten oprørsstyrker eller almindelige soldater og deres ledere står bag. Selv om disse fænomener har deres oprindelse i den europæiske afkoloniseringsproces og den måde, hvorpå grænserne blev trukket, fritager det ikke de afrikanske ledere og

beslutningstagere fra deres ansvar eller fra at opfordre civilsamfundet i disse lande til at tage kontrol over deres egen skæbne.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for beslutningen, som fordømmer den alvorlige etniske vold i Congo i nyere tid, som har drevet knap 44 000 ludfattige personer, der er overladt til sig selv, på flugt. Jeg er særlig bekymret over problemet med seksuel vold, der bruges som et krigsvåben. Det er en uacceptabel forbrydelse, som ikke må gå ustraffet hen, og som EU må tage kampen op imod. Vi skal sørge for, at de personer i den congolesiske hær, som står bag disse overtrædelser af menneskerettighederne, reelt også bliver retsforfulgt.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) EU kan ikke blive ved med at holde sig uden for de forskellige væbnede konflikter, der mere eller mindre finder sted i hele verden. Volden i Den Demokratiske Republik Congo er en konflikt, som har varet i mange år og har ført til, at millioner af mennesker er blevet dræbt, fordrevet eller har mistet deres hjem. Det er derfor meget vigtigt at tilskynde alle parter i konflikten til at indstille fjendtlighederne, så folk i disse regioner igen kan leve i et fredeligt samfund. Det er afgørende, at vi fortsat støtter FN's missioner i landet og på den måde afhjælper de lidelser, som hele befolkningen, især ældre, kvinder og børn, er udsat for.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Den væbnede konflikt i området kan kun løses via en politisk løsning. Nabolandes og andre landes indblanding må derfor stoppe. Parterne er nødt til at nå frem til en diplomatisk løsning for at bringe konflikten i Den Demokratiske Republik Congo til ophør. En sådan løsning skal være i fuld overensstemmelse med FN-chartret og verdenserklæringen om menneskerettigheder.

FN's Sikkerhedsråd bør revidere MONUCs mandat. Mandatet i henhold til kapitel VII bør ophæves for at undgå at styrke de congolesiske væbnede styrker og dermed bringe FN's fredsbevarende mission i fare. Vi opfordrer til, at EUPOL- og EUSEC-missionerne i DR Congo afvikles. Disse missioner har bidraget til eskaleringen af volden og til forværringen af situationen i landet, fordi formålet har været at uddanne sikkerhedsstyrker, som efterfølgende har begået forbrydelser mod deres egen civilbefolkning.

FN's resolutioner om en embargo på levering af våben til DR Congo skal håndhæves. Vi vil gerne gøre opmærksom på, at flere EU-medlemsstater overtræder denne embargo. Der henvises i det fælles beslutningsforslag, som andre politiske grupper har fremsat, ikke til disse grundlæggende punkter, og jeg har derfor stemt imod.

Andreas Mølzer (NI), skriftlig. – (DE) Det fælles beslutningsforslag om Den Demokratiske Republik Congo afspejler den komplicerede situation i dette afrikanske land. Det har trods store menneskelige og finansielle ressourcer fra det internationale samfund endnu ikke været muligt at bringe fred og stabilitet til området. FN-soldater beskyldes tværtimod for at vælge side og medvirke til en yderligere eskalering af situationen. Det er vigtigt, at få løst dette problem.

De enorme omkostninger på over 7 mia. EUR til FN-missionen, herunder til humanitær bistand, kan kun retfærdiggøres, hvis det klart og præcist fremgår, hvordan midlerne er blevet anvendt. Da der i beslutningen ikke specifikt opfordres til at få styr på dette, har jeg undladt at stemme.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Vi kan ikke undgå at blive påvirket af massakrerne, forbrydelserne mod menneskeheden, rekrutteringen af børnesoldater og den seksuelle vold mod kvinder og piger, som fortsat finder sted i Den Demokratiske Republik Congo. Der er behov for yderligere tiltag for at sætte en stopper for udenlandske væbnede gruppers aktiviteter i den østlige del af DR Congo. Det internationale samfund kan ikke se hjælpeløst til. Det skal sørge for, at våbenhvileaftalerne fra marts 2009 reelt og på redelig vis overholdes. Ifølge to nyere rapporter fra FN's højkommisær for menneskerettigheder sker der en kraftig forværring af den humanitære situation.

MONUC spiller en afgørende rolle, men dens mandat og regler for operationer skal anvendes målrettet og på et fast grundlag for at garantere en mere effektiv beskyttelse af befolkningen. MONUCs tilstedeværelse er fortsat nødvendig. Der skal gøres alt for, at den kan udføre sit mandat fuldt ud og dermed beskytte dem, som er truet. Rådet skal gå i spidsen og sørge for, at FN's Sikkerhedsråd støtter MONUC og styrker dens operationelle kapacitet og sikrer en bedre fastlæggelse af dens prioriteter, som der i øjeblikket er 41 af.

9. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 12.40 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Rainer WIELAND*Næstformand***10. Godkendelse af protokollen fra foregående møde**

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Jeg har en bemærkning til forretningsordenen. Her i formiddag afholdt vi en afstemning for at tage hensyn til nogle forhandlinger mellem EU og Marokko. Da det af et netop offentliggjort kommissionsdokument dateret i dag fremgår, at forhandlingerne mellem EU og Marokko på fødevare- og fiskeriområdet skrider fremad, vil jeg gerne vide, om det var disse forhandlinger, som formanden for Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet henviste til i formiddag, da han brugte forhandlingerne som begrundelse for at tage punktet om Aminatou Haidar, den vestsahariske menneskerettighedsforkæmper, som har været i sultestrejke i 32 dage og i dette øjeblik befinder sig i en livstruende tilstand, af dagsordenen. Det må vi i givet fald have afklaret, fordi det, der skete her i formiddag, er uacceptabelt.

Formanden. – Tak, fru Figueiredo! Jeg kan desværre ikke give Dem et svar, for jeg kan ikke længere selv huske, hvad gruppeformanden sagde ved middagstid i dag.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Hr. formand! To punkter blev taget af dagsordenen her i formiddag. Jeg har en forespørgsel vedrørende det fælles beslutningsforslag. Kunne De venligst præcisere, på grundlag af hvilken artikel i forretningsordenen der blev anmodet om og øjeblikkeligt afholdt en afstemning om at tage et punkt, som vi skulle have drøftet her i eftermiddag, af dagsordenen?

Jeg synes, at det er et vigtigt emne, og at de medlemmer, der er til stede i dag, straks bør underrettes om det på behørig vis.

Formanden. – Fru Bilbao Barandica! Det drejede sig om en bemærkning i henhold til forretningsordenens artikel 140, som giver mulighed for at ændre dagsordenen. Jeg beklager, men jeg kan kun tillade bemærkninger til forretningsordenen. Punktet kommer ikke på dagsordenen igen. Jeg vil gerne påpege, at jeg straks afbryder enhver taler, som forsøger at drøfte punktet.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Hr. formand! I henhold til forretningsordenens artikel 177 kan en gruppe eller mindst 40 medlemmer stille forslag om, at en forhandling udsættes. Det var, hvad der på en yderst usædvanlig måde skete her i formiddag. Det fremgår af forretningsordenen, at anmodninger om udsættelse skal meddeles formanden for Parlamentet 24 timer forinden. Formanden skal derefter straks underrette Parlamentet.

Jeg vil gerne spørge, om denne procedure blev fulgt, for vi befinder os i en temmelig ekstraordinær situation. Det er nemlig første gang, at Parlamentet er blevet forhindret i at drøfte en beslutning, som alle grupper som reaktion på en yderst alvorlig situation, bl.a. sagen om Aminatou Haidar, står bag. Jeg vil derfor gerne vide, om proceduren blev fulgt. Hvis det ikke er tilfældet, bør beslutningen straks sættes til forhandling. Den beslutning, som alle grupper i Parlamentet blev enige om, skal på dagsordenen igen og sættes til afstemning.

Formanden. – Er der andre bemærkninger til forretningsordenen?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil blot gerne sige, at hr. Schulz i mellemtiden er kommet tilbage, og at vi ville blive glade, hvis han kunne besvare det spørgsmål, som vores kollega stillede i starten, mens han var fraværende.

(Bifald)

Formanden. – Hr. Preda! Det var et meget kort spørgsmål, men det var ikke en bemærkning til forretningsordenen.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Hr. formand! Vi vil også gerne henvise til forretningsordenens artikel 177. Vi kan med denne artikel i baghovedet ikke forstå, hvordan et punkt kan tages af dagsordenen, medmindre det sker inden den pågældende forhandling eller afstemning.

Vi mener derfor heller ikke, at forretningsordenen er blevet anvendt korrekt, og opfordrer formanden til at løse problemet.

Formanden. – Da spørgsmålene blev stillet under henvisning til denne artikel, vil jeg med glæde besvare dem. Dagsordenen kan i henhold til forretningsordenens artikel 140, stk. 2, under visse omstændigheder ændres, bl.a. ”efter forslag fra formanden”. En gruppeformand havde en bemærkning til forretningsordenen, og formanden indvilgede i den forbindelse i at holde en afstemning. Det er i overensstemmelse med forretningsordenen.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Hr. formand! Jeg har en bemærkning til forretningsordenen vedrørende min anmodning på vegne af min gruppe, De Europæiske Konservative og Reformister, om at udsætte den afstemning, som hr. Schulz foreslog at tage af dagsordenen, til kl. 15.00 for at give os tilstrækkelig tid til at forstå, hvad det i det hele taget drejede sig om. Anmodningen blev faktisk ikke fremsat for Parlamentet. Formanden fremsatte kun hr. Schulz’ forslag og ikke min anmodning om en udsættelse, der kunne give os to eller tre timer til at besinde os og få rede på kendsgerningerne. Jeg protesterer imod, at anmodningen reelt ikke blev fremsat for Parlamentet.

Formanden. – Hr. Tannock! Hr. Schulz’ bemærkning til forretningsordenen står til troende. Deres bemærkning til forretningsordenen er derfor overflødig.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne fremhæve det, som hr. Meyer sagde. Jeg skal gøre det kort. Et stort antal medlemmer og mange af de tilstedeværende medlemmer har været meget overrasket over forløbet omkring det forslag, der blev fremsat i formiddag. Forslaget blev ret uventet vedtaget, og det antyder på en måde, at det ikke følger hensigten med de gældende bestemmelser og ikke er i tråd med dem.

Formanden. – Jeg har givet udtryk for min opfattelse af forretningsordenen. Proceduren er således i overensstemmelse med forretningsordenen. Jeg kan ikke godkende andre nye bemærkninger til forretningsordenen. Jeg vil gerne anmode om Deres overbærenhed. Vi har to vigtige punkter endnu. Hr. Salafranca! Hvis De har en bemærkning til forretningsordenen, så værsgo! Jeg må imidlertid sige til Dem, at jeg afbryder Dem, hvis det ikke er tilfældet.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Hr. formand! Det er bestemt en bemærkning til forretningsordenen. I formiddag anmodede formanden for Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet om at få taget et fælles beslutningsforslag af dagsordenen. Det er en usædvanlig anmodning, og den blev da også bakket op af stærke argumenter, bl.a. at Aminatou Haidars liv ville blive bragt i fare.

Min gruppe ønskede således ikke at forværre situationen – husk også på de synspunkter, som hr. Schulz gav udtryk for.

Jeg kan imidlertid ikke se, at en erklæring fra Parlamentet skulle bringe Aminatou Haidars liv i fare. Jeg kan navnlig ikke forstå, hvorfor det skulle være nødvendigt at handle i strid med forretningsordenen.

Det fremgår klart af artikel 177, at anmodninger skal meddeles 24 timer i forvejen og forud for forhandlingen.

(Formanden fratog taleren ordet)

Formanden. – Hr. Salafranca! Jeg beklager, men det er ikke længere muligt at undersøge de motiver, som medlemmerne havde tidligere på dagen. Spørgsmålet om, hvilke oplysninger der er blevet modtaget her i eftermiddag, er ikke længere til diskussion. Jeg vil derfor vende tilbage til dagsordenen.

(Protokollen fra foregående møde godkendtes)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg mener ikke, at artikel 140 finder anvendelse på hasteproceduren, og jeg vil derfor gerne bede Dem om at få dette undersøgt i Udvalget for Forretningsordenen, for det kunne danne en farlig præcedens.

Formanden. – Jeg accepterer med glæde dette forslag, men det var heller ikke en bemærkning til forretningsordenen.

11. Kalender over mødeperioder: se protokollen

12. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet

12.1. Uganda: lovforslag om kriminalisering af homoseksualitet

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks forslag til beslutning om et lovforslag om kriminalisering af homoseksualitet i Uganda⁽¹⁾.

Michael Cashman, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Jeg håber på Parlamentets forståelse, så vi kan bevæge os væk fra bemærkninger til forretningsordenen og over til spørgsmålet om forskelsbehandling.

Der er blevet fremsat et lovforslag i Ugandas parlament, og nogle ville sige: "Hvad kommer det os ved?" Tilsidesættelse af internationale forpligtelser, Cotonou-aftalen og menneskerettighedskrænkelser kommer i den grad os ved, og det har vi altid vist.

Bestemmelserne i lovforslaget er urimeligt hårde, og jeg vil bl.a. gerne gøre Parlamentet opmærksom på, at enhver person, der formodes at være homoseksuel, risikerer fængsel på livstid og i visse tilfælde dødsstraf; at enhver forælder, der ikke melder deres homoseksuelle datter eller søn til myndighederne, risikerer bøder og givetvis tre års fængsel; at enhver lærer, der ikke melder en homoseksuel elev til myndighederne inden for 24 timer, risikerer samme straf; at enhver udlejer, som tilfældigvis lejer et lejemål ud til en "formodet" homoseksuel, risikerer syv års fængsel.

Lovforslaget truer på samme måde med at straffe personer eller ødelægge deres omdømme, hvis de arbejder med homoseksuelle, f.eks. læger, der beskæftiger sig med aids og hiv, civilsamfundsledere, der er aktive på området for seksuel og reproduktiv sundhed, hvilket således yderligere vil undergrave indsatsen på folkesundhedsområdet for at modvirke spredningen af hiv.

Det er afgørende, at vi her i eftermiddag i Parlamentet glemmer vores fordomme og forsvarer dem, som ikke har nogen tilbage til at forsvare sig. Jeg glæder mig derfor meget over erklæringen fra kommissæren for udvikling og humanitær bistand, kommissær De Gucht, erklæringerne fra den britiske, franske og svenske regering og fra præsident Obama og formanden og næstformanden for udenrigsudvalget i Repræsentanternes Hus. Jeg opfordrer Parlamentet til at tillægge dette spørgsmål den store betydning, som det fortjener, og tage til orde for de ugandere, der i øjeblikket ikke bliver hørt.

Marietje Schaake, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! I september fremsatte et medlem af Ugandas parlament et lovforslag om kriminalisering af homoseksualitet. Dette lovforslag vil kriminalisere homoseksualitet, som kan medføre fængselsstraf og endda dødsstraf. Det vil ikke kun gælde disse påståede kriminelle, men også personer, der ikke anmelder disse såkaldte forbrydelser eller støtter menneskerettigheder og lignende arbejde i Uganda.

Vores bekymring er, at dette vil krænke retten til fri seksuel orientering samt ytringsfriheden, hvilket er menneskerettigheder. Det er ikke blot europæiske værdier, men universelle værdier.

Vi tager også afstand fra dødsstraf generelt og vil gerne tilslutte os det internationale samfunds bekymring for ngo'er, som kan blive nødt til at indstille deres aktiviteter i Uganda.

Vil tilslutter os derfor præsident Obama og andre i det internationale samfund, som har opfordret Uganda til ikke at godkende dette lovforslag og til at ændre enhver lov, der kriminaliserer homoseksualitet.

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Uganda er et stærkt kristent land, hvor traditionelle værdier betyder meget. Homoseksualitet er som i mange afrikanske lande ulovligt i Uganda. Vi skal naturligvis passe på med at påtvinge andre vores mere liberale og tolerante værdier, fordi det kan nogle gange virke mod hensigten.

Vi bør imidlertid ikke være bange for at fordømme dette uhyrlige lovforslag, for det er helt klart urimelig hårdt og går alt for vidt. Det vil ikke kun have alvorlige konsekvenser for homoseksuelles sikkerhed og frihed i Uganda; det ville også plette Ugandas image i hele verden og give landet lav status.

Uganda har gjort mange store fremskridt i de seneste to årtier og kan på visse måder betragtes som et forbillede for Afrikas udvikling. Hvorfor skulle Ugandas parlamentsmedlemmer vælge at smide al denne goodwill væk? Hvorfor skulle de ønske at sidestille deres land med brutale Iran, som regelmæssigt offentligt henretter homoseksuelle?

⁽¹⁾ Se protokollen.

Lad os håbe, at vi gennem vores fælle vrede – i Parlamentet og i mange andre parlamenter i hele verden – mod dette grove lovforslag kan overbevise Ugandas præsident om at nedlægge veto mod det.

Ulrike Lunacek, *forslagsstiller*. – (DE) Hr. formand! Nogle af de tidligere talere har beskrevet detaljer i det lovforslag, som er blevet fremsat i Ugandas parlament. Jeg vil gerne fortælle Dem en lille historie. Jeg var for ca. fem år siden i Kampala, og jeg mødtes en aften med en gruppe af lesbiske, bøsser og transseksuelle på en pizzeria, hvor ejeren gav tilladelse til, at mødet kunne finde sted. En minister i regeringen udtalte samme aften, at der fremover ville blive foretaget razziaer alle steder, hvor lesbiske, bøsser og transseksuelle samledes. Jeg var temmelig bekymret den aften, og det var de ugandiske bøsser og lesbiske også. Der skete heldigvis ikke noget, men det markerede starten på øget homofobi i Uganda. Der er nu fremsat et lovforslag, der ikke kun vil gøre homoseksualitet til en forbrydelse, hvilket allerede er tilfældet i dag, men også vil give mulighed for at idømme homoseksuelle dødsstraf.

Utrolig mange afrikanske statsledere, inklusive Museveni, har gjort meget for deres land, men at sige, at homoseksualitet er uafrikansk, er ganske enkelt forkert. Homoseksualitet har eksisteret i alle kulturer på alle kontinenter gennem alle tider og vil blive ved med at eksistere, uanset hvilken lovgivning der gennemføres. Det glæder mig, at det er lykkedes os at fremsætte et fælles beslutningsforslag med opbakning fra næsten alle grupper, for det er vigtigt, at vi giver udtryk for vores modstand mod denne lovgivning og støtter lesbiske, bøsser og transseksuelle i Uganda. Vi må ikke tillade, at de underkastes hadefulde love, og se passivt til og tie.

Vi har i EU en forpligtelse til at værne om menneskerettigheder i hele verden og minde medlemmerne af Ugandas parlament om, at f.eks. Cotonou-aftalen fastslår, at menneskelig værdighed og menneskerettigheder gælder alle og skal forsvares af alle. Jeg håber også, at det beslutningsforslag, som vi har fremsat, bliver vedtaget i sin helhed, for det er vigtigt, at organisationer, der forsvare lesbiske, bøsser og transseksuelles rettigheder i Uganda, støttes, herunder af EU.

Michèle Striffler, *forslagsstiller*. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Som svar på spørgsmålet: "Hvorfor bør Parlamentet bekymre sig om dette emne?", vil jeg gerne sige, at det lovforslag om kriminalisering af homoseksualitet, der er blevet fremsat i Ugandas parlament, er udtryk for en fuldstændig tilsidesættelse af grundlæggende frihedsrettigheder og absolut ikke må vedtages.

Gældende ugandisk lovgivning kriminaliserer allerede homoseksualitet. Ngo'er har i årevis advaret om den vold, der begås mod homoseksuelle. Kendsgerningen er, at hvis den nye lov vedtages i januar 2010, vil den forværre situationen og betyde, at homoseksuelle handlinger kan straffes med fængsel på livstid eller med dødsstraf, hvis den homoseksuelle er hiv-positiv.

Loven vil samtidig blive en kæmpe hindring i kampen mod aids. Der er andre love mod homoseksuelle i Afrika. Denne her er imidlertid usædvanlig, for som hr. Cashman sagde, tvinger den borgerne til at anmelde homoseksuelle handlinger inden for 24 timer. Hvis man er læge, forælder eller lærer til en homoseksuel, har man pligt til at anmelde denne person til politiet, ellers risikerer man fængselsstraf.

Lovforslaget kriminaliserer desuden det legitime arbejde, der udføres af ngo'er, internationale donorer og humanitære organisationer, som kæmper for at forsvare og fremme menneskerettigheder i Uganda.

Så snart forslaget var blevet fremsat for regeringen i Kampala, blev det stærkt fordømt af menneskerettighedsforkæmpere i hele verden, af flere lande, bl.a. Frankrig, USA ...

(Formanden afbrød taleren)

og af EU-kommissæren for udvikling, hr. De Gucht. Uganda skal overholde sine forpligtelser i henhold til den humanitære folkeret og Cotonou-aftalen.

Hvis situationen fortsætter, bør EU hurtigst muligt gøre indsigelse over for de ugandiske myndigheder og genoverveje sit engagement i Uganda.

Formanden. – Fru Striffler! De fik 12 ekstra sekunder. De kunne have læst op en anelse langsommere, og så ville flere af Deres kolleger have fået gavn af en endnu bedre oversættelse. Jeg opfordrer medlemmer, som læser deres taler op, om at give dem til tolkene i forvejen, da det er med til at forbedre kvaliteten af tolkningen.

Filip Kaczmarek, *for PPE-Gruppen*. – (PL) Hr. formand! Nogle mener ikke, at vi burde involvere os i denne sag, fordi de betragter forsvaret af homoseksuelles rettigheder som en uberettiget udvidelse af menneskerettighederne. Det er en misforståelse.

Verdenserklæringen om menneskerettigheder fastslår, at menneskerettighederne gælder alle, og at ingen må udelukkes. Et forbud mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering er ikke noget nyt. Problemet er, at ikke alle ønsker at anerkende denne form for forskelsbehandling som en overtrædelse af menneskerettighederne.

I Uganda og i visse andre afrikanske lande er der røster, som siger, at vores interesse i denne sag er udtryk for nykolonialisme, eller at vi blander os i ting, der ikke vedrører os. Dette er også en misforståelse. Vi taler nemlig om almindelige, universelle rettigheder. Det er ikke blot en pludselig indskydelse. Vi respekterer Ugandas og andre landes uafhængighed, men vi kan ikke forholde os tavse, når forskelsbehandling søges fremmet i stedet for begrænset.

Kader Arif, for S&D-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Det glæder mig, at vi i dag har lejlighed til at tale om det lovforslag om kriminalisering af homoseksualitet, som blev fremsat i Ugandas parlament den 25. september.

I en tid, hvor vi ser en stigning i antallet af overtrædelser af menneskerettighederne, føler jeg, at det i lyset af denne frihedskrænkende lovgivning er afgørende, at vi i Parlamentet glemmer vores politiske uenigheder og på det kraftigste fordømmer dette lovforslag og opfordrer Ugandas parlament til at forkaste forslaget og revidere landets nationale lovgivning for at afkriminalisere homoseksualitet.

Som hr. Cashman netop påpegede, har alle ngo'er fordømt dette lovforslag, idet de endvidere betragter det som en alvorlig hindring i kampen mod aids. Kommissionen har via kommissær De Gucht og sammen med langt de fleste medlemsstater allerede fordømt forslaget og tilslutter sig dermed erklæringerne fra præsident Obama.

Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at genoverveje sit engagement i Uganda, hvis dette lovforslag vedtages. Et land, som på den måde overtræder ikke blot folkeretten, men også de grundlæggende principper i Cotonou-aftalen, kan ikke fortsat modtage støtte fra EU.

Jeg vil afslutningsvis gerne påpege, at alle skal have ret til fri seksuel orientering uden at frygte fængsling eller frygte for deres liv. Dette princip er ikke til forhandling.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg ville gerne have startet denne debat med at tale om sagen om Aminatou Haidar. Det kan jeg imidlertid ikke af de årsager, som vi allerede kender. Spørgsmålet om valgbarhedsrettigheder i Uganda fortjener under alle omstændigheder også vores opmærksomhed og minder os endnu engang om, at vi er tvunget til at vedtage en ny tekst, som fordømmer homofobi.

Vi har tidligere vedtaget adskillige beslutninger om det problem, bl.a. i forbindelse med beskyttelse af mindretal og antidiskriminationspolitikker. Vi er i dag nødt til at vedtage endnu en tekst. Et ugandisk parlamentsmedlems forsøg på at fremsætte et lovforslag om kriminalisering af homoseksualitet kræver en politisk reaktion.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gør det muligt at idømme formodede lesbiske, bøsser eller biseksuelle fængsel på livstid og endog dødsstraf. Forslaget indeholder også en bestemmelse, som kan medføre op til tre års fængsel for enhver, også heteroseksuelle, der ikke inden for 24 timer anmelder alle, de kender, som er lesbiske, bøsser, biseksuelle eller transseksuelle, eller som støtter menneskerettigheder for personer, der er det. Det betyder, at enhver af os også kunne blive retsforfulgt på dette grundlag.

Vi må minde EU og de internationale organisationer om, at seksuel orientering falder ind under den enkeltes ret til privatlivets fred, som er garanteret i den humanitære folkeret. Den foreskriver, at lighed og ikkeforskelsbehandling skal fremmes, og at ytringsfriheden skal garanteres. Vi anmoder internationale donorer, såvel statslige som ikkestatslige, om at indstille deres aktiviteter på visse områder, hvis forslaget skulle blive vedtaget.

Jeg afviser på det kraftigste ethvert tiltag til indførelse af dødsstraf. Hvis disse anmodninger ikke følges af de ugandiske myndigheder, bør vi opfordre Rådet og Kommissionen til at genoverveje deres engagement i Uganda, såfremt forslaget bliver til lov, og den humanitære folkeret krænkes. Jeg ønsker derfor at minde Ugandas regering om dens forpligtelser i henhold til folkeretten og Cotonou-aftalen, som kræver, at universelle rettigheder overholdes.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Hr. formand! EU må gribe ind i denne sag med alle tilgængelige værktøjer, særlig i henhold til Cotonou-aftalen. Vi skal kræve, at dette urimeligt hårde lovforslag øjeblikkeligt trækkes tilbage, ellers vil det få konsekvenser for det økonomiske og politiske samarbejde med Uganda.

Da jeg fik kendskab til indholdet i lovforslaget, og da jeg hørte beretninger om homoseksuelles triste skæbne i Uganda, Sudan, Iran og Nigeria, for blot at nævne nogle få eksempler, indså jeg, hvor forfærdeligt rodfæstet homofobi stadig er i mange kulturer, hvilket er i åbenlys strid med disse landes menneskerettighedsforpligtelser. Den rolle, som yderligtgående evangelisk kristne i USA spiller for at fremme og finansiere adskillige initiativer af denne type i Afrika, er chokerende.

EU og EU-institutionerne må gøre alt, hvad de kan på stedet i de pågældende lande for at modvirke og bekæmpe den ondsindede og obskurantiske påvirkning fra disse intolerante personer, som opildner til en ny bølge af hadforbrydelser i Afrika.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Hr. formand! Det glæder mig meget i forbindelse med det ugandiske lovforslag, som har udløst så stor vrede blandt os, at de medlemmer fra de forskellige politiske grupper i Parlamentet, som har haft ordet i denne debat, har talt med én stemme. Jeg mener, at det er udtryk for et enigt Parlament. Jeg har anmodet om ordet for ganske enkelt at tilslutte mig de øvrige talere, inden jeg senere stemmer i overensstemmelse hermed.

Jeg støtter hr. Cashman, forslagsstillerne og talspersonerne for grupperne. Det gør jeg, fordi kampen mod intolerance, forskelsbehandling og i dette tilfælde også homofobi og dødsstraf kræver, at vi står meget fast og opfordrer Kommissionen og Rådet til også at stå fast. Vi skal blive ved, indtil det lykkes os at få trukket dette skændige lovforslag tilbage. Forslagets vedtagelse ville svare til at sende Uganda tilbage til kolonitiden.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg vil også gerne sige, at jeg er rystet over fremsættelsen af det lovforslag, som vi er i gang med at drøfte. Det siger sig selv, at vi i Europa ikke kan acceptere, at personer straffes for deres seksuelle orientering og for ikke at udlevere oplysninger om en persons seksuelle orientering.

Jeg vil også gerne understrege, at den aktuelle drøftelse finder sted samtidig med forhandlingerne om anden revision af Cotonou-aftalen. Uganda deltager i disse forhandlinger, og behovet for at respektere menneskerettighederne fremgår meget tydeligt af denne aftale. Jeg stemte som medlem af Udviklingsudvalget i mandags for en betænkning af fru Joly om netop Cotonou-aftalen.

Jeg synes, at dagens debat, om end den kunne have fundet sted tidligere i sidste måned, stiller os i en situation, hvor vi naturligvis ikke kan andet end at fordømme det, der sker i Uganda.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Hr. formand! Jeg vil gerne bidrage til denne debat ved at minde alle om, at der i Kampala, Uganda, til maj næste år afholdes en konference om revision af statutten for Den Internationale Straffedomstol. Det er faktisk nu ti år siden, at denne vigtige straffedomstol blev oprettet, og jeg håber, at Ugandas regering vil gennemgå sin egen lovgivning fra alle vinkler og sørge for, at den er i tråd med internationale aftaler, og vil overholde princippet om ikkeforskelsbehandling.

Paweł Samecki, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen er dybt bekymret over det lovforslag om kriminalisering af homoseksualitet, som for nylig blev fremsat for Ugandas parlament. Lovforslaget skaber, såfremt det vedtages, alvorlige menneskeretlige problemer, som Kommissionen tager meget seriøst.

Det er Kommissionens holdning, at kriminaliseringen af homoseksualitet, hvilket er formålet med lovforslaget, vil være i strid med FN's menneskerettighedskonventioner. Uganda har ratificeret disse konventioner og er således juridisk forpligtet til at overholde dem, uden forskelsbehandling eller diskrimination. Den nationale lovgivning skal være i overensstemmelse med de internationale menneskerettighedsforpligtelser. Lovforslaget vil bl.a. være i strid med den EU-støttede FN-erklæring om seksuel orientering og kønsidentitet af 18. december 2008 med hensyn til kravet om afkriminalisering af homoseksualitet.

Kommissær De Gucht gav personligt udtryk for disse bekymringer i et brev til præsident Museveni i november. Han understregede, at respekt for menneskerettigheder er af største betydning for Kommissionen og Parlamentet. Han gav imidlertid også udtryk for sin tillid til præsidenten og til, at en så bagstræverisk lovgivning ikke vil blive tilladt under hans styre.

Formandskabet og missionscheferne i Uganda har også ved flere lejligheder rejst spørgsmålet over for Ugandas regering, på møder med premierministeren og justitsministeren, på artikel 8-møder og over for Ugandas menneskerettighedskommission. I forbindelse med den seneste demarche den 3. december mødtes EU-formandskabet og den lokale trojka med den fungerende udenrigsminister over for hvem, de endnu engang gav udtryk for disse alvorlige bekymringer, bekræftede deres støtte til grundlæggende frihedsrettigheder og mindede Uganda om landets internationale forpligtelser. Ministeren, som nævnte, at det tager tid at ændre traditionelle værdier og kulturelle traditioner, og som hævdede at have beviser for, at der føres kampagner,

som har til formål at udnytte fattige og rekruttere dem til homoseksualitet, tog EU's holdninger til efterretning og påtog sig personligt at videregive dem til regeringen og parlamentet, så de kunne træffe beslutning på et informeret grundlag.

Kommissionen håber, at disse demarcher sammen med andre landes demarcher og i lyset af det fortsatte partnerskab mellem EU og Uganda vil føre til en revision af lovforslaget, så det bliver i overensstemmelse med internationale principper om ikkeforskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingen.

12.2. Aserbajdsjan: ytringsfrihed

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om syv forslag til beslutning om ytringsfrihed i Aserbajdsjan.

Fiorello Provera, forslagsstiller. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! EU er gået i gang med et interessant østligt partnerskabsprojekt, som har mødt opbakning fra og har fremmet samarbejdet med seks lande, Armenien, Belarus, Georgien, Moldova, Ukraine og Aserbajdsjan.

Projektet styrker forbindelserne mellem EU og disse lande og kan føre til demokratisk og økonomisk udvikling i området, om end i forskellig udstrækning afhængig af det enkelte lands historie. Da der er tale om en velovervejet politisk strategi, er det efter min mening upassende at afholde denne uopsættelige forhandling om to unge bloggere, som blev dømt på grundlag af endnu uafklarede hændelser, mens vi ser igennem fingre med andre episoder, som ganske enkelt er tragiske, f.eks. den nylige massakre på 57 personer, som var samledes for at støtte en præsidentkandidat i Filippinerne.

Alle Parlamentets grupper med undtagelse af vores støtter et forslag til beslutning om Aserbajdsjan, der er groft og ude af trit med de partnerskabsinitiativer, som vi har iværksat. Jeg er overbevist om, at de stærke synspunkter i den beslutning, der er sat til afstemning i dag, ikke blot kan gøre forholdet mellem den aserbajdsjanske regering og EU mere spændt, men også kan have den modsatte effekt på sagen om de to unge, eftersom denne beslutning kunne bringe en benådning i fare.

Jeg vil i den forbindelse gerne minde Dem om den beslutning, der blev vedtaget i plenarforsamlingen i går, hvor vi forkastede en beslutning om sagen om Aminatou Haidar for ikke at bringe de igangværende diplomatiske forhandlinger i fare. Jeg føler desuden, at det er uheldigt, at vi på det samme møde sætter to beslutninger til afstemning – en om Belarus og en om Aserbajdsjan – hvis tone er meget forskellig, når begge lande indgår i det østlige partnerskab.

Lidia Joanna Geringer de Odenberg, forslagsstiller. – (PL) Hr. formand! Da Europa den 11. november i år markerede årsdagen for afslutningen af Første Verdenskrig, blev nogle aserbajdsjanske journalister, som havde vowed at skrive om den udbredte korrupsion og arbejdsløshed i landet, idømt flere års fængsel. Journalisterne blev officielt tiltalt for at have opildnet til optøjer og udbredt terrorisme.

På den rangliste, som Freedom House har udarbejdet, har Aserbajdsjan status som "ikke frit". Ifølge Journalister Uden Grænser ligger Aserbajdsjan på en 146. plads ud af 175 lande i en undersøgelse om ytringsfrihed. Der kommer også foruroligende signaler fra analyser foretaget af Economist Intelligence Unit, som har analyseret Aserbajdsjan i forhold til politiske frihedsrettigheder. Det bør i den forbindelse ikke overraske nogen, at de aserbajdsjanske myndigheder sidste år afviste at give sendetilladelse til udenlandske medier som BBC og Radio Free Europe.

Jeg mener, at tiden er inde til, at EU reviderer sin strategi over for Aserbajdsjan og udnytter, at landet er en del af den europæiske naboskabs- og partnerskabspolitik, og begynder at lægge større pres på landets myndigheder. Jeg vil desuden gerne tilslutte mig min politiske gruppes krav om en ubetinget løsladelse af de fængslede journalister og behørig ændringer af aserbajdsjansk lovgivning.

Marietje Schaake, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Aserbajdsjan har indgået en række partnerskabsaftaler med EU. Landet er både en del af naboskabspolitikken og det østlige partnerskab. Der er ikke kun tale om et handelssamarbejde. Aserbajdsjan har også skrevet under på at ville respektere demokratiet, menneskerettighederne og retsstaten. Alt dette er imidlertid alvorligt truet på grund af det nuværende styre.

Vi sætter i dag fokus på sagen om Emin Milli og Adnan Hajizade, som er udtryk for et slag mod frie medier, ytringsfrihed og civilsamfundet, og som stikker meget dybere og rækker meget længere end sagen om de to såkaldte bloggere. De benyttede netop nye medier som Facebook og Twitter i forbindelse med deres ungdomsorganisations arbejde, men sagen er, at vi ikke engang ved, hvorfor de sidder fængslet, da beviser til forsvar for deres sag ikke blev godkendt i retssagen, en retssag, der ikke levede op til internationale standarder – og i den grad ser fabrikeret ud.

Hvis vi ikke kan stole på, at den aserbajdsjanske regering overholder sin forpligtelse til at respektere demokratiet, menneskerettighederne og retsstaten i henhold til forskellige aftaler, som den selv har indgået med EU, så kan EU slet ikke betragte Aserbajdsjan som en troværdig partner. Det gælder også i forhold til handelsforbindelserne.

Den aserbajdsjanske regering opfordres i denne beslutning til at overholde sine egne løfter og begynde at opbygge sin legitimitet i det internationale samfund ved at respektere sine egne borgere og tildele dem demokratiske rettigheder og menneskerettigheder og sikre respekten for retsstaten.

I går uddelte Parlamentet Sakharovprisen, og vi hørte en meget imponerende tale af modtageren, hr. Kovalev, som sagde, at frygt kun kan imødegås med tankefrihed, og der er først tankefrihed, når ytringsfriheden reelt er garanteret, og så hører vi om disse personer, som blot udtaler sig kritisk om regeringen. Vi skal som europæere i samarbejde med Aserbajdsjan garantere frihedsrettigheder på alle områder.

Ulrike Lunacek, forslagsstiller. – (DE) Hr. formand! Den forrige taler har allerede nævnt nogle af detaljerne i denne beslutning. Beslutningen blev bl.a. udarbejdet på grund af en episode i juli 2009, hvor to unge bloggere, Emin Milli og Adnan Hajizade, blev overfaldet på en restaurant, henvendte sig til politiet for at anmelde hændelsen og derefter selv blev anholdt.

De blev retsforfulgt, og rettergangen var ifølge internationale observatører, bl.a. Amnesty International, langt fra retfærdig. Den video, som tilsyneladende blev optaget i restauranten, og som tydeligt viser, hvem der blev overfaldet, og at overfaldsmændene var nogle andre end de to bloggere, blev f.eks. ikke afspillet.

Det står derfor klart, at dommen ikke lever op til de kriterier, som en stat skal overholde i henhold til retsstatsprincippet. Jeg håber derfor meget, at alle beviser vil blive fremlagt, når en ny retssag finder sted.

Det glæder mig, at det er lykkedes os at fremsætte et beslutningsforslag, som bakkes op af næsten alle grupper. Jeg finder det beklageligt, at hr. Proveras gruppe ikke tilslutter sig os og i stedet lægger vægt på, at vi bør afvente, at sagen løser sig af sig selv, og gøre brug af de diplomatiske kanaler.

Jeg mener, hr. Provera, at Parlamentet, som har indgået et partnerskab med det aserbajdsjanske parlament, er nødt til at udtrykke sig klart. Menneskerettigheder er et grundlæggende spørgsmål. Fru Schaaake henviste til Sakharovprisen, som blev uddelt i går. Vi skal give udtryk for vores støtte til tankefrihed og beskytte den i hele verden.

Præsident Alijev har ofte udtalt, at den enkelte journalists rettigheder er vigtige, og at de skal forsvares af staten. Det er vores opgave at minde alle om dette, og jeg håber meget, at der i fremtiden bliver fremsat et nyt beslutningsforslag om partnerskabet mellem det aserbajdsjanske parlament og Europa-Parlamentet, da det desværre ikke lykkedes for to uger siden.

Joe Higgins, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Det glæder mig, at der rettes opmærksomhed mod de forfærdelige og vedvarende anslag mod menneskerettighederne i Aserbajdsjan: ingen mediefrihed og snesevis af fængslede journalister, nogle udsat for vold og andre ligefrem dræbt i de senere år. Vi må imidlertid spørge os selv, hvorfor Ilham Alijevs regime indfører en så uhyggelig undertrykkelse. Det er selvfølgelig for at prøve at skjule den enorme korruption i landet. Regeringstoppen har på utrolig vis beriget sig selv, særlig inden for olie- og gasindustrien, samtidig med at 90 % af Aserbajdsjans befolkning lever i yderste fattigdom og ikke har fået del i udbyttet af landets naturressourcer.

Vestlige regeringer og multinationale selskaber opfører sig som sædvanlig meget hyklerisk i den forbindelse. De tager på vanlig vis hensyn til regimet for at fremme handelen, og selskaberne genererer kæmpe overskud ved at udnytte de naturressourcer, som retmæssigt tilhører den aserbajdsjanske befolkning. Man burde spørge de vestlige regeringer, hvorfor de – i stedet for at understøtte regimet – ikke kræver, at olieressourcerne anvendes til at ændre befolkningens liv.

Medlemmerne af Parlamentet er helt med rette barske i deres fordømmelse af anslaget mod retten til at fremsætte kritik af regimet og demonstrere frit i Aserbajdsjan, og jeg kan ikke lade være med at benytte

lejligheden til at fordømme det danske politis skandaløse undertrykkelse af demonstranterne i København i de seneste dage, hvor op mod 1 000 helt fredelige demonstranter er blevet anholdt, lagt i håndjern og efterladt i kulden i timevis.

Da jeg protesterede og krævede, at nogle personer fra CWI blev løsladt, fortalte politiet selv, at der var tale om en præventiv anholdelse, en præventiv tilbageholdelse. Det, som gælder Aserbajdsjan, bør bestemt også gælde en EU-medlemsstat.

Ryszard Antoni Legutko, *forslagsstiller*. – (PL) Hr. formand! I Aserbajdsjan er to personer blevet idømt strenge domme og fængslet, fordi de har udtrykt forholdsvis mild og fintfølelse kritik af regeringen. Hvad betyder det?

Det betyder for det første, at landet ikke har et godt retsvæsen, og det ser ikke ud til, at det vil få det. Det betyder for det andet, at Aserbajdsjan har et autoritært system, der overtager kontrollen med flere og flere områder af det politiske liv. Enhver indrømmelse straffes. Hvad kan vi gøre i denne situation?

Vi bør bestemt gribe ind i hvert enkelt tilfælde, hvor loven overtrædes, ligesom vi gør i denne debat. En sådan indgriben har ganske ofte været vellykket. Det er betydelig vanskeligere at gennemtvinge institutionelle forandringer. EU's indsats på det område har til dato ikke været tilfredsstillende, delvist fordi vi stadig er overbærende med visse tyranner, mens vi højroster kritiserer andre. Repræsentanterne for Memorial nævnte dette flere gange i Parlamentet.

Vi har til dels også problemer, fordi det er meget vanskeligt, besværligt og langsommeligt at forandre et autoritært styre. Det er en meget pessimistisk konklusion, men jeg vil slutte af med at sige, at vi trods alt ikke bør indstille vores indsats, men konsekvent udøve pres.

Tunne Kelam, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! EU udsendte i starten af året en erklæring om frihed og medier i Aserbajdsjan. Jeg finder det beklageligt, at der ikke har været nogen reaktion på de bekymringer for mediefriheden, der blev givet udtryk for under det regelmæssige møde med de aserbajdsjanske parlamentsmedlemmer. Europa-Parlamentet er derfor nødt til at indtage et standpunkt. Det bliver i øvrigt den sidste beslutning, vi vedtager i 2009.

PPE-Gruppens største bekymring er – og det glæder mig, at alle grupper deler samme bekymring – forringelsen af mediefriheden i landet. Den udbredte chikane, forfølgelse og domfældelse af journalister fra oppositionen er foruroligende. Vi opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til straks at løslade de fængslede journalister. Det gælder også de to unge bloggere.

Det andet problem er de aserbajdsjanske myndigheders nylige beslutning om at tilbagekalde flere internationale radiostationers FM-radiolicenser, bl.a. Radio Free Europe, Voice of America og BBC World Service, hvilket fratager landets lyttere værdifulde og uafhængige informationskilder. Jeg anmoder i den forbindelse medlemmerne om at godkende et mundtligt ændringsforslag til punkt 7 i beslutningen. Jeg foreslår, at vi ikke blot beklager situationen, men kraftigt opfordrer den aserbajdsjanske regering til at trække sin beslutning tilbage og forny de pågældende radiostationers FM-radiolicenser.

Mangfoldig, fri og uafhængig information er nøglen til et stærkt civilsamfund, sådan som Sergei Kovalev fortalte os i går i Parlamentet. Det gælder også fuldt ud EU's forbindelser med Aserbajdsjan.

Laima Liucija Andrikiienė, *for PPE-Gruppen*. – (EN) Hr. formand! Aserbajdsjan er en vigtig EU-partner og bestemt en vigtig partner i indsatsen for at garantere EU's energiforsyningssikkerhed.

Uanset hvor vigtig olie og gas er, er det imidlertid ikke alt. Aserbajdsjan har forpligtet sig til at arbejde for et demokratisk og pluralistisk samfund, hvilket fremgår af partnerskabs- og samarbejdsaftalen og af politikken for det østlige partnerskab, som Aserbajdsjan fuldt ud agter at deltage i. Vi bør rose præsident Alijevs skridt i den rigtige retning, f.eks. beslutningen om at løslade 119 fanger, herunder fem journalister, i slutningen af 2007.

Situationen med hensyn til mediefrihed bliver imidlertid kun værre. Vi har en række sager, hvor vi skal støtte kravet om mediefrihed, bl.a. tilfældet med bloggerne og radiolicenserne til BBC og Radio Free Europe. Vi må ikke vige tilbage fra at minde Aserbajdsjan om, at befolkningen skal have ret til at ytre sig frit, også selv om de har et kritisk syn på regeringen. Det er det grundlæggende princip i et demokratisk samfund, og et demokratisk Aserbajdsjan skal være et mål, der er lige så vigtigt som ...

(Formanden afbrød taleren)

Vilija Blinkevičiūtė, for S&D-Gruppen. – (LT) Hr. formand! Ytringsfrihed er en grundlæggende menneskeret og en hjørnesten i et demokratisk samfund. Aserbajdsjan har ratificeret den europæiske menneskerettighedskonvention og forpligtet sig til at overholde bestemmelserne i konventionens artikel 10, som vedrører ytrings- og informationsfrihed. Artiklen fastslår, at enhver har ret til ytringsfrihed og til at modtage og give meddelelser uden indblanding fra offentlige myndigheder. Ved at deltage i gennemførelsen af den europæiske naboskabspolitik og det østlige partnerskabsinitiativ har Aserbajdsjan også forpligtet sig til ikke at tilsidesætte menneskerettighederne eller krænke de personlige frihedsrettigheder og værne om demokratiske principper i landet. I den seneste tid er retten til ytringsfrihed og foreningsfrihed imidlertid i stigende grad kommet under pres i Aserbajdsjan, og medieaktiviteter er blevet pålagt restriktioner. Volden mod journalister og civilsamfundsaktivister er tiltagende. Jeg vil gerne opfordre Aserbajdsjan til at tage Parlamentets forslag og incitamenter til efterretning og forbedre systemet til beskyttelse af menneskerettigheder og garantere respekten for mediefriheden.

Ryszard Czarnecki, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Aserbajdsjan er endnu engang dukket op på Parlamentets dagsorden. Vi talte om Aserbajdsjan i sidste valgperiode, hvor vi vedtog tre beslutninger, bl.a. en om mediefriheden i landet. Vi talte også om Sydkaukasus og i den forbindelse om Aserbajdsjan.

Vi interesserer os for Aserbajdsjan og har stor tiltro til landet. Det forsøger langsomt at finde vej og bevæger sig stadig nærmere den vestlige verden og har ikke retning mod øst. Det bør vi værdsætte. Jeg synes, at vi betragter Aserbajdsjan med stor tiltro, hvilket også gælder landets ledere. Denne tiltro må imidlertid ikke få os til at undlade at give udtryk for ting, som vi ikke bryder os om. En situation, hvor to bloggere fængsles for at sige deres mening om myndighederne, bør bestemt ikke finde sted.

Vi bør støtte de aserbajdsjanske myndigheders proeuropæiske retning, for der finder en løbende politisk diskussion sted om, hvorvidt landet skal tilnærme sig EU eller Rusland. Vi bør i den forbindelse støtte alle dem, som ønsker at tilnærme sig den vestlige verden. Når vi støtter dem, skal vi imidlertid tale om de værdier, som ligger til grund for denne verden – pressefrihed og ytringsfrihed er grundlæggende værdier, og det bør vi gøre fuldstændig klart.

Aserbajdsjan befinder sig bestemt ikke i en let situation, for Rusland forsøger at genopbygge sit område med politisk og økonomisk indflydelse, men vi skal i vores indsats for at få de aserbajdsjanske myndigheder tættere på EU tale åbent om landets mangler.

Jaroslav Paška, for EFD-Gruppen. – (SK) Hr. formand! Ytringsfrihed er en meget vigtig del af et demokratisk samfund. Det er derfor korrekt af EU meget nøje at overvåge enhver handling, der har til formål at afskrække dem, som åbent kritiserer fejl begået af statslige embedsmænd.

Jeg forstår ud fra det perspektiv godt Parlamentets udfordring i forhold til de aserbajdsjanske myndigheder og i forhold til at udtrykke bekymring over resultaterne af en politiefterforskning af unge, som fremsatte satiriske bemærkninger vedrørende synlige mangler i landets politiske liv. Jeg er enig i, at vi ikke kan ignorere de åbenlyst negative signaler fra Aserbajdsjan, og jeg sår ikke tvivl om kritikken af det politiske miljø i Aserbajdsjan, men jeg føler samtidig heller ikke, at der har været nogen overbevisende kritik fra Parlamentets side af de aktuelle begivenheder i Filippinerne, hvor 57 politiske gidsler er blevet myrdet. Vi bør efter min opfattelse beskæftige os med alle de problemer, der ryster den demokratiske verden.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Jeg havde efter det første valg til Europa-Parlamentet i 1979 den ære at arbejde sammen med Otto von Habsburg, som nu er alvorligt syg, om at opbygge Parlamentets menneskerettighedstradition, herunder disse aktuelle og uopsættelige forhandlinger torsdag eftermiddag. Jeg blev valgt til Europa-Parlamentet i 1994 og har haft den ære at arbejde sammen med hr. Schulz og andre om at videreudvikle denne menneskerettighedstradition, som vi med rette er stolte af. Jeg blev derfor chokeret, da hr. Provera med henvisning til hr. Schulz, som ikke fortjente dette, sagde, at denne sag ikke burde tages op, og nærmest gentog det aserbajdsjanske styres trusler mod landets borgerrettighedsforkæmpere ved at sige, at de må finde sig i det.

Menneskerettighedsprisen er allerede blevet nævnt i dag. Jeg husker tydeligt, hvad folk sagde, dengang vi støttede Andrej Sakharov, Vytautas Landsbergis og andre borgerrettighedsforkæmpere: "Lad venligst være med at blande Dem. Vi vil gøre brug af de diplomatiske kanaler, og De gør større skade end gavn." Nu ved vi, at det var afgørende for disse mennesker, at Parlamentet utvetydigt tog til orde for dem. Lad os derfor fortsætte vores uafhængighedstradition torsdag eftermiddag. Jeg vil gerne bede gruppeformændene om at give os lidt handlefrihed.

Det har intet med partipolitik at gøre. På sidste møde sagde et medlem, at vi ikke kunne tale om Kina, fordi vi skulle til at afholde møder med Kina. I dag var det et andet emne, Vestsahara. Måske kan det i enkelte sager retfærdiggøres, men jeg er alvorligt bekymret for vores menneskerettighedsarbejde. Sagen om Aserbajdsjan viser, hvor vigtigt det i den forbindelse er at kunne skelne. Landet var en sovjetisk satellitstat. Der blev oprettet monokulturer, og landet blev ødelagt og underkastet et brutalt regime. Det begynder nu langsomt at blive mere demokratisk. Det har som medlem af Europarådet forpligtet sig til at respektere menneskerettighederne, og vi skal hjælpe Aserbajdsjan med at fortsætte ad denne vej.

(Bifald)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg støtter også det, som hr. Posselt sagde tidligere. Jeg vil samtidig gerne anmode den aserbajdsjanske regering om at respektere den enkelte borgers ret til ytringsfrihed og straks opgive anklagerne mod de to unge mænd, som blev retsforfulgt på grundlag af fabrikerede beviser, sådan som fru Lunacek nævnte tidligere. Jeg mener, at det skal ske med det samme, fordi situationen i landet med hensyn til pressefrihed er blevet kraftigt forværret, hvilket også fremgår af de seneste rapporter fra Europarådet og OSCE.

Jeg mener desuden, at den aserbajdsjanske regering må gøre noget straks, for den skal overholde sine forpligtelser i henhold til både den europæiske naboskabspolitik og det østlige partnerskab.

Jeg vil slutte af med at sige, at også jeg blev chokeret over begivenhedernes udvikling i dag med hensyn til Aminatou Haidar, især også fordi de lidelser, som hun har været igennem, kunne have været undgået ved hjælp af et godt samarbejde mellem de marokkanske og spanske myndigheder.

Jeg mener ikke, at vores beslutning ville have forvoldt nogen skade, men faktisk ville have ført en masse godt med sig.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne henvise til artikel 47 i Aserbajdsjans forfatning, hvoraf det fremgår, at enhver har ret til tanke- og ytringsfrihed. Det er desværre blot tomme ord, for forfatningen bliver ikke respekteret.

Jeg har i over fem år været medlem af de parlamentariske samarbejdsudvalg for EU og Sydkaukasus. Jeg har besøgt Aserbajdsjan under hver samling i den parlamentariske forsamling. Der er i et af dokumenterne et punkt om overtrædelse af princippet om ytringsfrihed og om, hvordan journalister og forlæggere ender i fængsel, ofte på grundlag af falske anklager, og ikke får lægehjælp, når de er syge. Vi har også en sag om en journalist, der døde, fordi han ikke fik lægehjælp.

Jeg har haft lejlighed til at besøge azerske fængsler. Standarderne her er meget forskellige fra dem, vi er vant til i Europa. Det er derfor godt, at vi bliver ved med at fastholde, at principperne i den aserbajdsjanske forfatning skal respekteres.

Paweł Samecki, medlem af Kommissionen. – (EN) Aserbajdsjan er et vigtigt land for EU, både som energiproducent og transitland og også i kraft af dets bidrag til den regionale stabilitet i Sydkaukasus. Aserbajdsjan er et af de seks partnerlande, der indgår i det østlige partnerskab, og vi lægger stor vægt på, at de fælles værdier, der ligger til grund for dette partnerskab, respekteres.

Der har været en partnerskabs- og samarbejdsaftale i ti år. Aserbajdsjan har imidlertid udtrykt interesse for at knytte tættere forbindelser til EU ved at erstatte denne aftale med en associeringsaftale.

EU's udenrigsministre besluttede i september at påbegynde forberedelserne til indgåelsen af sådanne aftaler med landene i Sydkaukasus, og nu drøftes forhandlingsdirektiver, også for Aserbajdsjan.

Indledningen af forhandlingerne med alle landene i Sydkaukasus vil i overensstemmelse med Rådets beslutning afhænge af tilfredsstillende fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de nødvendige politiske betingelser, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, markedsøkonomiske principper samt bæredygtig udvikling og god regeringsførelse.

Vi foretager hvert år en dybdegående og afbalanceret analyse af det enkelte partnerlands fremskridt med gennemførelsen af dets handlingsplaner i henhold til den europæiske naboskabspolitik. Vi har netop indledt det forberedende arbejde med rapporten for 2009.

Jeg ønsker ikke at foregribe rapportens konklusioner, men jeg vil gerne komme med et par bemærkninger, især vedrørende situationen omkring grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettigheder. Vi fremførte i vores rapport fra 2008, at Aserbajdsjan har gjort gode fremskridt i forbindelse med den økonomiske

udvikling, men fortsat ikke i særlig høj grad respekterer menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, demokratiet og retsstaten.

Vi har desværre efterfølgende set en negativ udvikling, bl.a. ændringer af forfatningen, afskaffelsen af begrænsninger i statschefens mandat samt tilbageholdelsen og siden hen domfældelsen af to bloggere.

Den negative udvikling omfatter også den fortsatte forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere, oppositionsaktivister og journalister samt en yderligere forværring af mediefriheden.

EU har i forskellige forbindelser taget disse spørgsmål op på alle myndighedsniveauer og vil fortsat gøre det. Kommissionen anvender samtidig en lang række værktøjer, som skal hjælpe Aserbajdsjan med at imødegå udfordringerne i forbindelse med en ny aftale.

Vi anvender bistand fra det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument. Vi yder målrettet støtte gennem det omfattende program for institutionsopbygning. Denne indsats vil bl.a. være vigtig i forhold til retsstaten og den dømmende magts uafhængighed.

Aserbajdsjan vil også modtage bistand fra det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder.

Endelig foreslår vi i henhold til den eksisterende partnerskabs- og samarbejdsaftale at oprette et underudvalg for retfærdighed, frihed og sikkerhed samt menneskerettigheder og demokrati. Det vil udgøre et vigtigt og supplerende forum for formidling af vores budskaber.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingen.

13. Afstemning

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

13.1. Uganda: lovforslag om kriminalisering af homoseksualitet (afstemning)

13.2. Aserbajdsjan: ytringsfrihed (afstemning)

- Før afstemningen om punkt 7:

Laima Liucija Andrikienė, for PPE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg fremsætter på vegne af PPE-Gruppen følgende mundtlige ændringsforslag til punkt 7: Ordene "beklager de aserbajdsjanske myndigheders beslutning om ikke" bør erstattes med ordene "opfordrer kraftigt de aserbajdsjanske myndigheder til", så teksten kommer til at lyde således: "opfordrer kraftigt de aserbajdsjanske myndigheder til at forny FM-radiolicenserne for en række internationale radiospredningsforetagender..." osv.

(Det mundtlige ændringsforslag godkendtes)

14. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

15. Anmodning om ophævelse af parlamentarisk immunitet: se protokollen

16. Valgs prøvelse: se protokollen

17. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

18. Gennemførelsesforanstaltninger (forretningsordenens artikel 88): se protokollen

19. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

20. Skriftlige erklæringer indført i registret (forretningsordenens artikel 123): se protokollen

21. Fremsendelse af tekster vedtaget under dette møde: se protokollen

22. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

23. Afbrydelse af sessionen

Formanden. – Mine damer og herrer! Det var det sidste møde i år. Det glæder mig, at de nye medlemmer er faldet så godt til i løbet af de seneste måneder. Jeg ønsker Dem alle en glædelig jul og en god start på 2010. Jeg håber, at De alle ved udgangen af 2010 vil kunne sige, at det var et godt år.

Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 16.10)

BILAG (skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 20 af Nikolaos Chountis (H-0432/09)

Om: Revision af den nationale strategiske referenceramme på grund af krisen

Verdenskrisen har skabt nye behov og nye prioriteter for såvel budgetpolitikken som i forbindelse med planlægning af medlemsstaternes politik for økonomisk udvikling.

På denne baggrund er adskillige medlemsstater nødt til ikke alene at omlægge programmer og aktioner men også ændre ordningen for finansiering af de nationale strategiske referencerammer (NSRF).

Kommissionen bedes besvare følgende:

Hvilke forslag undersøger Kommissionen med henblik på at lette opgaven for de medlemsstater, der ønsker at tilpasse deres EU-samfinansierede programmer til den aktuelle situation? Overvejer den at ændre finansieringsrammen for NSRF for at lette byrden for medlemsstaterne, hvoraf størstedelen står over for enorme budgetproblemer på grund af krisen?

Svar

Som svar på den økonomiske krise vedtog Kommissionen i november 2008 en global strategi⁽²⁾, som gentager betydningen af at fokusere genoprettelsesaktionerne på bestemte foruddefinerede prioriteter, som stimulerer vækst og jobrelaterede målsætninger. Disse målsætninger, som handler om at investere i mennesker, erhvervsliv, forskning og infrastruktur, er i vid udstrækning de samme som samhørighedspolitikens prioriteter og de deraf følgende udviklingsprogrammer i de enkelte medlemsstater.

Med det overlappende mål om at fremskynde gennemførelsen af disse programmer, accelerere finansieringen til finansieringsmodtagerne og forenkle reglernes gennemførelse har samhørighedspolitikens svar på krisens nye behov og prioriteter været baseret på to søjler.

For det første blev der indført ændringer i lovgivningsrammen om strukturfondene med henblik på at accelerere investeringerne og forenkle gennemførelsen. Disse ændringer resulterede i over 6 mia. EUR yderligere forudbetalinger til medlemsstaterne i 2009 og tog således i høj grad højde for deres snævre budgetrammer som følge af krisen. De forenklede også i høj grad reglerne, lettet adgangen til strukturfondene og dannede grundlag for nye målrettede investeringer. Supplerende forslag fra Kommissionen om yderligere at tilpasse reglerne efter krisens konsekvenser og medlemsstaternes finansielle behov befinder sig for øjeblikket i lovgivningsprocessen og forventes vedtaget i starten af 2010.

For det andet stillede Kommissionen ikkelovgivningsmæssige forslag og anbefalinger til medlemsstaterne om at fremskynde gennemførelsen. Lovgivningsrammens indbyggede bestemmelser om strukturfondene gør det muligt at tilpasse udviklingsprogrammerne (de operationelle programmer) eller formelle ændringer heraf med henblik på at afspejle og reagere på de ændrede forhold.

I denne forbindelse opfordrede Kommissionen medlemsstaterne til at undersøge mulighederne for at ændre prioriteter og målsætninger med henblik på at koncentrere udgifterne om vækstområder som fastlagt i den europæiske genopretningsstrategi. De eksisterende programmers strategiske tilgang og brede anvendelsesområde giver allerede mulighed for megen fleksibilitet med hensyn til at tilpasse eksisterende operationelle programmer til specifikke behov. Medlemsstaternes operationelle programmer under strukturfondene fokuserer allerede i vid udstrækning på de prioriterede områder inden for EU's fornyede Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse, som er mennesker, erhvervsliv, forskning og innovation samt grønnere økonomi. I stedet for at forsvinde under den finansielle krise er de målsætninger, som disse prioriteter er rettet mod, nu blevet endnu mere presserende. Ved at fokusere strategisk på de vedtagne prioriteter vil medlemsstaterne være bedre stillet og komme endnu stærkere ud af den aktuelle krise.

Samhørighedspolitikken kan yde vital støtte og stabil finansiering til offentlige institutioner og lokale og regionale genopretningsstrategier. Programmernes forvaltere kan i princippet tilpasse udgifternes og gennemførelsens relative hastighed på tværs af de forskellige prioriteter og kategorier af modtagere eller

(2) En europæisk økonomisk genopretningsplan, KOM(2008)0800.

erstatte ordninger med supplerende foranstaltninger, der er skræddersyet til at opfylde de øjeblikkelige behov. Lovgivningsrammens fleksibilitet bør udnyttes fuldt ud til at sikre, at alle samhørighedsressourcer mobiliseres med henblik på at støtte medlemsstaternes og den regionale genopretningsindsats.

Derudover kunne den aktuelle økonomiske kontekst bruges som et argument for at ændre de operationelle programmer. Kommissionen undersøger sammen med medlemsstaterne de eventuelle tidlige ændringer, der er nødvendige i de operationelle programmer for at opfylde nye behov, forenkle overdragelsen og fremskynde gennemførelsen af opstillede prioriteter. I så tilfælde kræver den eksisterende lovgivning en formel programrevision i henhold til artikel 33 i forordning (EF) nr. 1083/2006. I henhold til denne bestemmelse kræver enhver ændring af teksten i et operationelt program eller i Kommissionens beslutning om de operationelle programmer derfor en formel ændringsbeslutning, der træder i kraft øjeblikkeligt. Når ændringen vedrører nye udgifter, får den imidlertid tilbagevirkende kraft fra datoen for indgivelse af anmodningen om revision af det operationelle program til Kommissionen.

Derudover skal der forud for enhver ændring af et operationelt program i henhold til artikel 48 i forordning (EF) nr. 1083/2006 foretages en evaluering, som dokumenterer behovet for at revidere det pågældende operationelle program. Dette element er imidlertid underkastet Kommissionens forslag om ændring af forordning (EF) nr. 1083/2006. I henhold til den foreslåede ændring af artikel 48 kan andre informationskilder være tilstrækkelige til at begrunde en revision af et operationelt program i stedet for en evaluering. I forordningen fastsættes en frist på tre måneder, inden for hvilken Kommissionen skal træffe sin beslutning om en anmodning om revision.

Endelig er det ikke nødvendigt at ændre de nationale strategier, da revisionen af operationelle programmer ikke kræver revision af Kommissionens beslutning om de nationale strategiske referencerammer i henhold til bestemmelserne i artikel 33, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1083/2006.

Alle større ændringer i den strategi, som medlemsstaterne følger, skal imidlertid indlemmes i deres strategiske rapporter i henhold til bestemmelserne i artikel 29 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Georgios Papanikolaou (H-0429/09)

Om: Lissabontraktaten og EU's kommunikationspolitik

Lissabontraktaten medfører drastiske ændringer, ikke alene i EU's struktur og funktion men også for EU-borgernes liv. At sørge for, at borgerne modtager fyldestgørende information, er ubestrideligt en vanskelig sag. Værdien heraf kan let forstås i betragtning af den bekymring over utilstrækkelig information af borgerne, der ofte kommer til udtryk. På grund af denne mangel på information viser det sig ofte, at EU-borgerne er uvidende om bestemmelserne i den nye traktat, og at de ikke fuldt ud forstår, hvilke konsekvenser den vil få for deres dagligliv.

Kan Kommissionen oplyse, om det, for så vidt angår kommunikation, er lykkedes os i tilstrækkeligt omfang at inddrage EU-borgerne i de ændringer, der vil ske af EU's struktur? Mener Kommissionen, at EU-borgerne i tilstrækkelig grad oplyses herom, og hvilke kvantitative data understøtter denne formodning? Hvis nej, er der brug for yderligere foranstaltninger, og hvilke foranstaltninger burde der så i givet fald træffes?

Svar

Kommissionen er enig med spørgeren om Lissabontraktatens omfattende konsekvenser. For at give faktuel og klar information om den nye traktat stillede Kommissionen en række spørgsmål og svar samt den konsoliderede nye traktattekst til rådighed på Europa-webstedet⁽³⁾. Derudover udarbejdede Kommissionen en brochure til borgerne om den nye traktat med titlen "Din guide til Lissabontraktaten", som i enkle, faktuelle vendinger oplyser, hvad der er nyt i den nye traktat. Guiden findes på alle 23 officielle EU-sprog og er blevet omdelt i samtlige medlemsstater. Desuden besvarer EUROPE DIRECT-informationscentre hver dag borgernes spørgsmål om Lissabontraktatens konsekvenser og om, hvordan de kan blive inddraget i processen. Der er f.eks. blevet besvaret 2 814 spørgsmål om Lissabontraktaten, siden den blev undertegnet i december 2007.

⁽³⁾ http://europa.eu/lisbon_treaty/index_da.htm

Nu, hvor Lissabontraktaten er trådt i kraft, fokuserer vi på at få Lissabontraktaten til at fungere for borgerne. Og det er lige netop en af de interinstitutionelle kommunikationsprioriteter for 2010, som er blevet drøftet og godkendt af et stort flertal i Den Interinstitutionelle Informationsgruppe (den 24.11.2009). Ud over ovennævnte kommunikationsmateriale er Kommissionen i færd med at udarbejde en ny pakke multimedieprodukter indeholdende en modulopbygget audiovisuel dokumentar, didaktisk materiale til lærere og elever og værktøjer til kommunikatorer og en tilhørende ny mediekampagne. EU's grundlæggende kommunikationsprodukter om EU's funktionsmåde og politikker vil også blive ajourført, så de afspejler de ændringer, som Lissabontraktaten medfører.

Kommissionen fortsætter sit arbejde med virkelig at inddrage borgerne i traktatens gennemførelse. En af de konkrete muligheder er den offentlige høring om borgerinitiativet, som vil give en mio. borgere mulighed for at anmode Kommissionen om at stille et bestemt politisk forslag. For øjeblikket kan borgerne give deres mening til kende om, hvordan borgerinitiativet bør fungere i praksis. Kommissionen vil tage disse forslag i betragtning, når den stiller forslag om en forordning om borgerinitiativet, som skal vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Gay Mitchell (H-0437/09)

Om: Oplysning til borgerne om støtte fra Kommissionen

Vælgerne spørger ofte om, hvorvidt Kommissionen kan støtte dem eller et projekt, som de er involverede i, enten økonomisk eller logistisk. Selv om der står en masse gode oplysninger til borgerne på Kommissionens webside, er det vanskeligt at finde ud af, nøjagtigt hvad Kommissionen kan eller ikke kan gøre for at støtte borgerne på denne måde.

Hvilke foranstaltninger kan Kommissionen træffe for at forbedre kommunikationen med Europas befolkning på dette område? Er der mulighed for en webside og personale, der beskæftiger sig med sådanne forespørgsler og har til opgave at gøre det så enkelt og ligetil som muligt at søge støtte fra Kommissionen?

Svar

EU yder finansiering og tilskud til en bred vifte af projekter og programmer. Der findes spørgsmål og svar om, hvordan man kan søge om tilskud, samt informationer om EU's finansieringsmuligheder på Europa-webstedet:

http://europa.eu/policies-activities/funding-grants/index_da.htm

EU's borgere kan søge om tilskud i henhold til den officielle procedure, som de evt. kan få hjælp til hos Kommissionens repræsentationer i deres respektive hjemlande. Der findes endvidere informationer om aktuelt tilgængelige tilskud på websiderne for Kommissionens repræsentationer i medlemsstaterne:

http://ec.europa.eu/represent_da.htm

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Hans-Peter Martin (H-0456/09)

Om: Informationskampagner og offentlighedsarbejde

Margot Wallström vil om kort tid nedlægge sit hverv som medlem af Kommissionen. Hun bedes på grundlag af sine omfattende erfaringer besvare følgende spørgsmål:

Hvilke fejl ville kommissær Wallström advare sin efterfølger mod?

På hvilke områder er det efter hendes opfattelse nødvendigt at gøre den største indsats i de kommende år?

På hvilket område ville hun i dag handle anderledes? Var Lissabon-kampagnen i Irland hendes største succes?

Svar

Spørgeren anmodes venligst om at finde svar på sine spørgsmål i den nye publikation "Engaging citizens - Five years as European Commissioner for Institutional Relations and Communication Strategy", fra hvilken de væsentligste foranstaltninger kan opsummeres som følger: At være bedre til at lytte til borgernes meninger

og bekymringer, at være bedre til at forklare, hvordan beslutninger og initiativer påvirker deres dagligdag, og at handle lokalt og få bedre kontakt med folk ved at tale med dem i deres lokale omgivelser.

http://ec.europa.eu/commission_barroso/wallstrom/pdf/engaging-citizens_en.pdf

*
* *

Spørgsmål nr. 24 af Bernd Posselt (H-0426/09)

Om: Energiafhængighed af Rusland

Hvorledes vurder Kommissionen resultatet af EU's indsats for at mindske energiafhængigheden af Rusland, og hvorledes ser de konkrete udsigter ud for den nærmeste tid?

Svar

Den gaskrise, der skyldtes afbrydelsen af strømmene fra Rusland via Ukraine i januar 2009, viste, hvor sårbar EU er i almindelighed, og nogle medlemsstater i særdeleshed, med hensyn til energisikkerhed og ekstern energiafhængighed. Siden da er der blevet gjort fremskridt med hensyn til udviklingen af energiinfrastrukturer og sammenkoblinger samt krisemekanismer. Kommissionen har opfordret de berørte aktører til hurtigst muligt at gennemføre de nødvendige næste trin.

Den 16. november 2009 undertegnede EU og Rusland et memorandum om en tidlig varslingsmekanisme i energisektoren, som vedrører tidlig evaluering af potentielle risici og problemer i forbindelse med forsyning af og efterspørgsel efter naturgas, olie og elektricitet og forebyggelse og hurtig reaktion i tilfælde af en nødsituation eller risiko for en nødsituation. I denne forbindelse skal den tidlige varslingsmekanisme hjælpe med at undgå en gentagelse af den gaskrise, der opstod i januar 2009, ved at arbejde med forebyggelse og afhjælpning af nødsituationer med eventuel deltagelse af tredjeparter. Derudover mener Kommissionen, at det er meget vigtigt at have gennemsigtige og forudsigelige bilaterale lovrammer for forbindelserne mellem EU og Rusland på energiområdet, og den sigter derfor mod at indlemme faste bestemmelser i denne henseende i den nye aftale, der er under forhandling.

Kommissionen fortsætter sin nøje overvågning af udviklingen af forbindelserne mellem Rusland og Ukraine vedrørende gasbetalingerne. For så vidt angår infrastrukturen, har Kommissionen bemærket nogen fremgang med gennemførelsen af den fælles erklæring, der blev vedtaget på den internationale investeringskonference om modernisering af Ukraines gastransitsystem i marts 2009. Kommissionen har haft en række møder med de ukrainske myndigheder, og de internationale finansinstitutioner overvejer for øjeblikket detaljerne omkring de prioriterede projekter, der er identificeret i den overordnede plan for Ukraines gastransitsystem. På samme tid arbejder Kommissionen tæt sammen med Ukraines myndigheder for at sikre, at de nødvendige reformer, der blev understreget i den fælles erklæring fra konferencen, bliver gennemført med henblik på at give de internationale finansinstitutioner mulighed for at yde den nødvendige finansielle støtte.

På infrastrukturuområdet er der gjort væsentlige fremskridt i de seneste måneder, herunder:

Kommissionens og otte baltiske medlemsstaters undertegnelse af aftalememorandummet om planen for sammenkobling af det baltiske energimarked (BEMIP) i juni 2009, som er et vigtigt skridt i retning af at forbedre sammenkoblingen mellem det baltiske område og resten af EU.

Undertegnelsen af Nabucco-regeringsaftalen i juli 2009, som er et vigtigt skridt i retning af mere forskelligartede gasforsyninger fra det kaspiske område via den sydlige gaskorridor.

Den igangværende gennemførelse af forordningen om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet, som allokerer næsten 4 mia. EUR til specifikke projekter i gas- og elforbindelsessektoren, offshore-vindkraftanlæg og kulstofopsamling og -lagring. Kommissionen håber at kunne underskrive de første støtteaftaler ved udgangen af 2010.

Arbejdet med gas- og elsammenkoblingerne går fremad, og det forventes, at der vil blive iværksat konkrete initiativer i 2010.

I juli 2009 stillede Kommissionen et forslag om forordning om gasforsyningssikkerhed, som har til formål at opstille effektive lovgivningsrammer for krisesituationer. Dette forslag blev drøftet på det seneste møde i Rådet (energi), og Kommissionen håber, at man vil kunne nå frem til en politisk aftale om forslaget under det kommende spanske EU-formandskab.

EU intensiverer forbindelserne med vigtige energipartnere. Der er f.eks. for nylig blevet nedsat et energiråd mellem EU og USA på ministerniveau, og Kommissionen håber at få underskrevet aftalememorandummet om energi med Irak inden årets udgang, hvilket vil omfatte vigtige infrastrukturelementer.

Energisikkerheden vil klart blive ved med at stå højt på dagsordenen og vil være en stor udfordring for den kommende Kommission.

*
* *

Spørgsmål nr. 25 af Marian Harkin (H-0428/09)

Om: EU-mål for vedvarende energi

EU's lovgivning vedrørende anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder er en vigtig foranstaltning, der blev indført af EU for at sikre, at medlemsstaterne gør en indsats for at fastsætte en stabil politikramme for anvendelsen af vedvarende energi. Nylige statusrapporter fra Kommissionen har dog angivet, at visse medlemsstater kæmper for at opfylde målet om, at vedvarende energi skal udgøre en andel på 5,75 % i transportsektoren i 2010. Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har truffet for at øge produktionen af bæredygtige biobrændstoffer i EU? Hvilke skridt vil Kommissionen især tage for at sikre, at lande som Irland, der i øjeblikket halter bagefter med hensyn til at opfylde målet om 5,75 %, indfører nye incitamenter for at tilskynde produktionen af biobrændstoffer, der ville være økonomisk attraktive for små virksomheder og landbrugssektoren at få del i?

Svar

Kommissionen kan bekræfte, at det vejledende mål om, at vedvarende energi skal udgøre en andel på 5,75 % i transportsektoren, som fastsættes i direktiv 2003/30/EF om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport, sandsynligvis ikke vil blive nået på EU-plan. Dette til trods for at anvendelsen af biobrændstoffer i EU stiger hastigt og nåede op på ca. 3,3 % i 2008 sammenlignet med 0,5 % i 2003. De aktuelle lovgivningsrammer giver imidlertid ikke Kommissionen virkningsfulde instrumenter til at sikre, at medlemsstaterne når deres mål. Kommissionen har siden 2005 indledt 62 overtrædelsesprocedurer mod medlemsstaterne for manglende overholdelse af direktivets bestemmelser, men de fleste af disse vedrørte manglende overholdelse af indberetningsforpligtelserne eller manglende opstilling af nationale mål i henhold til direktivets referenceværdier.

Det var en af grundene til, at Kommissionen foreslog Rådet og Parlamentet at vedtage et nyt direktiv om fremme af vedvarende energikilder, som opstiller juridisk bindende mål for vedvarende energi og for vedvarende energi i transportsektoren. Dette nye direktiv 2009/28/EF er således en stærkere lovgivningsramme for fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder i transportsektoren, idet målet fra at være et vejledende mål bliver et bindende mål, anvendelsesområdet udvides fra biobrændstoffer til alle vedvarende energikilder, herunder elektricitet, og målet øges til 10 % inden 2020.

Direktivet opstiller ligeledes bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer. Disse bæredygtighedskriterier skal opfyldes, for at biobrændstofferne kan tælles med i det obligatoriske mål, og for at de kan nyde godt af støtteordninger. Bæredygtighedskriterierne vedrører en obligatorisk minimumstærskel for besparelser i drivhusgasemissioner ved anvendelse af biobrændstoffer, beskyttelse af arealer med høj biodiversitetsværdi, forebyggelse af skovrydning osv.

Kommissionen er bevidst om, at mange medlemsstater halter bagefter med hensyn til at opfylde målet om 5,75 %. Det er imidlertid fortsat medlemsstaternes ansvar at få opstillet de nødvendige incitamenter for at opmuntre til produktion eller anvendelse af vedvarende energi. Det er i medlemsstaternes interesse at få iværksat passende støtteforanstaltninger på nationalt plan med henblik på at bane vejen for at nå målet om, at vedvarende energi skal udgøre en andel på 10 % i transportsektoren inden 2020.

Medlemsstaterne skal gennemføre det nye direktiv om vedvarende energi inden december 2010, men allerede den 30. juni næste år skal medlemsstaterne indsende deres nationale handlingsplaner for vedvarende energi til Kommissionen, i hvilke de nøje gør rede for, hvordan de agter at nå deres mål, herunder målet om, at vedvarende energi skal udgøre en andel på 10 % i transportsektoren. Kommissionen vil evaluere disse planer og iværksætte passende foranstaltninger, herunder indlede overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, der ikke indsender planer i henhold til direktivets krav.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Silvia-Adriana Țicău (H-0441/09)**Om: Status for gennemførelsen af og foranstaltningerne i energi- og klimapakken**

Energi- og klimapakken, der blev vedtaget i december 2008, forpligter medlemsstaterne til at reducere deres forureningsudslip med 20% inden 2020. Hvis der indgås en aftale til afløsning af Kyotoaftalen, vil dette tal være 30%. Frem til 2020 skal 20% af energiforbruget komme fra vedvarende energikilder. Opfyldelsen af disse målsætninger kræver en reduktion af forureningen fra de energiintensive industrier, såvel som inden for områder såsom transport og byggeri. Energi- og klimapakkenes målsætninger nødvendiggør en modernisering af de europæiske virksomheder og en forbedring af energieffektiviteten i transport- og byggesektoren samt geologisk lagring af CO₂.

Kan Kommissionen oplyse, hvad status er for de fremskridt, der er gjort på vejen mod gennemførelse af foranstaltningerne i energi- og klimapakken, og om der er konstateret forsinkelser i forhold til den oprindeligt fastlagte tidsplan?

Svar

Direktivet om vedvarende energi⁽⁴⁾, som er en del af energi- og klimapakken, skal gennemføres inden den 5. december 2010. I artikel 4 kræves det, at hver medlemsstat vedtager en national handlingsplan for vedvarende energi, og at de forelægger Kommissionen deres nationale handlingsplaner for vedvarende energi senest den 30. juni 2010. Disse nationale handlingsplaner for vedvarende energi udarbejdes ved anvendelse af den model, som Kommissionen vedtog den 30. juni 2009, som fastsat i artikel 4, stk. 1, og i bilag VI til direktivet. For at hjælpe medlemsstaterne med at udarbejde deres nationale handlingsplaner for vedvarende energi kræves det ligeledes i direktivet, at hver medlemsstat offentliggør og forelægger Kommissionen et dokument om den forventede anvendelse af direktivets samarbejds mekanisme senest den 31. december 2009. Kommissionen giver ikke mulighed for at afvige fra denne tidsplan. Derudover er en række gennemførelsesforanstaltninger vedrørende biobrændstofferne bæredygtighedsordning under udarbejdelse.

Det reviderede emissionshandelsdirektiv⁽⁵⁾ indeholder bestemmelser om vedtagelse af en lang række gennemførelsesforanstaltninger, hvoraf mange er underlagt forskriftsproceduren med kontrol. Kommissionen begyndte at arbejde på gennemførelsen umiddelbart efter energi- og klimapakkenes vedtagelse i december 2008. Den første foranstaltning, nemlig beslutningen om listen over sektorer og delsektorer, der er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage, vil som planlagt blive vedtaget inden udgangen af december 2009. Det indledende arbejde med andre beslutninger, som Kommissionen har uddelegeret, er i fuld gang.

I beslutningen om den fælles indsats⁽⁶⁾ fastsættes bestemmelser om vedtagelse af fire gennemførelsesforanstaltninger, som alle er underlagt forskriftsproceduren med kontrol. Kommissionen begyndte at arbejde på gennemførelsen umiddelbart efter energi- og klimapakkenes vedtagelse i december 2008, og det indledende arbejde er i fuld gang.

CCS-direktivet⁽⁷⁾ indeholder ingen gennemførelsesforanstaltninger, men opfordrer Kommissionen til at opstille retningslinjer inden for tre områder. Arbejdet med retningslinjerne er i fuld gang.

For så vidt angår energieffektivitetsmålet i energi- og klimaændringspakken, er direktivet om bygningers energimæssige ydeevne⁽⁸⁾, direktivet om energitjenester⁽⁹⁾, direktivet om kraftvarmeproduktion⁽¹⁰⁾ og

(4) Direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EUT L 140/16 af 5.6.2009.

(5) Direktiv 2009/29/EF om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, EUT L 140 af 5.6.2009.

(6) Beslutning nr. 406/2009/EF om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020, EUT L 140 af 5.6.2009.

(7) Direktiv 2009/31/EF om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 200/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006, EUT L 140 af 5.6.2009.

(8) Direktiv 2002/91/EF om bygningers energimæssige ydeevne, EFT L 1 af 4.1.2003.

(9) Direktiv 2006/32/EF om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester, EUT L 114 af 27.4.2006.

(10) Direktiv 2004/8/EF om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked, EUT L 52 af 21.2.2004.

(gennemførelsesforanstaltningerne for) direktivet om miljøvenligt design⁽¹¹⁾ og direktivet om energimærkning⁽¹²⁾ enten blevet gennemført eller ved at blive gennemført. I alle disse direktiver kræves det, at medlemsstaterne offentliggør og forelægger Kommissionen deres relevante lovgivning i henhold til de fastsatte gennemførelsesdatoer. Kommissionen giver ikke mulighed for at afvige fra denne tidsplan. Derudover indeholdt den anden strategiske energireddegørelse⁽¹³⁾ som en opfølgning på den integrerede energi- og klimaændringspolitik 20-20-20⁽¹⁴⁾ et sæt nye kommissionsinitiativer om energieffektivitet, såsom den foreslåede omarbejdning af direktiverne om energimærkning og bygningers energimæssige ydeevne og et forslag om mærkning af dæk. Forslaget om at omarbejde direktivet om bygningers energimæssige ydeevne blev rykket et år frem i forhold til det, Kommissionen havde varslet i handlingsplanen for energieffektivitet for 2006⁽¹⁵⁾ med henblik på at sikre rettidig opnåelse af målet i energi- og klimaændringspakken. De seneste politiske aftaler om de to omarbejdede direktiver og vedtagelsen af forordningen om mærkning af dæk er virkelig en sejr og viser, at der er en stærk politisk vilje til en ambitiøs energieffektivitetspolitik.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Brian Crowley (H-0464/09)

Om: Vedvarende energi

Hvilke initiativer har Kommissionen taget inden for vedvarende energi med henblik på at sikre, at EU's klimamål opfyldes, og at der skabes flere jobs i en "smartere" og grønnere økonomi?

Svar

Direktivet om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder⁽¹⁶⁾, som er en del af energi- og klimapakken, der blev vedtaget i starten af 2009, skal gennemføres af samtlige medlemsstater inden den 5. december 2010. Efter direktivets vedtagelse lægges der nu vægt på fuldstændig og korrekt gennemførelse i medlemsstaterne. I den henseende kræves det i artikel 4, stk. 1, i direktivet, at medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres nationale handlingsplaner for vedvarende energi senest den 30. juni 2010. Den 30. juni 2009 vedtog Kommissionen en bindende model⁽¹⁷⁾, som medlemsstaterne skal anvende ved udarbejdelsen af deres plan. Når de nationale handlingsplaner er blevet forelagt, evaluerer Kommissionen dem og kontrollerer deres overensstemmelse med de nationale og europæiske mål i direktivet.

For at støtte de energiteknologiske fremskridt, der er nødvendige for at nå 2020-målene og målrette den generelle europæiske indsats, opfordres der i den samme energi- og klimapakke til gennemførelse af den strategiske energiteknologiplan (SET-planen)⁽¹⁸⁾. Et af de væsentligste resultater af denne foranstaltning har været udarbejdelsen af europæiske industriinitiativer for CO₂-fattige teknologier i samarbejde med industrien og medlemsstaterne (herunder vindenergi, solenergi, bioenergi og intelligente elnet) med identificerede mål, aktioner, nødvendige ressourcer og en nøjagtig tidsramme frem til 2020 i form af teknologiske køreplaner. Disse initiativer vil blive indledt i 2010 og dermed starte den praktiske gennemførelse. I sit forslag om

⁽¹¹⁾ Direktiv 2009/125/EF om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, EUT L 285 af 31.10.2009.

⁽¹²⁾ Direktiv 92/75/EØF om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger, EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16-19.

⁽¹³⁾ Meddelelse fra Kommissionen – Anden strategiske energireddegørelse: EU-handlingsplan for energiforsyningssikkerhed og -solidaritet, SEK(2008)2870, SEK(2008)2871, SEK(2008)2872 og KOM(2008)0781, offentliggjort den 13.11.2008.

⁽¹⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen – En energipolitik for Europa, KOM(2007)0001, offentliggjort den 10.1.2007.

⁽¹⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen – Handlingsplan for energieffektivitet: udnyttelse af potentialet, SEK(2006)1173, SEK(2006)1174, SEK(2006)1175 og KOM(2006)0545, offentliggjort den 19.10.2006.

⁽¹⁶⁾ Direktiv 2009/28/EF – EUT L 140/16 af 5.6.2009.

⁽¹⁷⁾ Kommissionens beslutning af 30. juni 2009 om fastlæggelse af en model for de nationale handlingsplaner for vedvarende energi, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF [meddelt under nummer K(2009)5174], EUT L 182 af 15.7.2009.

⁽¹⁸⁾ En strategisk energiteknologiplan for EU – "Mod en fremtid med lavere kulstofemissioner", KOM(2007)0723.

"Investering i udviklingen af teknologi med lav CO₂-udledning"⁽¹⁹⁾ vurderer Kommissionen, at der er behov for en yderligere investering på 50 mia. EUR i de kommende 10 år. Det svarer næsten til en tredobling af de årlige investeringer i EU fra 3 mia. EUR til 8 mia. EUR.

De forskningsprioriteter, der finansieres under det syvende rammeprogram (2007-2013), med et samlet budget på 2,350 mio. EUR, sættes på linje med målene og køreplanerne i SET-planens industriinitiativer.

Programmet Intelligent Energi - Europa⁽²⁰⁾ støtter udviklingen af bæredygtig energi og fokuserer på fjernelsen af markedshindringer og skabelsen af et mere gunstigt erhvervmiljø for vedvarende energimarkeder. Programmet omfatter en bred vifte af aktioner, herunder projekter for fremme og spredning. I denne forbindelse er Borgmesteraftalen et ambitiøst initiativ fra Kommissionens side, som har til formål at incitere de lokale myndigheder og deres borgere til at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af den globale opvarmning.

Derudover vil Kommissionen gerne henvise spørgeren til dens tidligere svar på spørgsmål H-0208/09⁽²¹⁾ om grønne job.

*
* *

Spørgsmål nr. 28 af Pat the Cope Gallagher (H-0465/09)

Om: De britiske transmissionsafgifters følger for Irland

Den britiske opkrævning af transmissionsafgifter forvrider handlen med elektricitet, navnlig mellem Det Forenede Kongerige og Irland, idet den både øger omkostningerne for eksport fra Irland og den prisrisiko, der er forbundet med at importere billigere energi om vinteren. Denne opkrævningsmetode udgør en hindring for, at det økonomiske potentiale for Irlands vedvarende energikilder kan udnyttes optimalt, hvilket kan bevirke, at der med større hyppighed må slukkes for billige produktionsanlæg baseret på vedvarende energi, hvorved man øger afhængigheden af støttemekanismer, som forbrugerne må betale for.

Er Kommissionen enig i, at Det Forenede Kongeriges opkrævningsmetode fører til en betydelig forvridding af handelen mellem Irland og Det Forenede Kongerige? Mener Kommissionen, at Det Forenede Kongeriges opkrævningsmetode er i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen om elektricitet (EF) nr. 714/2009⁽²²⁾? Hvilke konkrete foranstaltninger kan Kommissionen træffe for at undgå sådanne handelsbarrierer?

Svar

Forordning 714/2009 blev vedtaget som en del af den tredje energimarkedspakke og træder i kraft den 3. marts 2011. Indtil da er det fortsat forordning 1228/2003⁽²³⁾, der finder anvendelse. Der er imidlertid ingen væsentlige forskelle mellem de to forordninger vedrørende dette spørgsmål.

Hver enkelt netbruger skal betale de transmissionssystemoperatører, hvis system de er tilkøbt. Disse afgifter godkendes på forhånd af de nationale tilsynsmyndigheder og afspejler omkostningerne ved at drive transmissionssystemet. Det er ikke tilladt at opkræve afgifter af brugere, som importerer eller eksporterer elektricitet, der er større (eller mindre) end de afgifter, der gælder for brugere, der køber elektricitet fra producenter beliggende i medlemsstaten.

Inden for medlemsstaternes grænser kan netadgangsafgifterne fastsættes med henblik på at opmuntre producenterne til at lokalisere, hvor omkostningerne på det overordnede transmissionsnet er lavest. Disse såkaldt lokalitetsbestemte afgifter tillades udtrykkeligt i forordningen om elektricitet. Det Forenede Kongerige anvender en sådan ordning. Kommissionen har ingen grund til at tro, at de deraf udledte afgifter ikke afspejler omkostningerne.

⁽¹⁹⁾ KOM(2009)0519.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013).

⁽²¹⁾ Findes på <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽²²⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15.

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1228/2003 af 26. juni 2003 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling, EUT L 176 af 15.7.2003.

Forordning 1228/2003 (og 714/2009) indeholder endvidere bestemmelser om oprettelse af en kompensationsordning mellem transmissionssystemoperatørerne for omkostninger som følge af grænseoverskridende strømme af elektricitet. Alle betalinger ifølge kompensationsordningen sker til og fra transmissionssystemoperatører, hvorefter de indlemmes i transmissionstarifferne for systembrugere i medlemsstaterne.

Kompensationsordningen har hidtil fungeret på frivillig basis. Kommissionen agter at stille forslag om bindende retningslinjer for kompensationsordningen, som vil blive vedtaget efter komitologiproceduren. Forslagene vil endvidere omfatte retningslinjer for harmonisering af transmissionsafgifter for elektricitetsproducenter. De vil tage udgangspunkt i de retningslinjer, som Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Elektricitet og Gas vedtog i 2005.

*
* *

Spørgsmål nr. 29 af Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0430/09)

Om: Henlæggelse af klage over projektet for vandforsyning fra den kunstige sø ved Cenajo til kommunesammenslutningen Canales del Taibilla

Kommissionen bedes oplyse, hvilket retsgrundlag og hvilke kriterier der har ligget til grund for dens beslutning om at henlægge klage (SG/CDC(2008)A/822), hvori Isidoro Ruíz Gabaldón på vegne af bestyrelsen for brugerne, Regantes del Segura og Norte de la Vega del Río Segura, klagede over projektet for vandforsyning fra den kunstige sø ved Cenajo til kommunesammenslutningen Canales del Taibilla. Denne klage er yderligere blevet fulgt af klager fra kommunerne Cieza, Blanca, Abarán, sammenslutningerne af brugerne af kunstvanding (Comunidades de Regantes) og fra 11 000 borgere.

I henhold til klagen vil nedgravningen af floden føre til en direkte ødelæggelse af denne og af dens bredder og forringe vandets kvalitet og hermed overtræde direktiv 2000/60/EF⁽²⁴⁾. Det foreliggende projekt angiver ikke alternative løsninger, ligesom det ikke ledsages af en detaljeret VVM-vurdering. Desuden er udbuddet blevet offentliggjort, inden disse løsninger blev vedføjet. Endelig vil projektet føre til, at beskyttede dyr som sumpbæveren (lutra lutra) i området forsvinder.

Svar

Målet med dette projekt er at sikre vandforsyningen til over 700 000 indbyggere (tallet kan stige til over en mio. i sommerperioden) i den spanske region Murcia. De aktuelle forsyninger lever ikke op til flere af kravene i direktivet om drikkevand⁽²⁵⁾ som følge af et højt indhold af sulfat og magnesium. Projektet, som samfinansieres af EU via samhørighedsfondene, erstatter et tidligere projekt ("Conexión Embalse de la Fuensanta-río Taibilla"), der blev kasseret som følge af dets omfattende indvirkning på miljøet.

I 2005 modtog Kommissionen en klage over dette projekt, som rejste flere spørgsmål om formodede krænkelse af EF-miljølovgivningen, navnlig af direktiverne om vurdering af projekters indvirkning på miljøet⁽²⁶⁾ og naturbeskyttelse⁽²⁷⁾⁽²⁸⁾. Denne klage blev henlagt i oktober 2005, da en grundig gennemgang af sagen ikke påviste nogen overtrædelse af EU's miljølovgivning.

Den 8. januar 2008 blev der indsendt en ny klage – fra en anden klager – til Kommissionen, som blev registreret i EU Pilot. Sagen var genstand for en fuldstændig vurdering, og der blev udvekslet oplysninger om projektet mellem de spanske myndigheder og Kommissionens tjenestegrene.

Kommissionens tjenestegrene underrettede klageren om deres konklusioner, som udelukkede enhver overtrædelse, ved skrivelse af 29. juni 2009 (og endnu en bekræftende skrivelse af 13. oktober 2009).

Sagens henlæggelse blev i store træk begrundet som følger:

⁽²⁴⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁵⁾ Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand, EFT L 330 af 5.12.1998.

⁽²⁶⁾ Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (som ændret), EFT L 175 af 5.7.1985.

⁽²⁷⁾ Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, EFT L 103 af 25.4.1979.

⁽²⁸⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EFT L 206 af 22.7.1992.

Mange af de rejste spørgsmål vedrørte mulige krænkelse af nationale procedurer, hvor Kommissionen ikke har nogen beføjelse til at gribe ind.

Den kompetente miljømyndighed var dengang i færd med at udføre en vurdering af projektets indvirkning på miljøet. Der henvises bl.a. til overvejede alternative og natur- og vandbeskyttelsesspørgsmål i vurderingens hovedafsnit.

Da ovenstående procedure er det mest hensigtsmæssige instrument til at identificere sandsynlige indvirkninger på miljøet, og da projektet ikke blev godkendt, kunne der ikke påvises nogen overtrædelse af EU's miljølovgivning.

Det forhold, at udbuddet blev offentliggjort, inden vurderingen af projektets indvirkning på miljøet var færdig, er ikke noget eksempel på bedste praksis, men direktivet om vurdering af projekters indvirkning på miljøet indeholder ingen specifikke krav i denne henseende. Det eneste krav, direktivet indeholder, er, at der først gives tilladelse til et projekt, når vurderingen er færdig.

*
* *

Spørgsmål nr. 30 af Frank Vanhecke (H-0433/09)

Om: Tyrkiet og Sudan

Den sudanesiske præsident Omar al-Bashir skal have været til stede ved et møde i Den Islamiske Samarbejdsorganisation (OIC) den 9. november 2009 i Istanbul. Samtidig er der af Den Internationale Straffedomstol udstedt en international arrestordre mod Omar al-Bashir, der anklages for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden begået i Darfur.

I resolution nr. 1593 opfordrede FN's Sikkerhedsråd, hvor Tyrkiet er ikke-permanent medlem i perioden 2009-2011, alle stater til at samarbejde med Den Internationale Straffedomstol. Ganske vist er Tyrkiet ikke kontraherende part i Den Internationale Straffedomstol, men det er alle EU's medlemsstater.

Hvorledes vurderer Kommissionen -i betragtning af målsætningerne for EU's fælles udenrigspolitik på menneskerettighedsområdet - denne tyrkiske politik, såfremt Omar al-Bashir var til stede i Istanbul og ikke blev arresteret? Hvilke følger har dette for tiltrædelsesforhandlingerne?

Svar

Den sudanesiske præsident Omar al-Bashir var ikke i Tyrkiet og deltog ikke i mødet i Den Islamiske Samarbejdsorganisations stående udvalg for økonomisk og handelsmæssigt samarbejde.

*
* *

Spørgsmål nr. 31 af Seán Kelly (H-0435/09)

Om: Varemærkedirektivet (2008/95/EF) og Google Adwords

Generaladvokat Poesia Pessoa Maduro talte i sin seneste udtalelse til EF-Domstolen om sagerne om Google Adwords for at give en virksomhed mulighed for at købe et adword, der er varemærkebeskyttet af en anden virksomhed i henhold til artikel 5 i varemærkedirektivet (2008/95/EF⁽²⁹⁾).

Varemærker er af central betydning for beskyttelsen af intellektuel ejendomsret. Det kan tage mange år for en virksomhed at opbygge et renommé, som et varemærke er baseret på. Dette gælder for såvel små og mellemstore virksomheder som for store virksomheder. Det er åbenlyst uretfærdigt, hvis en virksomhed køber en anden virksomheds varemærke.

Kan Kommissionen derfor oplyse, om den er parat til at fremsætte ændringsforslag for at ajourføre varemærkedirektivet, hvis EF-Domstolen til sin tid afsiger dom til fordel for Google?

Svar

Kommissionen forstår vigtigheden af at beskytte varemærkebeskyttede rettigheder og forskellige fortolkninger af artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes

⁽²⁹⁾ EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25.

tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, som ophæver det tidligere Rådets første direktiv 89/104/EF⁽³⁰⁾ af 21. december 1988. Generaladvokat Poiares Maduros udtalelse af 22. september 2009 vedrører forenede sager C-236/08, C-237/08 og C-238/08, som alle involverer Google. Det er for tidligt for Kommissionen at overveje at ændre direktivet, så længe EF-Domstolen ikke har afsagt dom i disse sager.

*
* *

Spørgsmål nr. 32 af Eleni Theocharous (H-0438/09)

Om: Ødelæggelse af kulturarv

Spørgsmålet om ødelæggelse af den kulturelle arv i den nordlige besatte del af Cypern er af allerstørste betydning for hele Europa. Det må betragtes som et positivt skridt, at der ud af de i alt 259 millioner euro, der er stillet til rådighed i form af støtte til de besatte områder, er afsat 2 millioner euro til Panagia Odigitria-kirken (Bekestan). Der findes et stort antal kirker og mindesmærker (såvel ortodokse som tilhørende andre kristne trosretninger) i den besatte del af Cypern, som vil forfalde og gå tabt for altid, hvis ikke de omgående restaureres. Agter Kommissionen at fortsætte med at stille bevillinger til rådighed af de 259 millioner euro, og agter den at fremskynde proceduren, siden det drejer sig om at redde en del af den europæiske og hele verdens kulturarv?

Svar

Kommissionen er helt enig med spørgeren om betydningen af at bevare kulturarven i Cypern som helhed. Der er siden 2001 blevet øremærket EU-midler til dette formål, navnlig for flagskibsprojekter i byen Nicosia, som er omgivet af en bymur, inden for rammerne af den overordnede bikommunale plan for Nicosia. To større EU-finansierede projekter, restaureringen af Ömeriye-badene og af Bedestan, har modtaget Europa Nostra-prisen. Andre EU-sponsorerede projekter er blevet gennemført i byen Famagusta, som ligeledes er omgivet af en bymur.

Derudover vil der på Parlamentets anmodning blive udarbejdet en kulturarvsredegørelse til en værdi af 800 000 EUR i 2010. Denne redegørelse vil bl.a. indeholde en detaljeret beskrivelse af samtlige mindesmærker af betydelig kulturel værdi (vedlagt fotografier og skitser), en oversigt over den skade, der er blevet påført, og en liste over de reparationer, der er nødvendige for at bevare de pågældende kulturelle mindesmærker i deres oprindelige form. Når den er klar, vil redegørelsen fungere som udgangspunkt for kanaliseringen af flere EU-midler til restaureringsprojekter.

*
* *

Spørgsmål nr. 33 af Ernst Strasser (H-0439/09)

Om: Meninger om den stigende økonomiske kriminalitet på grund af udvidelsen mod øst af Den Europæiske Union

Ifølge den seneste offentliggørelse af det årligt udarbejdede Top Manager Index (TMI), en undersøgelse foretaget i fællesskab af konsulentfirmaet AT Kearney og Universitet for økonomi og virksomhedsledelse i Wien, ser 88 % af de adspurgte østrigske selskaber en stor sandsynlighed for en stigning i den økonomiske kriminalitet som følge af udvidelsen mod øst af Den Europæiske Union.

Siden 2003 er procentdelen af selskaber, der ser denne risiko, forblevet stabil (i 2008: 87 %).

Er ovennævnte indtryk i de østrigske selskaber i overensstemmelse med Kommissionens opfattelse af/kendskab til dette fænomen, og hvis ja, vil Kommissionen udarbejde et forslag om, hvordan man bekæmper dette fænomen og dets grundlæggende årsager?

Svar

Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger, der kan be- eller afkræfte den holdning, som topcheferne i de østrigske selskaber har givet udtryk for i den undersøgelse, spørgeren nævner. Kommissionen er heller ikke bekendt med den metode, der anvendes til at måle folks opfattelse i undersøgelsen.

⁽³⁰⁾ EFT L 40 af 11.2.1989.

Europol's rapporter om trusselvurdering af organiseret kriminalitet (OCTA) og andre retshåndhæveskilder understreger den tiltagende aktivitet i organiserede kriminelle grupper i Østeuropa, herunder økonomisk kriminalitet. De få statistiske data, der er til rådighed, er imidlertid utilstrækkelige til at etablere en forbindelse mellem EU's udvidelse og stigningen i den økonomiske kriminalitet. I den undersøgelse, som spørgeren citerer, anføres det, at de østrigske lederes opfattelse er forblevet stabil siden 2003 (dvs. før landene fra Østeuropa kom med i EU).

Kommissionen er allerede meget aktiv med hensyn til at forebygge og bekæmpe økonomisk og finansiell kriminalitet i EU og har foreslået at styrke de eksisterende aktioner yderligere i Stockholmprogrammet, som fastsætter EU's prioriteter for de kommende fem år. De mest relevante planlagte aktioner har til formål at foreslå straffeforanstaltninger for forfalskning af intellektuelle ejendomsrettigheder, at udvide mulighederne for at konfiskere midlerne fra organiseret kriminalitet ved at ændre de eksisterende lovrammer og at forbedre instrumenterne til at spore forbrydernes aktiver, bedre forebyggelse og bekæmpelse af korruption og styrkelse af medlemsstaternes evne til at foretage finansielle undersøgelser.

For så vidt angår landene uden for EU, er styrkelsen af de retshåndhævende myndigheders evne et vigtigt led i førtiltrædelsesforberedelserne i udvidelseslandene. De organiserede kriminelle grupper har udnyttet de statslige institutioners manglende evne i disse lande til at bekæmpe kriminel virksomhed, kontrollere deres grænser og samarbejde med deres modstykker i andre lande i området og i EU. SECT's (det sydøsteuropæiske samarbejdsinitiativ) regionale center for bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet har foretaget en trusselvurdering af den organiserede kriminalitet i det sydøsteuropæiske område i samarbejde med Europol. Nogle af landene har indgået samarbejdsaftaler med Europol, og der er flere aftaler på vej med andre lande. Kommissionen støtter med sin finansielle bistand på såvel regionalt som nationalt plan forbedringen af de retshåndhævende myndigheders evne til at bekæmpe organiseret kriminalitet mere effektivt i udvidelseslandene.

*
* *

Spørgsmål nr. 34 af Jürgen Klute (H-0442/09)

Om: Suspension af Kommissionens samarbejde med Nicaragua

Selv om Nicaragua er et af verdens fattigste lande, besluttede Kommissionen at suspendere udbetalingen af 60 millioner EUR i perioden 2008-2009 på grund af påståede uregelmæssigheder under de lokale valg. Beløbet skulle have været anvendt til uddannelses- og sundhedsprogrammer, produktionsdifferentiering og andre udviklingstiltag. Kommissionens afgørelse er således gået hårdest ud over de fattigste befolkningsgrupper i Nicaragua.

For nylig udtrykte Kommissionen vilje til at ophæve suspensionen og frigive 10 millioner EUR, men nu har den vedtaget at fortsætte sanktionerne på grund af Nicaraguas højesterets afgørelse om genvalg af præsidenten og borgmestrene.

Hvorfor har Kommissionen vedtaget sådanne foranstaltninger imod Nicaragua og ikke imod regeringerne i Colombia eller Costa Rica, hvor der er truffet lignende afgørelser?

Agter Kommissionen at ophæve sanktionerne imod Nicaragua og landets demokratisk valgte regering?

Har Kommissionen evalueret konsekvenserne af de vedtagne foranstaltninger for de fattigste befolkningsgrupper i Nicaragua?

Svar

Kommissionen har været aktivt engageret i Nicaragua gennem mange år. Der er ingen betingelser forbundet med EF's udviklingssamarbejde. Respekt for demokratiet, retsstatsprincipperne og god regeringsførelse er imidlertid grundlæggende vilkår, der er omfattet af alle de finansieringsaftaler, som er indgået med myndighederne i dette land.

Efter svindelen ved de lokale valg i november 2008 besluttede Kommissionen efter høring af Rådet, at budgetstøtte ikke var en hensigtsmæssig måde at støtte udviklingssamarbejdet med Nicaragua på.

Siden da har Kommissionen været i dialog med Nicaragua om valg- og regeringsspørgsmål, som har udmøntet sig i en delvis genoptagelse af budgetstøtten til uddannelsesformål.

Kommissionen vil fortsætte denne kritiske dialog og håber at kunne foretage yderligere udbetalinger, når landet opfylder de nødvendige betingelser.

Kommissionen koordinerer sit engagement nøje med EU-medlemsstaterne samt med de øvrige donorer og har taget Europa-Parlamentets beslutninger af 18. december 2008 og senest af 26. november 2009 behørigt ad notam.

Kommissionen lægger stor vægt på at fastholde det generelle støtteniveau til Nicaragua, evt. gennem en omlægning af samarbejdsprogrammerne.

Endelig er det værd at nævne, at alle andre former for støtte bortset fra budgetstøtten er blevet opretholdt, og at samarbejdet, herunder godkendelsen af nye projekter og midtvejsevalueringen af bistanden til landet, har fungeret normalt i 2009.

*
* *

Spørgsmål nr. 35 af Anna Hedh (H-0443/09)

Om: Alkoholreklamer

I foråret fremlagde det videnskabelige udvalg under Forummet for alkohol og sundhed en rapport om indvirkningerne af markedsføring på omfanget og arten af forbruget af alkoholiske drikke, især blandt unge.

Ifølge rapporten viser tolv ud af tretten undersøgelser, at alkoholreklamer har indflydelse på, hvornår unge begynder at drikke og får de unge, der allerede drikker, til at øge forbruget. Undersøgelserne viser også, at der findes en direkte sammenhæng mellem, hvor meget reklame de unge udsættes for, og hvor meget deres alkoholforbrug stiger. Desuden viser en rapport udarbejdet af Kommissionen, at den selvregulering af alkoholreklamering, som alkoholindustrien er fortalende for, ikke giver særlig gode resultater. Konsekvente bestemmelser er mere effektive.

De nuværende bestemmelser om, at alkoholreklamer ikke må være henvendt direkte til unge, er i realiteten virkningsløse. Et totalforbud mod alkoholreklamer er den bedste metode til at begrænse drikkeri blandt unge, hvilket også fremgår af en undersøgelse, der er offentliggjort i det videnskabelige tidsskrift "The Lancet".

Kan Kommissionen på baggrund af ovenstående svare på, om den har i sinde at indføre et totalforbud mod alkoholreklamer, i lighed med det forbud der af sundhedsmæssige grunde er blevet indført for tobaksreklamer?

Svar

Spørgeren rejser et vigtigt og relevant spørgsmål.

Det nuværende svenske formandskab har gjort et stort stykke arbejde for at bevare alkoholrelaterede spørgsmål højt på den europæiske dagsorden. Rådets konklusioner, der blev vedtaget tidligere på måneden, opfordrede både medlemsstaterne og Kommissionen til at gøre mere for at beskytte børn mod reklamer og markedsføringspåvirkninger.

Som det fremgår af EU's første alkoholstrategi, støtter Kommissionen bedre regulering af alkoholiske drikke på to centrale måder. Først og fremmest gennem direktivet om audiovisuelle medietjenester⁽³¹⁾, i hvilket der opstilles minimumsstandards for audiovisuel kommerciel kommunikation vedrørende alkoholiske drikke i tv-udsendelser og on-demand audiovisuelle medietjenester. Det fastsættes, at audiovisuel kommerciel kommunikation vedrørende alkoholiske drikke ikke må være rettet specifikt mod mindreårige, og at tv-reklamer ikke må vise mindreårige indtage sådanne drikkevarer.

Dernæst gennem to nye strukturer, der er blevet oprettet for at støtte gennemførelsen af EU's alkoholstrategi. Den første af disse strukturer er udvalget for national alkoholpolitik og aktion (Committee for National Alcohol Policy and Action), hvor medlemsstaterne kan udveksle og sammenligne tilgange på nationalt plan.

Den anden er det europæiske forum for alkohol og sundhed, der samler forskellige interessenter på tværs af samfundsgrupper, som forpligter sig til at udvikle frivillige tilgange til at mindske alkoholrelaterede skader.

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (EØS-relevant tekst), EUT L 332 af 18.12.2007.

Alle dele af alkoholværdikæden er repræsenteret i dette forum (producenter, men også detailhandlere og hospitalssektoren).

Emnet alkoholreklamer er af stor betydning for forummet, og der er blevet nedsat en særlig taskforce for markedsføringskommunikation med henblik på at udforske de forskellige emner og støtte opnåelsen af en fælles forståelse.

Det er vigtigt at gøre status over disse aktioner i de kommende år og vurdere, om de samlet set er nok til at beskytte børn og unge. Det skal endvidere evalueres, om de eksisterende lovrammer på EU- og nationalt plan kombineret med interessenterne frivillige aktioner fungerer, eller om det er nødvendigt at skabe fornyet balance i dette miks. Først da vil det være muligt at overveje, om der er behov for stærkere tiltag på EU-plan vedrørende alkoholreklamer.

Kommissionen mener imidlertid, at det på nuværende tidspunkt er vigtigt at fortsætte ad den kurs, der blev sat med vedtagelsen af EU's alkoholstrategi, og som der er bred enighed om.

*
* *

Spørgsmål nr. 36 af Jim Higgins (H-0444/09)

Om: Tørvegravning og energiproduktion baseret på fossilt brændstof

Vil Kommissionen i lyset af artikel 6, stk. 3 og 4, i habitatdirektivet ("Evaluerings af projekter og planer, der har væsentlig indvirkning på Natura 2000-lokaliteter") være parat til at overveje at tillade yderligere tørvegravning i højmoser i Irland, for hvilke en sådan tilladelse udløber den 31. december 2010?

Vil Kommissionen i lyset af den uoverkommelige pris på brændstoffer, der udleder kulstof, som den irske økonomi er næsten helt afhængig af, være villig til at overveje en undtagelse for en ny begrænset periode, navnlig i betragtning af det forhold at der ikke har eksisteret noget forbud mod tørveproduktion for den statsejede virksomhed Bord Na Mona eller mod anvendelse af tørv til elproduktion i to store tørvekraftværker, der er godkendt af EU, i den centrale del af Irland?

Svar

I henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁽³²⁾ er medlemsstaterne juridisk forpligtet til at bevare naturtyper af fællesskabsbetydning, herunder høj- og lavmoser, som i deres aktive form er prioriteret i henhold til direktivet. Dette skal primært sikres ved oprettelse, beskyttelse og forvaltning af særlige bevaringsområder. Irland har et særligt ansvar i EU for beskyttelsen af disse naturtyper.

Det er de relevante irske myndigheders ansvar at iværksætte de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. En plan eller et projekt, der kan have en negativ indvirkning på en Natura 2000-lokalitet, må kun gennemføres, hvis det fuldt ud overholder betingelserne i artikel 6, stk. 3 og 4, i habitatdirektivet. Dette kræver en passende vurdering af den aktivitet, der gives tilladelse til, under hensyn til lokalitetens bevaringsmålsætninger. Hvis det fastslås, at den vil skade lokalitetens integritet, kan planen eller projektet kun gennemføres, hvis ikke der findes nogen alternativ løsning, hvis det er bydende nødvendigt af hensyn til væsentlige samfundsinteresser, og hvis skaden på lokaliteten fuldt ud opvejes af kompensationsforanstaltninger. Da aktive høj- og lavmoser er prioriterede naturtyper, kræves der endvidere en formel udtalelse fra Kommissionen om de bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

Natura 2000 dækker kun en del af Irlands tørveland. Irland beskytter også nogle tørveområder som naturarvsområder i henhold til national lovgivning. Ud over disse områder er der stadig store tørveområder, hvor tørvegravningen ikke er påvirket af beskyttelsesbestemmelserne for disse lokaliteter. Ifølge Kommissionens oplysninger graver og oparbejder Bord Na Mona ikke tørv i Natura 2000- eller andre beskyttede lokaliteter, og deres fortsatte drift af tørvekraftværker kan derfor ikke bruges som påskud for undladelsen af at iværksætte foranstaltninger til beskyttelse af de udpegede tørveområder.

Den seneste bevaringsstatusvurdering, som de irske myndigheder har offentliggjort, er særdeles alarmerende, især for aktive højmoser. De intakte højmoser i Irland er nu ekstremt sjældne, og deres arealandel er faldet

⁽³²⁾ EFT L 206 af 22.7.1992.

med over 35 % i de seneste ti år⁽³³⁾. Den igangværende ødelæggelse af de hydrologiske betingelser i naturen med den nuværende hastighed, som skyldes tørvegravning, skovbrug og afbrænding, vil uden tvivl være en alvorlig trussel mod naturarternes levedygtighed de fleste steder.

Kommissionen har allerede gjort sin holdning klar over for spørgeren i dens svar på skriftlig forespørgsel E-3449/08⁽³⁴⁾, og der er et presserende behov for at indføre effektive forvaltnings- og beskyttelsesforanstaltninger for Irlands Natura 2000-tørveland, herunder forbud mod tørvegravning, når denne ikke er forenelig med lokaliteternes bevaring.

Kommissionen vil gerne gøre det klart for spørgeren, at den ikke har givet tilladelse til at fortsætte den ødelæggende tørvegravning i Natura 2000-lokaliteter i den nævnte periode.

*
* *

Spørgsmål nr. 37 af François Alfonsi (H-0446/09)

Om: Den Internationale Søfartsorganisations undtagelse af Bonifaciostrædet fra den internationale sejlads

Det naturlige Bonifaciostræde mellem Korsika og Sardinien er farligt at gennemsejle.

Siden 1993 har Frankrig og Italien forbudt fartøjer med fransk eller italiensk flag at transportere skadelige eller forurenende produkter i området. I dag er trafikken derfor ringe, og dens rolle er økonomisk ubetydelig. Imidlertid skal der kun en eneste ulykke til, før et skib, der hverken sejler under fransk eller italiensk flag, men med en farlig last, lider skibbrud som f.eks. Erika (med maltesisk flag) eller Prestige (med bahamansk flag).

Bonifaciostrædet er nemlig et stræde, der benyttes i international sejlads, og er således underlagt reglen om uhindret transitfrihed for handelsskibe. På den måde fastholdes en potentielt meget farlig situation, uden at der opnås nogen reel økonomisk gevinst. Det er urimeligt og uforeneligt med planen om at skabe et stort beskyttet havområde, der er formålet med den internationale marine naturpark mellem Korsika og Sardinien.

Kan Kommissionen tilslutte sig Frankrigs og Italiens foranstaltninger med henblik på at få Den Internationale Søfartsorganisation til at undtage Bonifaciostrædet fra den internationale sejlads?

Svar

Kommissionen er ikke blevet underrettet om noget fransk eller italiensk initiativ i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), som har til formål at tilbagetrække klassificeringen af Bonifaciostrædet som et stræde, der benyttes i international sejlads. Uden en detaljeret beskrivelse af de to medlemsstaters planlagte aktioner kan Kommissionen ikke tage stilling i denne sag.

Kommissionen vil imidlertid gerne understrege, at klassificeringen af stræder, der benyttes i international sejlads, og de regler, der gælder i disse områder, stammer fra FN's havretskonvention (UNCLOS).

I lyset af de bekymringer, spørgeren giver udtryk for med hensyn til forebyggelsen af ulykker til søs og skibenes forurening, vil Kommissionen gerne fremhæve den store indsats, som EU har gjort for at forbedre sikkerheden til søs i de seneste ti år, herunder vedtagelsen af tre søfartspakker, hvoraf den seneste, som blev vedtaget af Parlamentet og Rådet i april 2009, indeholdt otte lovgivningsforanstaltninger. Med den eksisterende fællesskabslovgivning har EU ubestrideligt fået flere midler til at bekæmpe sejlads med substandard-skibe, opretholde sikkerheden til søs og forebygge forurening fra skibe i de europæiske farvande.

*
* *

⁽³³⁾ <http://www.npws.ie/en/PublicationsLiterature/HabitatsDirectiveReport07/>

⁽³⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp?language=da>

Spørgsmål nr. 38 af Gesine Meissner (H-0448/09)**Om: Handelsaftalen mellem EU og Venezuela**

Ifølge udkastet til den nye venezuelanske lov om "samfundsejendom" skal regeringen have mulighed for at foretage tvangsekspropriation, mod en passende erstatning, af foretagender, "hvis produktionsvirksomhed ikke svarer til nationens interesser og den socio-produktive model".

Er det Kommissionens opfattelse, at anvendelsen af denne lov vil være en anstødssten i forholdet mellem EU og Venezuela? I benægtende fald, hvorfor ikke?

Spørgsmål nr. 39 af José Manuel García-Margallo y Marfil (H-0452/09)**Om: EU-Venezuela handelsaftale**

Har Kommissionen studeret bestemmelserne i lovforslaget om samfundsejendom i Venezuela og taget stilling til, om disse er forenelige med principperne om fri og fair handel, som enhver fremtidig handelsaftale mellem EU og Venezuela skal være baseret på? I benægtende fald, hvorfor ikke?

Fælles svar

EU har ikke nogen handelsaftale med Venezuela, og der foreligger ikke for øjeblikket noget udkast til en aftale. Da denne lov stadig er et lovforslag og endnu ikke er blevet vedtaget eller gennemført, er Kommissionen ikke i stand til at undersøge foreneligheden af det venezuelanske lovforslag med konkrete eller foreslåede retlige forpligtelser, som vedrører EU, eller til at vurdere dens nøjagtige indvirkning på forholdet mellem EU og Venezuela.

Kommissionen vil dog nøje overvåge og analysere lovens indvirkning på EU's økonomiske interesser i Venezuela, når den træder i kraft, og i påkommende tilfælde fremsende alle spørgsmål om den potentielle negative indvirkning til de venezuelanske myndigheder.

*
* *

Spørgsmål nr. 40 af Liam Aylward (H-0450/09)**Om: Global fødevaresikkerhed**

Hver dag dør over 40 millioner mennesker af sult og fattigdom, bl.a. et barn hvert sjette sekund. På FN's FAO-topmøde for nylig fremgik det, at antallet af sultne mennesker i verden nu er nået op over en milliard. Desuden er den globale fødevarekrise en af de største trusler mod fred og sikkerhed i verden.

Hvilke aktioner kan Kommissionen iværksætte for at prøve at løse de verdensomspændende problemer med sult og manglende fødevaresikkerhed?

Hvad kan Kommissionen gøre for at sikre, at EU's politik, navnlig dens landbrugs- og udviklingspolitik, ikke bidrager til at øge sulten og fødevaremanglen i verden?

Svar

Spørgeren henvises til Kommissionens svar på spørgsmålene P-5506/09⁽³⁵⁾ af Enrique Guerrero Salom og H-0416/09 af Mairead McGuinness⁽³⁶⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 41 af Ryszard Czarnecki (H-0454/09)**Om: Den Internationale Valutafonds rapport**

Jeg ville gerne have, at Kommissionen tager stilling til rapporten fra Den Internationale Valutafond (IMF) (Global Financial Stability Report). IMF bemærker diplomatisk uden at give konkrete navne, at italienske banker ikke fuldt ud konsoliderer de tab, som deres udenlandske filialer og datterselskaber har haft. IMF

⁽³⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>

⁽³⁶⁾ Skriftligt svar af 24. november 2009.

baserer sine forbehold på, at de finansielle institutioners tab uden for Den Europæiske Union er større end de finansielle tab i de banker, som har aktiviteter i euroområdet. IMF bemærker, at jo lavere niveauet for konsolidering af regnskaberne er, desto lavere vil indekset for rapporterede tab være.

Kun én italiensk bank har foretaget en udvidelse i udlandet, og IMF's forbehold kan dermed kun vedrøre denne. Er denne måde at udarbejde rapporter på ikke en trussel mod det finansielle systems stabilitet som følge af, at den giver anledning til bekymring hos IMF's formand? Unicredits filialer i Ukraine, Rumænien, Bulgarien og i landene i det tidligere Sovjetunionen har brug for bistand for at kunne opretholde deres likviditet. F.eks. støtter den polske bank Pekao SA Unicredit i Ukraine ved at tilføre kontante midler, som nærmer sig flere tocifrede millionbeløb i euro i løbet af flere af hinanden efterfølgende regnskabskvartaler, selv om Pekao SA i modsætning til andre banker i området ikke har nogen reserver til sin ukrainske investering. Kan Kommissionen oplyse, om disse regnskabsprocedurer og denne form for "kreativ bogføring" er acceptable? Sikrer disse likviditeten i banksystemet på mellemlang og lang sigt? Hvilke finansielle konsekvenser kan det få for det finansielle system i Polen, Rumænien, Bulgarien og i landene i det tidligere Sovjetunionen?

Svar

For så vidt angår bekymringerne over nogle italienske bankers anvendelse af uegnede regnskabsprocedurer, skal det påpeges, at italienske banker, som alle andre registrerede banker i Europa, siden 2005 har udarbejdet deres konsoliderede regnskaber i henhold til de internationale regnskabsstandarder IFRS (International Financial Reporting Standards), som EU har vedtaget, i henhold til forordning nr. 1606/2002.

I henhold til IFRS skal bankerne konsolidere alle deres datterselskaber, uanset hvor de er beliggende, og de koncerninterne transaktioner skal neutraliseres. Derudover skal regnskaberne i henhold til direktiv 2006/43/EF revideres af en godkendt ekstern revisor.

Unicredit har ifølge sit reviderede konsoliderede årsregnskab for 2008 anvendt IFRS i henhold til EU's bestemmelser og har derfor konsolideret alle datterselskaber, herunder dem i Rumænien, Ukraine og Bulgarien. Det betyder, at de finansielle tab, der rapporteres i årsregnskaberne for Unicredits ukrainske, rumænske og bulgarske datterselskaber, også rapporteres i Unicreditkoncernens konsoliderede årsregnskab.

Det betyder tilsvarende, at Kommissionen ikke har nogen særlige bemærkninger til de regnskabsregler/-procedurer, som Unicreditkoncernen anvender.

For så vidt angår de rejste spørgsmål, er det værd at bemærke, at det i IMF's rapport anføres, at Italien, Nederlandene og Spanien ikke rapporterer tab for udenlandske filialer eller datterselskaber, hvilket synes at beskrive datadækningen af de statistikker, som IMF anvendte til udarbejdelsen af sin rapport.

*
* *

Spørgsmål nr. 42 af Kathleen Van Brempt (H-0457/09)

Om: Sikkerheden ved billigt legetøj

Det fremgår af en ny undersøgelse fra kvalitetskontrolorganet TÜV, at to ud af tre billige legetøjsartikler, som dette organ har undersøgt, ikke opfylder de nuværende kvalitetskrav. En tredjedel af legetøjsartiklerne indeholder endog forbudte blødgørere (phthalater). Da man specielt fokuserede på billigt legetøj i undersøgelsen, har dette problem også et vigtigt socialt aspekt.

Har Kommissionen kendskab til disse problemer? Hvordan agter Kommissionen at sørge for, at de strengere bestemmelser i det nye legetøjsdirektiv efterleves, når det åbenbart ikke engang er lykkedes at sikre, at bestemmelserne i det tidligere direktiv overholdes? Og hvilke skridt vil Kommissionen tage, således at alle børn kan vokse op med sikkert legetøj?

Svar

Kommissionen er bekendt med den pressemeddelelse, som spørgeren nævner, og er bevidst om de nævnte legetøjsartikler, der ikke overholder bestemmelserne, navnlig som følge af et for stort indhold af phthalater, tilstedeværelse af kemikalier eller mindre dele, men den er endnu ikke blevet officielt underrettet herom af den tyske regering.

Når markedsført legetøj risikerer at sætte børns sikkerhed over styr i henhold til det nuværende eller det nye legetøjsdirektiv, er medlemsstaterne forpligtet til at træffe alle fornødne foranstaltninger med henblik på at trække de pågældende artikler tilbage fra markedet og forbyde eller begrænse deres markedsføring.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om en sådan foranstaltning, først inden for rammerne af det hurtige varslingsystem RAPEX og i nogle tilfælde også i overensstemmelse med de såkaldte beskyttelsesklausulprocedurer. Samtlige medlemsstater underrettes og er forpligtet til at træffe de fornødne opfølgingsforanstaltninger mod de samme artikler.

Kommissionen vil gerne understrege, at børns sikkerhed allerede er i centrum i det nuværende legetøjsdirektiv 88/378/EØF, som indeholder obligatoriske sikkerhedskrav til legetøj, der markedsføres. Disse krav er blevet skærpet i det nye legetøjsdirektiv, som træder i kraft i januar 2011. Disse nye regler er nogle af de strengeste i verden. De er et resultat af adskillige undersøgelser, en omfattende konsekvensanalyse og en vidtrækkende offentlig høring samt af intensive forhandlinger under lovgivningsprocessen i Europa-Parlamentet og Rådet. I det nye legetøjsdirektiv hedder det endvidere, at fællesskabslovgivningens øvrige bestemmelser som f.eks. reglerne om almindelig produktsikkerhed og om klassificering, emballering og mærkning af farlige præparater, stoffer og blandinger også skal overholdes. Derfor skal legetøj også overholde bestemmelserne i REACH-forordning 1907/2006 og især forordningens bilag XVII om begrænsning af anvendelsen af phthalater i legetøj og artikler til børn. Midt i januar 2010 vil Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) offentliggøre en rapport om revideringen af de eksisterende begrænsninger vedrørende phthalater.

Der er allerede fokus på legetøj i forbindelse med medlemsstaternes markedsovervågning, og Kommissionen samfinansierer sådanne aktiviteter, når de koordineres mellem flere lande. Det glæder Kommissionen at kunne underrette spørgeren om, at markedsovervågningsmyndighederne f.eks. i 2009 har gjort en fælles indsats med henblik på at teste legetøj, der markedsføres i EU, med fokus på mindre dele, magneter og tungmetaller. Denne fælles indsats, som samfinansieres via Kommissionens forbrugerpolitiske aktioner, forventes afsluttet midt i 2010.

Derudover vil det nye direktiv også forbedre markedsovervågningen. Det er det første sektordirektiv, som indarbejdes i og stilles på linje med de generelle rammer for markedsføring af produkter i EU, den såkaldte varepakke (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF). De skærpede regler for markedsovervågning og kontrol ved de ydre grænser, som er indeholdt i den nye horisontale forordning nr. 765/2008, finder anvendelse på markedsføring af legetøj.

Kommissionen opfordrer endvidere til bedre kontrol ved produktionslinjen, og der arbejdes ligeledes sammen med legetøjssektoren om at udarbejde en vejledning til forældre og andre, som køber legetøj til børn.

*
* *

Spørgsmål nr. 43 af Proinsias De Rossa (H-0459/09)

Om: Ansatte på SR Technics og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen

Kan Kommissionen oplyse, om de irske myndigheder har indgivet en ansøgning til Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen om støtte til de tidligere ansatte på SR Technics i Dublin, og i så fald, hvor langt man er kommet med behandlingen af ansøgningen?

Svar

Der blev indgivet en ansøgning til Kommissionen om støtte til de tidligere ansatte på SR Technics i Dublin den 9. oktober 2009. Ansøgningen tager udgangspunkt i artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1927/2006 (EGF-forordningen)⁽³⁷⁾, i hvilken der kræves mindst 500 afskedigelser i løbet af en firemåneders periode i en virksomhed i en medlemsstat, inklusive afskedigelser hos leverandører eller producenter i efterfølgende produktionsled.

Ansøgningen vedrører afskedigelsen af 910 ansatte i firmaet, hvoraf 800 blev afskediget i løbet af den firemåneders referenceperiode, og 110 blev afskediget efterfølgende. De irske myndigheder har planer om at bistå 838 ansatte via aktive arbejdsmarkedstiltag, herunder vejledning, oplæring og hjælp til start af selvstændig virksomhed.

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, EUT L 406 af 30.12.2006.

Kommissionens tjenestegrene er i øjeblikket i færd med at gennemgå ansøgningen og har anmodet om supplerende oplysninger fra de irske myndigheder om visse elementer. Når Kommissionen har modtaget de ønskede oplysninger, beslutter den, om ansøgningen skal efterkommes, og om den skal anbefales til budgetmyndigheden med henblik på et finansielt bidrag.

Kommissionen er på nuværende tidspunkt endnu ikke færdig med sin vurdering og kan derfor ikke kommentere udfaldet af denne ansøgning.

*
* *

Spørgsmål nr. 44 af Ádám Kósa (H-0460/09)

Om: Rettigheder i forbindelse med sprog og tegnsprog

Ni af Den Europæiske Unions medlemsstater har hidtil anerkendt tegnsprog på lovgivningsmæssigt og forfatningsretligt plan, og siden den 9. november 2009 er det nu også anerkendt i Ungarn. Europa-Parlamentet har mellem 1988 og 1998 to gange endda i form af beslutninger beskæftiget sig med situationen omkring tegnsprog men har dog hidtil kun opnået få konkrete resultater.

I 2007 forelagde ekspertudvalget i Den Højtstående Gruppe for Flersprogethed (High Level Group on Multilingualism) adskillige forslag om flersprogethed (multilingualism). Ekspertorganet understregede, at flersprogethed også omfatter tegnsprog.

Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) nåede allerede den 26. november 2009 til enighed om ratificeringen af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder. I artikel 30 i denne konvention hedder det: "Personer med handicap er på lige fod med andre berettiget til anerkendelse og støtte af deres særlige kulturelle og sproglige identitet, herunder tegnsprog og døvekultur."

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen – under hensyntagen til Flensburg-henstillingerne, som blev offentliggjort i 2000, og som bl.a. henviser til tegnsprog – at træffe for at fremme anerkendelsen af tegnsprog og en korrekt anvendelse heraf i EU's institutioner?

Svar

Kommissionen er bevidst om Flensburg-henstillingerne om gennemførelse af politikforanstaltninger for regionale eller mindretalssprog, der blev vedtaget den 22.-25. juni 2000 på den internationale konference, som blev afholdt af European Center for Minority Issues (ECMI), og som kræver behørig anerkendelse af tegnsprog. I henhold til artikel 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er det medlemsstaternes ansvar at iværksætte konkrete foranstaltninger på nationalt og regionalt plan med henblik på at fremme sprogpolitikken, og dette gælder også anerkendelsen af tegnsprog.

Hvis anvendelsen af tegnsprog bliver nødvendig for at give døve adgang til beskæftigelse, karrieremæssige fremskridt eller uddannelse, falder spørgsmålet imidlertid muligvis ind under anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv⁽³⁸⁾.

Kommissionen forelagde desuden et forslag til direktiv (KOM(2008) 426) den 2. juli 2008, som i et bredt perspektiv har til formål at gennemføre princippet om ligebehandling også uden for beskæftigelsesområdet. De nævnte grunde til forskelsbehandling er religion og tro, handicap, alder og seksuel orientering, dvs. dem, der (sammen med køn og race, som allerede behandles i tidligere EU-direktiver) nævnes i artikel 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Kommissionen fører endvidere en politik for fremme af sprogindlæring og sproglig mangfoldighed, som fuldt ud omfatter alle sprog i EU, herunder altså også tegnsprog. Gennem sine finansieringsprogrammer samfinansierer Kommissionen projekter og netværke til fremme af sprogindlæring og sproglig mangfoldighed. Ved indkaldelsen af forslag under programmet for livslang læring 2007-2013 prioriteredes projekter og netværk, som havde til formål at fremme sprog for mennesker med særlige behov. I forbindelse med indkaldelsen af forslag i 2009 var en af prioriteterne igen at identificere, udveksle og bygge på gode

⁽³⁸⁾ EFT L 303 af 2.12.2000.

fremgangsmåder i forbindelse med sprogundervisning af mennesker med særlige behov⁽³⁹⁾. I 2008 blev tre tegnsprogsprojekter udvalgt, og de kører stadig.

Derudover henleder Kommissionen opmærksomheden på, at alle medlemsstater og Det Europæiske Fællesskab undertegnede FN's konvention om handicappedes rettigheder den 30. marts 2007 inden for rammerne af deres beføjelser. I flere artikler (9, 21, 24 og 30) forpligtes de undertegnende stater til at træffe de fornødne foranstaltninger i forbindelse med tegnsprog, til at yde bistand og til at acceptere og lette brugen og indlæringen af tegnsprog. Navnlig i artikel 21 henvises der til anerkendelse og fremme af brugen af tegnsprog som en af disse foranstaltninger.

Endelig minder Kommissionen om, at de europæiske institutioners sprogordning forvaltes i henhold til Rådets forordning nr. 1/1958⁽⁴⁰⁾. I forordningens første artikel oplystes de officielle sprog og arbejdssprogene for institutionerne. Ordningen kan vedtages eller ændres af Rådet med enstemmighed, og en ændring kræver ikke noget forslag fra Kommissionen. Indlemmelsen af specifikke bestemmelser om tegnsprog ville skulle underkastes ovenstående procedure. For så vidt angår Kommissionens egen fremgangsmåde, tilbyder den tolkning på flere tegnsprog, og den finansierer et projekt vedrørende uddannelse af tegnsprogstolke.

*
* *

Spørgsmål nr. 45 af Charalampos Angourakis (H-0461/09)

Om: Nedbrydning af de sociale sikringsordninger

EU og medlemsstaternes regeringer har ved brug af ideologisk terror om udlandsgæld og underskud i de offentlige finanser og under påskud af faren for, at de sociale sikringsordninger vil bryde sammen på grund af den aldrende befolkning og de ugunstige demografiske ændringer, slået sig sammen med kapitalen om at rette et brutalt angreb mod arbejdstagernes rettigheder. Der skæres ned i pensioner og ydelser til sundhedsforsorg, og pensionsalderen forhøjes. Et karakteristisk eksempel er Grækenland, hvor man i hemmelig indforståethed med Kommissionen, PASOK- og ND-regeringerne og Domstolen for De Europæiske Fællesskaber forhøjer pensionsalderen for kvindelige arbejdstagere i det offentlige med mellem 5 og 17 år, samtidig med at den offentlige og sociale karakter af sikringsystemet drages i tvivl.

Kommissionen bedes besvare følgende: Agter Kommissionen at fortsætte den samme politik med at nedbryde de sociale sikringsordninger til trods for de tragiske følger, det har for arbejdstagerne?

Svar

Kommissionen er bevidst om behovet for at garantere passende social sikring. Den understreger, at i henhold til traktaten om EU's funktionsmåde henhører de sociale sikringsordninger under medlemsstaternes kompetenceområde. Kommissionen arbejder imidlertid sammen med medlemsstaterne inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode om social sikring og social integration. De fælles mål for den åbne koordinationsmetode, som medlemsstaterne er blevet enige om på pensionsområdet, vedrører tre centrale punkter. For det første skal pensionerne være tilstrækkelige. For det andet skal pensionerne være finansielt holdbare. For det tredje skal pensionsordningerne tilpasses det moderne samfunds krav. Et af de centrale elementer i arbejdet inden for den åbne koordinationsmetode på det sociale område er Kommissionens og Rådets fælles analyse og vurdering af de nationale strategier for social sikring og social integration i form af fælles rapporter.

I den fælles rapport for 2009 fokuserede man på fremme af arbejdslivet som en væsentlig faktor for at sikre, at pensionsordningerne forbliver holdbare, og at den økonomiske udfordring ikke bliver en social udfordring set i lyset af vores samfunds aldring. Det blev understreget, at pensionernes tilstrækkelighed på lang sigt afhænger af, at der gøres en kontinuerlig indsats for at opfylde Lissabonmålene om 50 % beskæftigelse for ældre arbejdstagere til trods for afmatningen. Der lægges endvidere vægt på betydningen af at overvåge de sårbare arbejdstageres dækning af pensionsordningerne⁽⁴¹⁾.

⁽³⁹⁾ http://ec.europa.eu/education/lfp/doc/call09/prior_da.pdf

⁽⁴⁰⁾ EFT 17 af 6.1.1958.

⁽⁴¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=757&langId=en>

Derudover vurderer Kommissionen og medlemsstaterne sammen den langsigtede økonomiske og budgetmæssige udfordring, som pensionsordningerne udgør i lyset af befolkningens aldring. I 2009⁽⁴²⁾ blev der offentliggjort ajourføringer af denne vurdering i aldringsrapporten og bæredygtighedsrapporten. I aldringsrapporten konkluderede man, at de offentlige pensionsudgifter i medlemsstaterne som følge af de demografiske ændringer ville stige fra 10,1 % af BNP i 2007 til 18,8 % i 2060. I rapporten konkluderede man imidlertid også, at de offentlige udgifter kun ville beløbe sig til 12,5 % af BNP i 2060 takket være de reformer, der gennemføres i medlemsstaterne og en forventet stigning i beskæftigelsesgraden. Ved at forlænge arbejdslivet kan man således sikre, at pensionsordningerne er tilstrækkelige og holdbare.

For så vidt angår den situation, som spørgeren henviser til, påpeger Kommissionen i Domstolens dom af 26. marts 2009 i sagen Kommissionen mod Grækenland, at Domstolen afsagde dom mod Grækenland, da Grækenland havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 141 EF (artikel 157 TEUF), som fastsætter princippet om lige løn til mandlige og kvindelige arbejdstagere. I den pågældende sag bemærkede Domstolen, at den pension, der blev udbetalt i overensstemmelse med græsk lov, opfyldte kriterierne i Domstolens retspraksis og dermed gjorde, at den kunne opfattes som løn i henhold til traktaten.

Domstolens dom vedrører kun spørgsmålet om forskellig pensionsalder for mænd og kvinder.

*
* *

Spørgsmål nr. 46 af Georgios Toussas (H-0467/09)

Om: Tilskud til landbrugere

Den digitalisering af landbrugsparcerne, der skulle have været gennemført i Grækenland i 2008, er ikke afsluttet, og der synes at være tekniske vanskeligheder forbundet med at få den gennemført inden årets udgang. Der er følgelig risiko for, at landbrugerne ikke får udbetalt de tilskud, de er berettiget til. Det, at landbrugspriserne er styrtet for andet år i træk for næsten alle vegetabiliske og animalske produkter, at en del af produktionen fortsat ikke kan afsættes og ligger og rådner på marken, selvom der er ofret både tid og penge på afgrøderne, og at adskillige landbrugere ikke har opnået markedsprisen for de produkter, som de sælger til forhandlere og kooperativer (ferskner, vin, korn m.m.), har resulteret i, at tilskuddene næsten udgør halvdelen af landbrugsindtægterne. Landbrugerne risikerer ikke at få disse tilskud udbetalt, og især de mindre og de mellemstore "fattige" landbrugere, er stærkt forgældede og i en miserabel økonomisk situation, idet de står over for problemer med at overleve.

Kan Kommissionen oplyse, om alle tilskud, som landbrugerne er berettiget til, blive udbetalt, uanset om digitaliseringen er gennemført eller ej, så landbrugerne bliver i stand til at overleve og fortsætte deres landbrugsaktiviteter?

Svar

Kommissionen vil allerførst gerne påpege over for spørgeren, at ansvaret for den finansielle forvaltning af den fælles landbrugspolitik deles af medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til forordning 1290/2005⁽⁴³⁾.

Udbetalingerne til landbrugerne sker via de udbetalende organer, som de enkelte medlemsstater har akkrediteret. Medlemsstaterne får efterfølgende udgifterne refunderet af Kommissionen.

I Grækenland var den endelige frist for indgivelse af 2009-ansøgninger om tilskud den 15. maj 2009 (kunne forlænges til den 9. juni 2009, dog med bod). Da de digitaliserede landbrugsparcer i Grækenland udgør en del af landbrugernes ansøgning (ud over de alfanumeriske oplysninger), udgør denne dato også fristen for digitaliseringens afslutning.

Landbrugerne fik sammen med landbrugssammenslutningerne overdraget ansvaret for denne digitalisering. Som følge af problemer i landbrugssammenslutningerne er der opstået store forsinkelser i

⁽⁴²⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/thematic_articles/article14761_en.htm. Aldringsrapporten og bæredygtighedsrapporten er støttedokumenter til henholdsvis KOM(2009)0180 og KOM(2009)0545, og begge er udgivet af Kommissionens Generaldirektorat for Økonomiske og Finansielle Anliggender i European Economy nr. 2/2009 og 9/2009.

⁽⁴³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, EUT L 209 af 11.8.2005.

digitaliseringsprocessen. Det skal bemærkes, at det er nødvendigt, at landbrugerne er til stede for at udføre dette arbejde.

I henhold til lovgivningen om direkte betalinger og af åbenlyse hensyn til den forsvarlige forvaltning skal kontrollerne udføres, inden de udbetalende organer effektuerer betalingerne. Dette kræver, at samtlige landbrugspareller er digitaliseret.

Det er op til de græske myndigheder at fremskynde digitaliseringsprocessen og få den afsluttet, så de hurtigst muligt kan betale landbrugerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 47 af Iliana Malinova Iotova (H-0468/09)

Om: Overtrædelsesprocedure imod Bulgarien i forbindelse med utilstrækkelig gennemførelse af EU's affaldsbestemmelser i Sofia, Bulgarien

Kommissionen er nået til den konklusion, at der ikke træffes passende hasteforanstaltninger til løsning af det mangeårige affaldsproblem i Sofia, Bulgarien. Samtidig hævder den bulgarske regering og Sofias kommunalforvaltning, at de har truffet en række foranstaltninger, som Kommissionen skulle have kendskab til.

Ud fra hvilke argumenter har Kommissionen besluttet at indlede en overtrædelsesprocedure imod Bulgarien?

Har Kommissionen kendskab til de foranstaltninger, som Bulgarien har truffet til bekæmpelse af affaldsproblemet i Sofia?

Er den dokumentation, som Bulgarien har forelagt for Kommissionen, overbevisende?

Foreligger der data fra bulgarske eksperter, og er der taget hensyn hertil?

Hvilke forpligtelser har Kommissionen påtaget sig efter drøftelserne med den bulgarske premierminister Bojko Borisov om den bulgarske stats planer for løsning af affaldsproblemet?

Hvornår forventer Kommissionen at se synlige resultater fra Bulgariens side?

Svar

Kommissionen har besluttet at indbringe Bulgarien for Domstolen som følge af landets manglende overholdelse af artikel 5 i direktivet om affald⁽⁴⁴⁾ (affaldsrammedirektivet), i henhold til hvilken medlemsstaterne forpligtes til at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesfaciliteter.

Da fristen på to måneder til at svare på den begrundede udtalelse, der blev fremsendt den 1. december 2008, udløb, bestod overtrædelsen fortsat, bl.a. illustreret ved flere hundrede tusinde tons husholdningsaffald fra Sofia, der blev opbevaret i balleform under forhold, som var i modstrid med fællesskabslovgivningen, da Suhodol-lassepladsens kapacitet var ved at være nået, og ingen andre eksisterende faciliteter kunne absorbere affaldsproduktionen.

Kommissionen har taget hensyn til alle de oplysninger, Bulgarien har fremsendt vedrørende affaldssituationen omkring Sofia, og har med udgangspunkt i disse oplysninger konkluderet, at der ganske vist er gjort fremskridt med hensyn til bortskaffelsen af affald i balleform, og at de fornødne foranstaltninger ganske vist er blevet truffet for at oprette et integreret affaldshåndteringssystem i Sofia, det såkaldte "Sofia Waste Project", men at problemet med den manglende tilstrækkelige og bæredygtige bortskaffelsesinfrastruktur er endnu ikke blevet løst.

Kommissionen glæder sig over de foranstaltninger, Bulgarien har iværksat med henblik på at oprette en bortskaffelsesinfrastruktur, som den håber og forventer vil udmønte sig i en bæredygtig løsning på lang sigt for den bulgarske hovedstad Sofia. Da fristen for oprettelse af den nødvendige infrastruktur allerede er udløbet, forventer Kommissionen, at Bulgarien hurtigst muligt vil oprette den og vil sikre, at de nye faciliteter er i fuld overensstemmelse med al relevant fællesskabslovgivning, navnlig med kravene om anvendelse af den bedste teknologi, der er til rådighed, som det fastsættes i artikel 5 i direktivet om affald. Kommissionen vil endvidere gerne nævne det presserende behov for ny affaldsinfrastruktur uden for Sofia.

⁽⁴⁴⁾ Direktiv 2006/12/EF, EUT L 114 af 27.4.2006.

*
* *

Spørgsmål nr. 48 af Ivo Belet (H-0469/09)**Om: Elbilers fremtid**

En af den nye Kommissions opgaver bliver at fortsætte det intensive arbejde for en økonomi med et lavt udslip af kuldioxid ved navnlig at begrænse udslippet fra elproduktionen og transportsektoren – og ved at udvikle elbiler, der ikke forurener.

Hvilke foranstaltninger planlægger Kommissionen for at leve op til disse ambitioner?

Planlægger Kommissionen initiativer for at fremskynde indførelsen af elbiler?

Hvilke initiativer planlægger Kommissionen for hurtigt at kunne indrette et net af opladningsstationer for elbiler?

Hvilken rolle kan elbilers batterier efter Kommissionens opfattelse spille med hensyn til at skabe ligevægt mellem udbud på og efterspørgsel efter elektricitet?

Kan Den Europæiske Investeringsbank efter Kommissionens opfattelse også spille en rolle på dette område?

Svar

EU skal opstille en vision for et energisystem med tæt på nul udslip af kuldioxid for EU inden 2050.

Elproduktionsteknologier med lavt eller ingen udslip af CO₂, rene køretøjsteknologier og miljøeffektiv opvarmning og afkøling af bygninger skal være i centrum for enhver afkarboniseringsdagsorden. Derfor er Kommissionen i de senere år kommet med en komplet række initiativer, som har til formål at øge anvendelsen af vedvarende energikilder, opstille standarder for energieffektivitet og fremme teknologier til bæredygtig anvendelse af fossile brændstoffer samt nye teknologier inden for vedvarende energikilder og energieffektivitet. Det komplette sæt af foranstaltninger, som er ved at blive vedtaget, og som forventes vedtaget i den nærmeste fremtid, beskrives i detaljer i den strategiske energiredegørelse, som Kommissionen vedtog i december 2007 og 2008.

I meddelelsen "En bæredygtig fremtid for transporten", som blev offentliggjort i juni 2009, opstiller Kommissionen udfordringer, instrumenter og prioriteter for transporten med en tidshorisont, som hedder 2050. Næste år offentliggør Kommissionen en hvidbog om transportpolitik, som indeholder politikforanstaltninger, der skal vedtages inden for transportområdet i det kommende årti. Den nye hvidbog fokuserer på at kombinere mobilitet og afkarbonisering med henblik på at fremme økonomisk vækst og social fremgang samt fremskridt i retning af et bæredygtigt transportsystem. I denne forbindelse vil elektromobilitet uden tvivl spille en væsentlig rolle, selv om de alternative løsninger ikke må udelukkes.

Kommissionen har gennem mange år støttet udviklingen af alternative køretøjs- og brændstofteknologier. Projekter med køretøjer, som kører på biobrændsel, naturgas, brint og el, har modtaget omfattende støtte fra rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling. I 2008 blev der iværksat et fælles teknologiinitiativ for brændselsceller og brint, som modtog fællesskabsstøtte på 470 mio. EUR. Der er blevet opstillet mål for biobrændstoffer og vedvarende energikilder på motorbrændstofmarkedet, der opstilles bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer, og der er blevet indført gunstige afgiftsregler for alternative brændstoffer. I direktivet om rene køretøjer, som blev vedtaget i marts 2009, kræves det, at energiforbrug, CO₂-emissioner og udledning af forurenende stoffer tages i betragtning i forbindelse med beslutninger om køb af køretøjer til offentlig transport. Dette vil fremme indføringen af rene og energieffektive køretøjer på markedet. Der er blevet indført lovgivning for at reducere CO₂-emissionerne for nye personbiler til gennemsnitlig 130 g pr. km (indfasning fra 2012 til 2015) og efterfølgende til 95 g pr. km i 2020 (forordning (EF) nr. 443/2009), og der er blevet stillet forslag om en tilsvarende lovgivning for lette erhvervskøretøjer (KOM(2009)593).

2. I genopretningsplanen, som blev vedtaget i november 2008, nævnes tre offentlig-private partnerskaber (OPP'er). Et af disse er initiativet om grønne biler. Initiativet om grønne biler (i alt 5 mia. EUR, med 1 mia. EUR til F&U under rammeprogram 7 og 4 mia. EUR i EIB-lån) støtter udviklingen af nye og bæredygtige former for vejtransport. Elektrificeringen af vejtransport vil blive prioriteret (elektromobilitet). Kommissionen vil yde støtte til forskning og udvikling, standardisering og lettelse af markedsindføringen, og i 2010 vil der blive stillet 108 mio. EUR til rådighed.

Ud over disse industristøtteaktioner iværksætter Kommissionen en undersøgelse med henblik på at undersøge de miljømæssige og andre konsekvenser af en potentielt udbredt indføring af elkøretøjer og plug-in-hybridkøretøjer på markedet.

Kommissionen vil endvidere foreslå harmoniserede krav om godkendelse af elkøretøjer, herunder rent elektriske og hybridkøretøjer, i 2010. Forslaget indfører specifikke krav med hensyn til elektrisk sikkerhed i Fællesskabets typegodkendelse af køretøjer ved UNECE's regulativ 100.

Derudover agter Kommissionen at bemyndige de europæiske standardiseringsorganer til at udvikle nye eller revidere eksisterende standarder, så interoperabiliteten mellem opladningssystemer til de batterier, der bruges i elkøretøjer, sikres. Brugerne vil således kunne bruge de samme opladere til en række biler uden at skulle købe en ny oplader, hver gang de køber en ny bil eller et nyt batteri. Det vil endvidere gøre det nemt for forbrugerne at oplade deres biler, hvis de krydser grænserne, eller hvis de rejser rundt i deres egen medlemsstat. Det vil ligeledes gøre det lettere at oplade bilerne på offentlige steder og vil lette udbygningen af opladningsinfrastrukturen. Endelig vil det afholde medlemsstaterne fra at iværksætte individuelle foranstaltninger, da dette kunne medføre overlappende løsninger.

Vedtagelsen af harmoniserede regler vil sikre en enkel, ligetil og billig godkendelsesproces og vil dermed fremme en hurtig indføring af køretøjer med lavt CO₂-udslip på markedet i EU. Disse forenklede nye rammer for elkøretøjer vil til gengæld forbedre den europæiske industris konkurrenceevne og fremskynde vejtransportens afkarbonisering.

3. Opbygningen af et net af opladningsinfrastruktur er under overvejelse inden for rammerne af initiativet om grønne biler. Et stort europæisk elektromobilitetsprojekt, til hvilket fristen for indkaldelse af forslag er den 14. januar 2010, omfatter køretøjer, infrastruktur og udvikling af fælles kodekser, standarder og regulativer. Der er planlagt yderligere F&U-arbejde i kommende indkaldelser under initiativet om grønne biler med henblik på at optimere ydelsen og mindske omkostningerne samt udvikle intelligente elnetapplikationer til dette formål (optimering af belastningen af elnettet, støtte til forskellige erhvervsmodeller og betalingsordninger osv.).

4. Muligheden for, at elkøretøjernes batterier kan fungere som energilagere for elnettet, er ved at blive undersøgt i de nylig udpegede projekter, som Kommissionen allerede støtter via rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling. Yderligere forskning i og påvisning af elbilernes batteriers rolle med henblik på at skabe ligevægt mellem udbuddet af og efterspørgslen efter elektricitet er under overvejelse inden for rammerne af initiativet om grønne biler og vil drage fordel af resultaterne af de igangværende projekter.

5. En stor del af finansieringen i henhold til initiativet om grønne biler vil komme fra Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) lånemekanismer. Der er to instrumenter til rådighed:

Finansieringsordningen med risikodeling (RSFF) og

den europæiske facilitet for ren transport (ECTF), som er en facilitet, der er specifikt beregnet til at støtte miljøvenlig forskning, udvikling og innovation i transportindustrien.

RSFF er en nyskabende ordning, som har til formål at forbedre adgangen til lånefinansiering for højrisikoinvesteringer inden for forskning, udvikling og innovation, mens ECTF har været en del af den krisepakke, som EIB indførte i efteråret 2008, og som specifikt er rettet mod forskning i mindre transportemissioner. Der er stillet 4 mia. EUR til rådighed inden for ECTF til initiativet om grønne biler.

*
* *

Spørgsmål nr. 49 af Mairead McGuinness (H-0471/09)

Om: Kontrol af lastbiler i havnen i Calais

Lastbilchauffører, der kommer gennem havnen i Calais på vej til Det Forenede Kongerige, har i nogen tid haft problemer med de franske og britiske myndigheders gennemsnøgn af deres køretøjer efter blinde passagerer. Øjensynlig foretager de britiske myndigheder en mere streng kontrol ved indrejse på deres område, end deres franske kolleger gør. Lastbilchaufførerne skal betale en bøde på stedet, hvis blinde passagerer, som ikke opdages af de franske myndigheder, efterfølgende findes ved den obligatoriske kontrol ved den britiske grænsepost.

Kan Kommissionen kommentere den aktuelle situation? Er der efter Kommissionens opfattelse behov for en større ensartethed i den kontrol, der udføres af henholdsvis de franske myndigheder (som er underlagt Schengen-grænsekontrolsbestemmelserne) og det britiske Border Agency? Er det efter Kommissionens opfattelse rimeligt, at lastbilchaufførerne gøres ansvarlige for mangler ved inspektionen?

Svar

Kommissionen er bevidst om den vanskelige situation i områderne omkring havnen i Calais, for så vidt angår tilstedeværelsen af statsborgere fra tredjelande, som forsøger at komme til Det Forenede Kongerige som blinde passagerer. Kommissionen er ligeledes bevidst om niveauet af de franske myndigheders kontrol og gennemsøgning af køretøjer, der forlader landet. Dette niveau kan opfattes som værende højt, især i betragtning af det anvendte tekniske udstyr.

De britiske myndigheder foretager kontrol på fransk territorium med udgangspunkt i en bilateral aftale mellem Frankrig og Det Forenede Kongerige. Kommissionen kan ikke give udtryk for nogen holdning til niveauet af den grænsekontrol, der udføres af Det Forenede Kongerige, hverken på dets eget territorium eller i Frankrig, da Det Forenede Kongerige ikke er bundet af de relevante bestemmelser i Schengenaftalen.

Forskellige detektionsniveauer skyldes ikke nødvendigvis forskellige procedurer eller forskelligt udstyr, men andre faktorer som f.eks. de tekniske begrænsninger af udstyret eller dets anvendelse (vilkårlig, baseret på intelligens eller risikoanalyser). Så vidt Kommissionen ved, gøres lastbilchaufførerne ikke ansvarlige for mangler ved inspektionen. Sanktioner mod lastbilchauffører hænger sammen med den omsorg, de britiske myndigheder forventer af dem i forbindelse med deres nationale lovgivning om transportørers ansvar for de køretøjer, de har i deres varetægt (f.eks. med hensyn til valg af parkeringsplads eller forsegling af køretøjer).

*

* *